

การศึกษาเปรียบเทียบความพอใจระหว่างผู้อยู่อาศัยในแฟลตและ เรือนแถว

โครงการเคหะชุมชนบางบัว 2

ในบทที่ 4 ได้ทำการศึกษาลงข้อเกี่ยวกับผู้อยู่อาศัยที่มีผลต่อความพอใจของผู้อยู่อาศัย
ไปแล้ว ในบทนี้จะได้กล่าวถึงปัจจัยที่เกี่ยวกับที่อยู่อาศัยเองที่มีผลต่อความพอใจ ซึ่งเป็นเป้าหมาย
สำคัญในการศึกษานี้

วัตถุประสงค์ของการศึกษาลงข้อเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยนี้มี 2 ประการคือ เพื่อการประเมิน
ผลโครงการเคหะชุมชนบางบัว 2 โดยใช้ความพอใจของผู้อยู่อาศัย และการศึกษาเปรียบเทียบ
ความพอใจของผู้อยู่อาศัยในสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่แตกต่างกันคือ เป็นที่อยู่อาศัยแบบแฟลต
และเรือนแถว ว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ และองค์ประกอบของที่อยู่อาศัยอันใดที่ทำให้เกิดความ
พอใจและไม่พอใจแก่ผู้อยู่อาศัย

จากวัตถุประสงค์ดังกล่าว การวิจัยนี้จึงแบ่งองค์ประกอบของโครงการที่อยู่อาศัยออกเป็น
องค์ประกอบหลัก 4 องค์ประกอบ และในแต่ละองค์ประกอบหลักก็แบ่งเป็นองค์ประกอบย่อย ๆ อีก
เพื่อสามารถแสดงองค์ประกอบที่ทำให้เกิดความพอใจหรือไม่พอใจได้ชัดเจน องค์ประกอบของ
โครงการที่อยู่อาศัยแบ่งออกเป็นดังนี้

1. หน่วยพักอาศัย เป็นสภาพภายในห้องพักแบบแฟลตและภายในเขตที่ดินของ เรือนแถว
แบ่งการศึกษาเป็นหน่วยพักอาศัยโดยส่วนรวม และองค์ประกอบย่อยอีก 10 องค์ประกอบ ตามเนื้อที่
ใช้สอยในหน่วยพักอาศัย ดังนี้

1.1 หน่วยพักอาศัยโดยส่วนรวม	1.2 บริเวณรับแขก - พักผ่อน
1.3 บริเวณรับประทานอาหาร	1.4 บริเวณประกอบอาหาร
1.5 ห้องนอน	1.6 ห้องน้ำ - ล้าง
1.7 บริเวณซักล้าง	1.8 บริเวณตากผ้า

วิธีการประเมินความพอใจ ความรู้สึก และทัศนคติของผู้อยู่อาศัยที่มีต่อองค์ประกอบของที่อยู่อาศัย

ในการประเมินผลที่อยู่อาศัย แบ่งเป็นส่วนที่เป็นองค์ประกอบด้านกายภาพอันได้แก่องค์ประกอบของหน่วยพักอาศัย และองค์ประกอบชุมชนที่พักอาศัย จะใช้การประเมิน 2 ส่วนคือ ประเมินความพอใจว่าผู้อยู่อาศัยมีความพอใจในสภาพแวดล้อมทางกายภาพนั้นเพียงใด และประเมินความรู้สึก และทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพนั้นเพื่อให้ทราบว่าความพอใจหรือไม่พอใจนั้นเกิดจากความรู้สึกทัศนคติอะไร

ส่วนในส่วนที่เกี่ยวกับการเดินทาง จะประเมินผลด้วยความสะดวกในการเดินทาง และในส่วนการบริการสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ประเมินด้วยความพอใจ

การประเมิน ความพอใจ และความรู้สึกทัศนคติ นี้ทำโดยการสร้างมาตราประเมินความพอใจ (satisfaction scale) และมาตราประเมินความรู้สึกทัศนคติ (attitude scale) มาตราในการประเมินนี้จะประกอบด้วยคุณศัพท์หรือวลีที่มีความหมายตรงกันข้ามกันอยู่สองข้างของขั้นการประเมิน 5 ขั้น คุณศัพท์หรือวลีนั้นตั้งมาจากวัตถุประสงค์ของการศึกษา ร่วมกับคุณศัพท์ที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้อยู่อาศัยให้ผู้อยู่อาศัยกล่าวถึงที่อยู่อาศัยของตนโดยไม่มีภาระอื่น และร่วมกับคุณศัพท์หรือวลีที่ใช้ในการวิจัยในอดีต ดังตัวอย่างการประเมินความพอใจ ความรู้สึกทัศนคติที่มีต่อองค์ประกอบบริเวณรับแขก - พักผ่อน ดังนี้

บริเวณรับแขก - พักผ่อน

	5	4	3	2	1	
น่าพอใจ						ไม่น่าพอใจ
กว้างขวาง						คับแคบ
ที่ตั้งเหมาะสม						ที่ตั้งไม่เหมาะสม
สว่าง						มืด
ลมเย็นสบาย						อับลม

จากมาตรการประเมินดังกล่าว จะใช้วิธีการหาคะแนนความพอใจ (satisfaction score) และคะแนนความรู้สึกที่คั่นคดี (attitude score) โดยการแทนชั้นการประเมิน 5 ชั้น นั้นเป็นคะแนน 1 ถึง 5 เริ่มจากความรู้สึกทางลบ (negative feeling) เป็น 1 คะแนนและความรู้สึกในทางบวก (positive feeling) เป็น 5 คะแนน ดังนั้นถ้าองค์ประกอบใดได้คะแนนมากกว่า 3.0 แสดงว่า ผู้อยู่อาศัยมีความรู้สึกในทางที่ดีในมาตรานั้นต่อองค์ประกอบนั้น และถ้าได้คะแนนต่ำกว่า 3.0 ก็แสดงว่าผู้อยู่อาศัยมีความรู้สึกในทางไม่ดีในมาตรานั้นต่อองค์ประกอบนั้น

การหาค่าเฉลี่ยคะแนนความพอใจ คะแนนความรู้สึกที่คั่นคดีของผู้อยู่อาศัยทั้งหมด ใช้การหาค่าเฉลี่ยแบบมีถ่วงน้ำหนัก

การกำหนดมาตรการประเมินสำหรับองค์ประกอบของที่อยู่อาศัยแต่ละกลุ่ม

เนื่องจากการศึกษาเน้นการศึกษาสภาพแวดล้อมทางกายภาพเป็นสำคัญ ดังนั้นในกลุ่มที่เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพอันได้แก่ กลุ่มหน่วยพักอาศัย และกลุ่มชุมชนที่อยู่อาศัย จะมีมาตรการประเมินมากกว่า มาตรการประเมินเรื่องการเดินทาง การบริการสาธารณูปโภค สาธารณูปการ โดยในกลุ่มหน่วยพักอาศัย และชุมชนพักอาศัยจะมีทั้งมาตรการความพอใจและมาตรการความรู้สึกที่คั่นคดี ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. มาตรการประเมินหน่วยพักอาศัย ในการประเมินหน่วยพักอาศัยจะมีการประเมินเป็น 2 ส่วนคือ ประเมินหน่วยพักอาศัยโดยส่วนรวม และประเมินองค์ประกอบของหน่วยพักอาศัยทีละองค์ประกอบ โดยมีความแตกต่างกันในมาตรการประเมินดังนี้

(1) มาตรการในการประเมินหน่วยพักอาศัยโดยส่วนรวม ประกอบด้วยมาตรการความพอใจ และมาตรการความรู้สึกที่คั่นคดีอีก 11 มาตรการ โดยมาตรการความรู้สึกที่คั่นคดีเหล่านี้มีจำนวนมากไม่สามารรถบรรจุลงในการประเมินองค์ประกอบหน่วยพักอาศัยทุกอันได้ เพราะจะทำให้แบบสอบถามมีความยาวมากเกินไป มาตรการในการประเมินหน่วยพักอาศัยโดยส่วนรวม 12 มาตรการได้แก่

1. นำพอลิ - ไม่นำพอลิ	2. กว้างขวาง - คับแคบ
3. ลมเย็นสบาย - อับลม	4. ล่ว่าง - ผิด
5. แข็งแรง - ไม่แข็งแรง	6. ใช้วัสดุดี - ใช้วัสดุไม่ดี
7. ฝีมือก่อสร้างดี - ฝีมือก่อสร้างไม่ดี	8. ล่วยงาม - ไม่ล่วยงาม
9. ให้ความเป็นส่วนตัว -
ไม่ให้ความเป็นส่วนตัว	10. ขโมยเข้ายาก - ขโมยเข้าง่าย
11. ราคาถูก - ราคาแพง	12. ไม่มีปัญหาเรื่องการทำงาน -
มีปัญหาเรื่องการทำงาน

(2) มาตรฐานในการประเมินองค์ประกอบหน่วยพักอาศัย ประกอบด้วย มาตรฐานนำพอลิ - ไม่นำพอลิ และมาตรฐานที่เกี่ยวกับความรู้สึกที่คนคิดที่มีต่อองค์ประกอบนั้นอีก 2 - 6 มาตรฐาน มาตรฐานที่เกี่ยวกับความรู้สึกและที่คนคิดนี้จะใช้อธิบายว่าคะแนนความพอใจที่ผู้อยู่อาศัยให้ขึ้น เนื่องจากผู้อยู่อาศัยมีทัศนคติและความรู้สึกต่อองค์ประกอบนั้น ๆ อย่างไร โดยการตั้งมาตรฐานได้ใช้ตัวแปรที่สำคัญในการออกแบบสภาพแวดล้อมทางกายภาพ 4 ตัวแปรเป็นหลัก อันได้แก่

1. ขนาดเนื้อที่ใช้สอย ซึ่งแปรมาเป็นมาตรฐาน กว้างขวาง - คับแคบ
2. ตำแหน่งที่ตั้งของเนื้อที่ใช้สอย ซึ่งแปรมาเป็นมาตรฐานที่ตั้งเหมาะสม - ที่ตั้งไม่เหมาะสม
3. การใช้แสงสว่างตามธรรมชาติ ซึ่งแปรมาเป็นมาตรฐาน ล่ว่าง - ผิด
4. การระบายอากาศ ซึ่งแปรมาเป็นมาตรฐาน ลมเย็นสบาย - อับลม หรือ มาตรฐานการระบายอากาศดี - อับเหม็น

นอกจากนี้ ในองค์ประกอบทางกายภาพบางอันจำเป็นต้องเพิ่มมาตรฐานมากกว่ามาตรฐานทั้ง 4 ดังกล่าว เพราะองค์ประกอบนั้นยังมีตัวแปรที่สำคัญ ซึ่งมีการศึกษาในการวิจัยในอดีต หรือเป็นตัวแปรที่ผู้อยู่อาศัยกล่าวถึงในการสัมภาษณ์แบบเปิดกว้าง เช่น มาตรฐาน เป็นส่วนตัว - ไม่เป็นส่วนตัว ในองค์ประกอบห้องนอน และมาตรฐานอุปกรณ์ชำระยาก - อุปกรณ์ชำระง่าย ในองค์ประกอบห้องน้ำ เป็นต้น

2. มาตรการการประเมินชุมชนที่อยู่อาศัย เช่นเดียวกับการประเมินหน่วยพักอาศัย ในการประเมินชุมชนที่อยู่อาศัยก็มีการประเมินเป็น 2 ส่วนคือ ประเมินชุมชนที่อยู่อาศัยโดยส่วนรวม และประเมินองค์ประกอบของชุมชนที่ละองค์ประกอบ โดยมีความแตกต่างกันในมาตรการการประเมิน ดังนี้

(1) มาตรการการประเมินชุมชนที่อยู่อาศัยโดยส่วนรวม ประกอบด้วยมาตรการความปลอดภัย และมาตรการความรู้สึกรู้สึกที่คนคิดอีก 7 มาตรการ โดยมาตรการความรู้สึกรู้สึกที่คนคิดที่ใช้ประเมินชุมชน โดยส่วนรวมนี้จะละเอียดกว่า มาตรการความรู้สึกรู้สึกที่คนคิดต่อแต่ละองค์ประกอบในชุมชน เพื่อลดความยาวของแบบสอบถามเช่นกัน มาตรการในการประเมินชุมชนที่อยู่อาศัยโดยส่วนรวม 8 มาตรการได้แก่

1. น้ำพอใจ - ไม่น้ำพอใจ	2. ไม่พลุกพล่าน - พลุกพล่าน
3. ปลอดภัย - ไม่ปลอดภัย	4. สะอาด - ลสกปรก
5. ไม่มีเสียงรบกวน - มีเสียงรบกวน	6. ไม่แออัด - แออัด
7. เพื่อนบ้านดี - เพื่อนบ้านไม่ดี	8. ร่มรื่น - แห้งแล้ง

(2) มาตรการการประเมินองค์ประกอบชุมชนที่อยู่อาศัย ประกอบด้วยมาตรการความปลอดภัยและ มาตรการความรู้สึกรู้สึกที่คนคิดอีก 2 - 5 มาตรการ มาตรการความรู้สึกรู้สึกที่คนคิดนี้ตั้งมาจากคุณลักษณะที่สำคัญขององค์ประกอบแต่ละองค์ประกอบ ได้แก่ ขนาดเนื้อที่ เช่น มาตรการกว้างขวาง - คับแคบ สำหรับองค์ประกอบถนน มาตรการบริเวณเพียงพอ - ไม่เพียงพอสำหรับส่วนสาธารณะ ความปลอดภัย เช่น มาตรการปลอดภัย - ไม่ปลอดภัย สำหรับองค์ประกอบบริเวณเด็กเล่นและส่วนสาธารณะ ความร่มรื่น เช่น มาตรการร่มรื่น - แห้งแล้ง สำหรับองค์ประกอบ ถนน, ทางเท้า และส่วนสาธารณะ เป็นต้น

3. มาตรการการประเมินเรื่องที่ตั้งและการเดินทาง ประเมินโดยการใช้อยู่มาตรการสะดวก - ไม่สะดวก ในการเดินทางไปยังสถานที่ต่าง ๆ ที่จำเป็น ได้แก่ ไปขึ้นรถสาธารณะ, ไปทำงาน, ไปโรงเรียน - สถานศึกษา, ไปตลาด, ไปคลินิกหรือโรงพยาบาล ในการประเมินเรื่องที่ตั้งและการเดินทางนี้ได้ตั้งมาตรการที่จะอธิบายว่า การเดินทาง สะดวก - ไม่สะดวกเพราะอะไร เนื่องจากการศึกษานี้เป็นการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างผู้อยู่แฟลตและเรือนแถว ในที่ตั้งเดียวกัน ดังนั้น

ตัวแปรเรื่องที่ตั้งสิ่งไม่ใช้ตัวแปรสำคัญที่จะศึกษา และอีกประการหนึ่ง การเพิ่มมาตรฐานอื่นอีกจะทำให้แบบสอบถามมีความยาวมากเกินไป

4. มาตรการประเมินเรื่องระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และการบริการในชุมชน

ใช้มาตราน้ำพอใจ - ไม่น้ำพอใจ ในการประเมินการสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และการบริการประเภทต่าง ๆ ในชุมชน 7 ประเภท ได้แก่ น้ำประปา, ระบบไฟฟ้า, การเก็บขยะ การรักษาความปลอดภัย, การดูแลรักษาความสะอาดชุมชน, บริการไปรษณีย์ และบริการโทรศัพท์- สาธารณะ และเนื่องจากการสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และการบริการนี้มีความสัมพันธ์กับการ ออกแบบสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์ของการวิจัยนี้ ดังนั้นจึงไม่บรรจุมาตรา ประเมินที่ละเอียดกว่านี้ เพราะจะทำให้แบบสอบถามมีความยาวมากเกินไป

สรุปมาตรการประเมินที่ใช้กับองค์ประกอบที่อยู่อาศัยได้ตามแผนภูมิต่อไปนี้

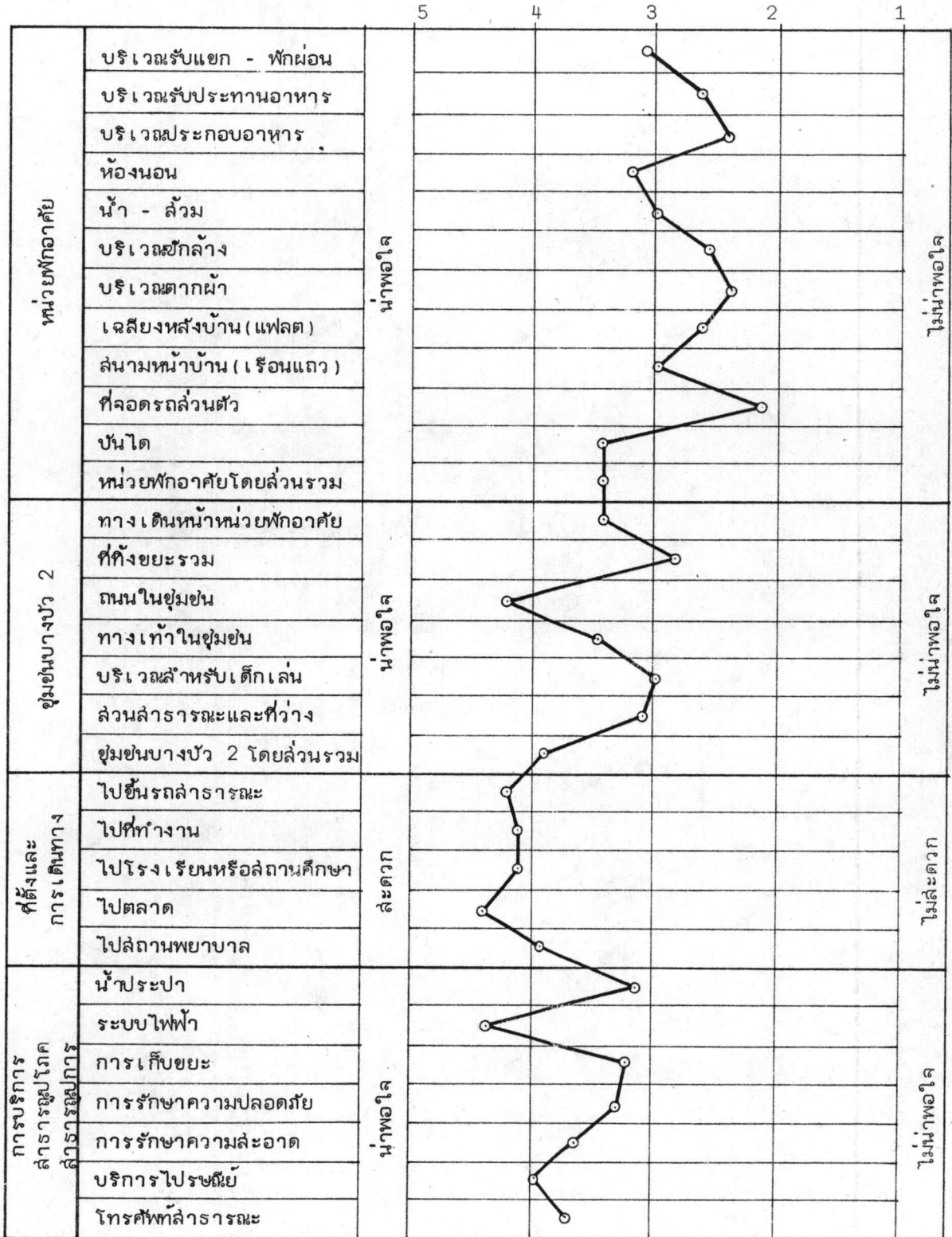
การศึกษาความพอใจของผู้อยู่อาศัยในโครงการเคหะชุมชนบางบัวทั้งหมด

เพื่อประเมินโครงการเคหะชุมชนบางบัว 2 โดยใช้ความพอใจของผู้อยู่อาศัยเป็นเครื่องวัดความสำเร็จของโครงการ การศึกษาต่อไปนี้จะศึกษาความพอใจรวมของผู้อยู่อาศัยในโครงการเคหะชุมชนบางบัว 2 โดยการหาค่าเฉลี่ยคะแนนความพอใจในองค์ประกอบที่อยู่อาศัย ทั้งของผู้อยู่แฝดและเรือนแถวรวมกัน ผลของการศึกษาปรากฏดังนี้

ตารางที่ 35 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนความพอใจของผู้อยู่อาศัยในโครงการเคหะชุมชนบางบัว 2 ทั้งหมดที่มีต่อองค์ประกอบที่อยู่อาศัย

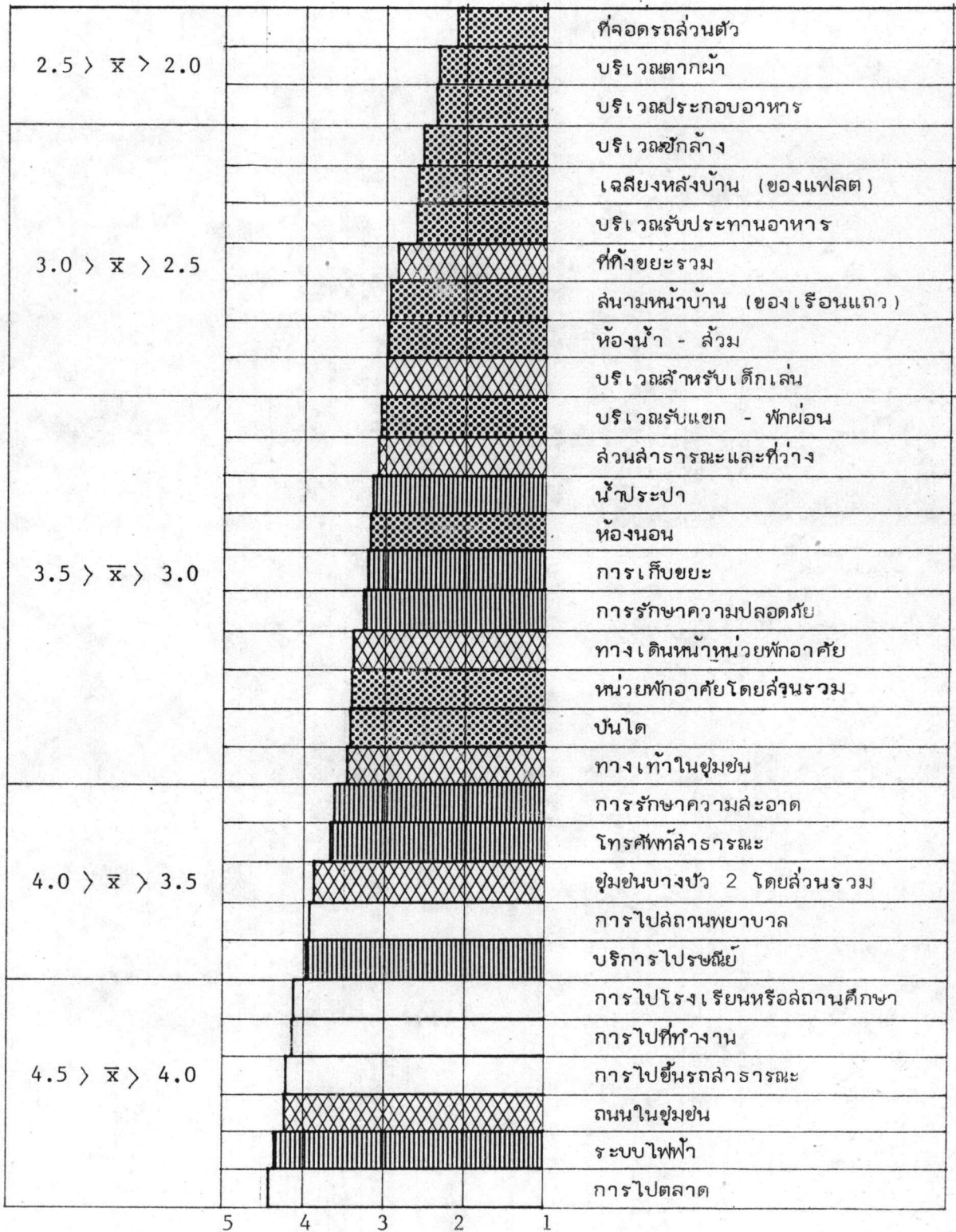
องค์ประกอบที่อยู่อาศัย		\bar{X}	SD	n
หน่วยพักอาศัย	1. บริเวณรับแขก - พักผ่อน	3.061	1.536	261
	2. บริเวณรับประทานอาหาร	2.625	1.533	248
	3. บริเวณประกอบอาหาร	2.405	1.497	252
	4. ห้องนอน	3.295	1.459	224
	5. ห้องน้ำ - ล้างมือ	3.091	1.548	228
	6. บริเวณซักล้าง	2.553	1.606	255
	7. บริเวณตากผ้า	2.384	1.574	250
	8. เฉลียงหลังบ้าน (ของแฝด)	2.617	1.561	141
	9. ลานหน้าบ้าน (ของเรือนแถว)	2.963	1.623	108
	10. ที่จอดรถส่วนตัว	2.140	1.505	57
	11. ปันโต	3.437	1.596	263
	12. หน่วยพักอาศัยโดยเฉลี่ยรวม	3.420	1.432	250
ชุมชนบางบัว 2	1. ทางเดินหน้าหน่วยพักอาศัย	3.402	1.601	244
	2. ที่ทิ้งขยะรวม	2.849	1.587	255
	3. ถนนในชุมชน	4.235	1.165	268
	4. ทางเท้าในชุมชน	3.453	1.528	276
	5. บริเวณสำหรับเด็กเล่น	3.000	1.647	175
	6. ลานสาธารณะและที่ว่างในชุมชน	3.077	1.590	247
	7. ชุมชนบางบัว 2 โดยเฉลี่ยรวม	3.899	1.217	257
ที่ตั้งและการเดินทาง	1. การไปยังรถสาธารณะ	4.223	1.180	283
	2. การไปยังสถานที่ทำงาน	4.142	1.240	275
	3. การไปยังสถานศึกษาหรือโรงเรียน	4.131	1.250	251
	4. การไปตลาด	4.409	0.977	276
	5. การไปยังสถานพยาบาลหรือคลินิก	3.935	1.333	275
การบริการสาธารณูปโภคสาธารณูปการ	1. น้ำประปา	3.153	1.671	288
	2. ระบบไฟฟ้า	4.374	0.982	281
	3. การเก็บขยะ	3.222	1.567	279
	4. การรักษาความปลอดภัย	3.273	1.507	278
	5. การรักษาความสะอาด	3.638	1.415	279
	6. บริการไปรษณีย์	3.971	1.351	275
	7. บริการโทรศัพท์สาธารณะ	3.861	1.444	280

แผนภูมิที่ 15 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนความพอใจของผู้อยู่อาศัยในชุมชนบางบัว 2 ต่อองค์ประกอบที่อยู่อาศัยทั้งหมด

แผนภูมิที่ 16 แสดงการเรียงลำดับค่าเฉลี่ยคะแนนความพอใจในองค์ประกอบที่อยู่อาศัยจากน้อยไปหามาก

	องค์ประกอบหน่วยพักอาศัย
	องค์ประกอบชุมชน
	องค์ประกอบที่ตั้ง, การเดินทาง
	องค์ประกอบบริการ

เมื่อพิจารณาจากแผนภูมิที่ 16 แล้วจะเห็นว่าผู้อยู่อาศัยมีความพอใจในโครงการเคหะชุมชนบางบัว 2 โดยในองค์ประกอบของที่อยู่อาศัย 31 องค์ประกอบมีองค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนความพอใจมากกว่า 3.0 อยู่ถึง 21 องค์ประกอบ (67.74 %) ในขณะที่มีองค์ประกอบที่ได้คะแนนต่ำกว่า 3.0 อยู่ 10 องค์ประกอบ (32.26 %)

องค์ประกอบที่ได้คะแนนความพอใจต่ำที่สุดได้แก่ ที่จอดรถส่วนตัว (2.141) และองค์ประกอบที่ได้คะแนนความพอใจสูงที่สุดได้แก่ การไปตลาด (4.490) โดยจัดกลุ่มค่าเฉลี่ยคะแนนความพอใจได้จากแผนภูมิที่ 16 และเมื่อพิจารณาจากตารางที่ 36 ว่าในองค์ประกอบ 4 กลุ่ม คือ หน่วยพักอาศัย, ชุมชนที่อยู่อาศัย, ที่ตั้งและการเดินทาง, ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และการบริการ กลุ่มใดที่อยู่อาศัยมีความพอใจมากที่สุด จะเห็นได้ว่าในระดับคะแนนความพอใจที่มากกว่า 4.0 มีองค์ประกอบที่อยู่ในกลุ่มที่ตั้งและการเดินทางถึง 3 ใน 5 องค์ประกอบ มีองค์ประกอบในการบริการ 2 องค์ประกอบ และมีองค์ประกอบชุมชน 1 องค์ประกอบ ส่วนองค์ประกอบหน่วยพักอาศัยไม่มีในกลุ่มค่าเฉลี่ยมากกว่า 4.0 นี้เลย และมีองค์ประกอบบนดินซึ่งเป็นองค์ประกอบหน่วยพักอาศัยที่ได้คะแนนสูงที่สุด ได้คะแนนเพียง 3.437 เท่านั้น

นอกจากนั้นจะเห็นได้จากตารางที่ 36 ว่าเมื่อพิจารณาองค์ประกอบเป็นกลุ่ม 4 กลุ่ม กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนความพอใจต่ำที่สุดคือ หน่วยพักอาศัย รองลงมาได้แก่ ชุมชนที่พักอาศัย กลุ่มการสาธารณูปโภค สาธารณูปการ การบริการ และกลุ่มที่มีองค์ประกอบที่ได้คะแนนสูงมากที่สุด คือ กลุ่มที่ตั้งและการเดินทาง

ตารางที่ 36 แสดงการจัดกลุ่มค่าเฉลี่ยคะแนนความพอใจต่อองค์ประกอบต่าง ๆ ของที่อยู่อาศัย

ค่าเฉลี่ยของคะแนนความพอใจ	จำนวนองค์ประกอบ				
	หน่วยพักอาศัย	ชุมชน	การเดินทาง	การบริการ	รวม
$\bar{x} > 4$	-	1	4	1	6
$4 > \bar{x} > 3.5$	-	1	1	3	5
$3.5 > \bar{x} > 3.0$	4	3	-	3	10
$3.0 > \bar{x} > 2.5$	5	2	-	-	7
$2.5 > \bar{x} > 2.0$	3	-	-	-	3
$2.0 > \bar{x}$	-	-	-	-	-
รวม	12	7	5	7	31

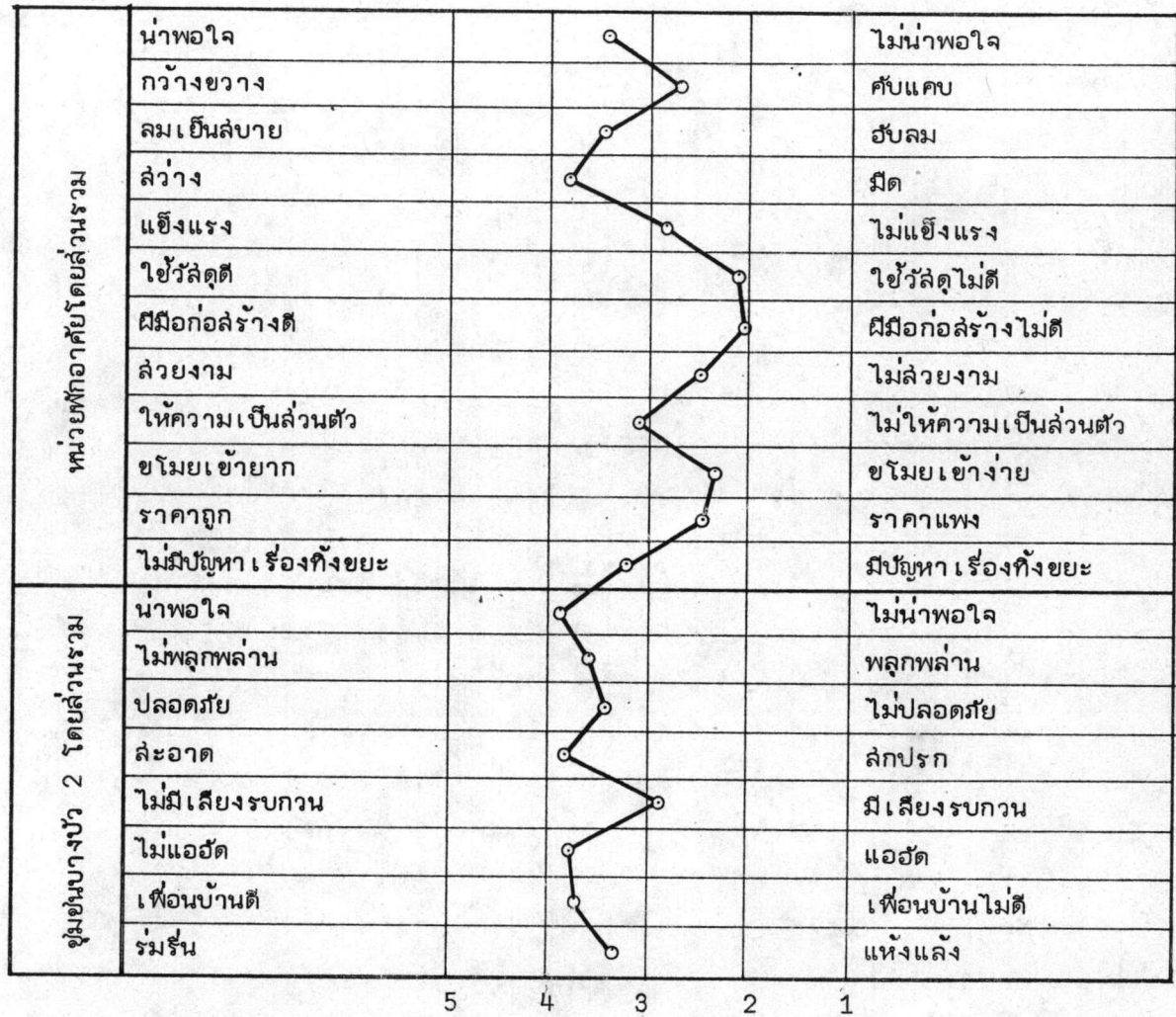
การศึกษาความรู้สึกทัศนคติของผู้อยู่อาศัยในโครงการเคหะชุมชนบางบัว 2 ทั้งหมดที่มีต่อหน่วยพักอาศัย และชุมชนโดยรวม

นอกจากการศึกษาความพอใจแล้ว เพื่อเน้นการประเมินผลทางด้านกายภาพของชุมชน จึงศึกษาความรู้สึกและทัศนคติของผู้อยู่อาศัยที่มีต่อหน่วยที่อยู่อาศัยและชุมชนบางบัว 2 โดยใช้ค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนความพอใจ ความรู้สึก ทัศนคติของผู้อยู่แฟลตและเรือนแถว ซึ่งได้ผลดังนี้

ตารางที่ 37 แสดงค่าเฉลี่ยความรู้สึกทัศนคติของผู้อยู่อาศัยในโครงการเคหะชุมชนบางบัว 2 ทั้งหมดที่มีต่อหน่วยพักอาศัยและชุมชนโดยรวม

มาตรา ความพอใจ ความรู้สึก-ทัศนคติ		\bar{X}	SD	n
หน่วยพักอาศัยโดยรวม	มาตรา นำพอใจ - ไม่นำพอใจ	3.420	1.432	250
	มาตรา กว้างขวาง - แคบ	2.675	1.468	243
	มาตรา ลมเป็นสบาย - ฮวบลม	3.648	1.459	248
	มาตรา ลั่วาง - มีด	3.800	1.270	235
	มาตรา แข็งแรง - ไม่แข็งแรง	2.831	1.523	236
	มาตรา ไข่วัลดูดี - ไข่วัลดูไม่ดี	2.097	1.281	247
	มาตรา ฝีมือก่อสร้างดี - ฝีมือก่อสร้างไม่ดี	2.021	1.183	243
	มาตรา ล่วยงาม - ไม่ล่วยงาม	2.465	1.302	228
	มาตรา ให้ความเป็นส่วนตัว - ไม่ให้ความเป็นส่วนตัว	3.110	1.503	236
	มาตรา ขโมยเข้ายาก - ขโมยเข้าง่าย	2.307	1.397	238
	มาตรา ราคาถูก - ราคาแพง	2.435	1.429	246
	มาตรา ไม่มีปัญหาเรื่องการทิ้งขยะ-มีปัญหาเรื่องการทิ้งขยะ	3.213	1.588	249
ชุมชนบางบัว 2 โดยส่วนรวม	มาตรา นำพอใจ - ไม่นำพอใจ	3.899	1.217	257
	มาตรา ไม่พลุกพล่าน - พลุกพล่าน	3.582	1.370	251
	มาตรา ปลอดภัย - ไม่ปลอดภัย	3.412	1.393	245
	มาตรา สะอาด - ลึกปรก	3.832	1.176	244
	มาตรา ไม่มีเสียงรบกวน - มีเสียงรบกวน	2.876	1.549	249
	มาตรา ไม่แออัด - แออัด	3.777	1.187	251
	มาตรา เพื่อนบ้านดี - เพื่อนบ้านไม่ดี	3.748	1.187	242
	มาตรา ร่มรื่น - แห้งแล้ง	3.325	1.478	234

แผนภูมิที่ 17 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนความพอใจ ความรู้สึก-ทัศนคติของผู้อยู่อาศัยในชุมชนบางบัว 2 ต่อหน่วยพักอาศัยโดยรวมและชุมชนบางบัว 2 โดยโดยรวม

แสดงว่าผู้อยู่อาศัยมีความรู้สึกและทัศนคติที่ดีต่อหน่วยพักอาศัยและชุมชน คือ มีมาตราที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนความพอใจ ความรู้สึก-ทัศนคติมากกว่า 3.0 อยู่ถึง 12 ใน 20 มาตรา และผู้อยู่อาศัยมีความรู้สึกและทัศนคติที่ดีต่อชุมชนมากกว่าต่อหน่วยพักอาศัย เนื่องจาก จากมาตราประเมินหน่วยพักอาศัย 12 มาตรามีเพียง 5 มาตรา (41.67 %) ที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่า 3.0 ในขณะที่ในมาตราประเมินชุมชน 8 มาตรา มีถึง 7 มาตรา (87.5 %) ที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่า 3.0

เมื่อเรียงลำดับมาตราจากมาตราที่ได้คะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุดไปยังมาตราที่ได้ค่าเฉลี่ยสูงที่สุดจะได้ดังนี้

แผนภูมิที่ 18 แสดงการเรียงลำดับมาตราตามค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้สึกทัศนคติของผู้อยู่อาศัยในชุมชนบางบัว 2 ทั้งหมดที่มีต่อหน่วยที่พักอาศัย และชุมชนบางบัว 2

	5	4	3	2	1						
2.0) \bar{x} > 2.5						ฝีมือก่อสร้างดี - ฝีมือก่อสร้างไม่ดี	หน่วยพักอาศัยโดยส่วนรวม				
						ใช้วัสดุดี - ใช้วัสดุไม่ดี					
						ขมอยเข้ายาก - ขมอยเข้าง่าย					
						ราคาถูก - ราคาแพง					
						สวยงาม - ไม่สวยงาม					
2.5) \bar{x} > 3.0						กว้างขวาง - แคบแคบ		หน่วยพักอาศัยโดยส่วนรวม			
						แข็งแรง - ไม่แข็งแรง					
3.0) \bar{x} > 3.5						ให้ความเป็นส่วนตัว - ไม่ให้ความเป็นส่วนตัว			ชุมชนบางบัว 2 โดยส่วนรวม		
						ไม่มีปัญหาเรื่องกิ่งขยะ - มีปัญหาเรื่องกิ่งขยะ					
3.5) \bar{x} > 4.0						ลมเป็นสบาย - อับลม				ชุมชนบางบัว 2 โดยส่วนรวม	
						สว่าง - มืด					
2.5) \bar{x} > 3.0						ไม่มีเสียงรบกวน - มีเสียงรบกวน	ชุมชนบางบัว 2 โดยส่วนรวม				
3.0) \bar{x} > 3.5						ร่มรื่น - แห้งแล้ง					ชุมชนบางบัว 2 โดยส่วนรวม
						ปลอดภัย - ไม่ปลอดภัย					
3.5) \bar{x} > 4.0						ไม่พลุกพล่าน - พลุกพล่าน					
						เพื่อนบ้านดี - เพื่อนบ้านไม่ดี					
						ไม่แออัด - แออัด					
						สะอาด - สกปรก					

จะเห็นว่า มาตราที่ได้คะแนนต่ำที่สุดในหน่วยพักอาศัยได้แก่ มาตราฝีมือก่อสร้างดี - ฝีมือก่อสร้างไม่ดี และรองลงมาคือ ใช้วัสดุดี - ใช้วัสดุไม่ดี มาตราที่ได้คะแนนสูงสุดได้แก่ มาตราสว่าง - มืด รองลงมาคือ มาตราลมเป็นสบาย - อับลม

มาตราที่ได้คะแนนต่ำที่สุดในชุมชน คือ มาตราไม่มีเสียงรบกวน - มีเสียงรบกวน และ มาตราที่ได้คะแนนสูงที่สุดคือ มาตราสะอาด - สกปรก

ผลที่ได้จากการศึกษาความพอใจ ความรู้สึก-ทัศนคติของผู้อยู่อาศัยในโครงการเคหะชุมชน

บางบัว 2 ทั้งหมดพอสรุปได้ดังนี้

1. ผู้อยู่อาศัยมีความพอใจในโครงการเคหะชุมชนบางบัว 2 พอสมควร โดยพอใจในเรื่องที่ตั้งและการเดินทางมากที่สุด รองลงมาได้แก่ การบริการสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และที่ผู้อยู่อาศัยพอใจน้อยที่สุดได้แก่ หน่วยพักอาศัย
2. องค์ประกอบที่อยู่อาศัยที่ผู้อยู่อาศัยพอใจน้อยที่สุดคือ ที่จอดรถส่วนตัว และบริเวณตากผ้า ส่วนองค์ประกอบที่ผู้อยู่อาศัยพอใจมากที่สุดคือ ระบบไฟฟ้า และถนนในชุมชน
3. ผู้อยู่อาศัยมีความรู้สึก-ทัศนคติที่ดีต่อชุมชนมากกว่าต่อหน่วยพักอาศัย โดยมีความรู้สึกและทัศนคติที่ว่า ฝีมือการก่อสร้างหน่วยพักอาศัยไม่ดี, วัสดุไม่ดี, ขโมยเข้าง่าย, ราคาแพงและไม่สวยงาม แต่มีการให้แสงสว่างและการระบายอากาศค่อนข้างดี ส่วนความรู้สึกทัศนคติที่ดีต่อชุมชนคือ เรื่องความสะอาด ความไม่แออัดและการมีเพื่อนบ้านที่ดี แต่มีความรู้สึกทัศนคติในทางลบในเรื่องเสียงรบกวนในชุมชน

การศึกษาเปรียบเทียบความพอใจของผู้อยู่อาศัยในแฟลตและ เรือนแถว

การศึกษานี้จะแสดงการเปรียบเทียบว่าในสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่แตกต่างกันคือ เป็นที่อยู่อาศัยตามแนวตั้งแบบแฟลต และที่อยู่อาศัยตามแนวราบแบบเรือนแถว ความพอใจของผู้อยู่อาศัยแตกต่างกันหรือไม่ และถ้าแตกต่างกันจะแตกต่างกันในองค์ประกอบใดบ้าง การศึกษาเปรียบเทียบจัดทำเป็น 5 ส่วนดังนี้

1. การศึกษาเปรียบเทียบความพอใจในองค์ประกอบที่อยู่อาศัยทุกองค์ประกอบโดยการศึกษา มาตรฐาน่าพอใจ - ไม่น่าพอใจ ในองค์ประกอบทุกอัน
2. การศึกษาเปรียบเทียบความพอใจ ความรู้สึกทัศนคติในองค์ประกอบหน่วยพักอาศัย
 - 2.1 ศึกษาเปรียบเทียบความพอใจที่มีต่อหน่วยพักอาศัยโดยส่วนรวม และต่อองค์ประกอบย่อยในหน่วยพักอาศัย โดยศึกษา เฉพาะมาตรฐาน่าพอใจ - ไม่น่าพอใจ
 - 2.2 ศึกษาเปรียบเทียบความพอใจ ความรู้สึกทัศนคติต่อหน่วยพักอาศัยโดยส่วนรวม ศึกษาโดยมาตราความพอใจและมาตราความรู้สึกทัศนคติอีก 11 มาตรา

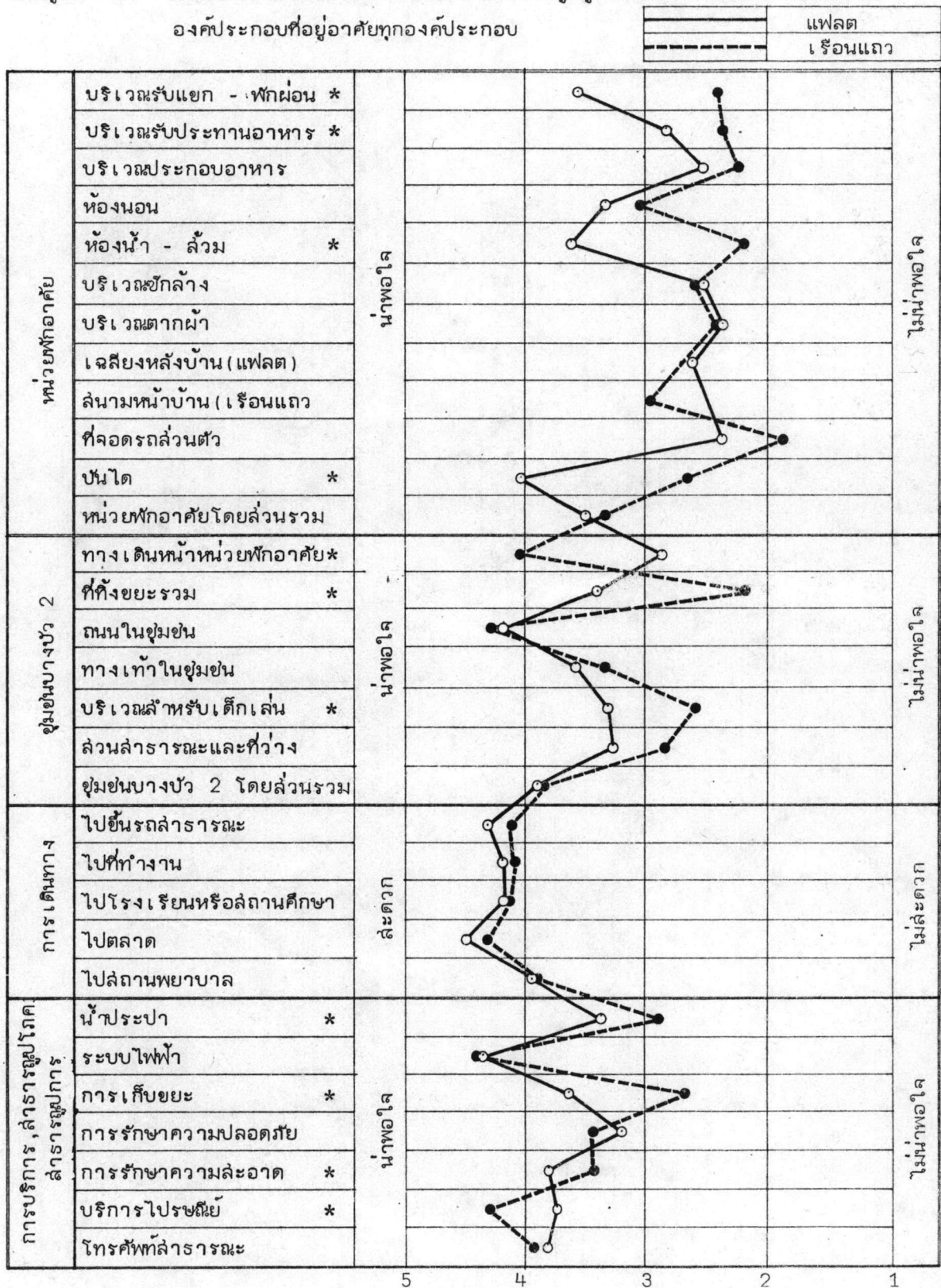
- 2.3 ศึกษาเปรียบเทียบความพอใจ ความรู้สึก-ทัศนคติที่มีต่อองค์ประกอบย่อยในหน่วยพักอาศัยแต่ละองค์ประกอบย่อย
3. การศึกษาเปรียบเทียบความพอใจ ความรู้สึก-ทัศนคติในองค์ประกอบชุมชนที่อยู่อาศัย (ชุมชนบางบัว 2)
 - 3.1 การศึกษาเปรียบเทียบความพอใจที่มีต่อชุมชนบางบัว 2 โดยส่วนรวม และต่อองค์ประกอบย่อยในชุมชนพักอาศัย
 - 3.2 ศึกษาเปรียบเทียบความพอใจ ความรู้สึก-ทัศนคติต่อชุมชนบางบัว 2 โดยส่วนรวม โดยมาตราความพอใจ และมาตราความรู้สึกทัศนคติอีก 7 มาตรา
 - 3.3 ศึกษาเปรียบเทียบความรู้สึก-ทัศนคติที่มีต่อองค์ประกอบย่อยในชุมชนบางบัว 2 แต่ละองค์ประกอบ
4. การศึกษาเปรียบเทียบความรู้สึกละดวงใจในการเดินทางไปยังสถานที่ที่จำเป็นต่าง ๆ
5. การศึกษาเปรียบเทียบความพอใจในการบริการสาธารณูปโภค สาธารณูปการในโครงการเคหะชุมชนบางบัว 2

รายละเอียดของการศึกษามีดังนี้

1. การศึกษาเปรียบเทียบความพอใจในองค์ประกอบที่อยู่อาศัยทุกองค์ประกอบ

องค์ประกอบที่อยู่อาศัย แบ่งออกเป็นองค์ประกอบหลัก 4 องค์ประกอบคือ หน่วยพักอาศัย, ชุมชนที่อยู่อาศัย, ที่ตั้งและการเดินทาง และการบริการสาธารณูปโภค สาธารณูปการในชุมชน ในองค์ประกอบหลักแต่ละองค์ประกอบยังแบ่งออกเป็นองค์ประกอบย่อยอีกโดย องค์ประกอบย่อยของหน่วยพักอาศัยมี 11 องค์ประกอบ องค์ประกอบย่อยในชุมชนที่อยู่อาศัย 8 องค์ประกอบ องค์ประกอบย่อยในเรื่องที่ตั้งและการเดินทาง 5 องค์ประกอบ และองค์ประกอบย่อยในการบริการสาธารณูปโภค สาธารณูปการ 7 องค์ประกอบ รวมเป็นองค์ประกอบทั้งสิ้น 31 องค์ประกอบ จากการศึกษาเปรียบเทียบคะแนนความพอใจของผู้ผู้แฟลตและเรือนแถวต่อองค์ประกอบที่อยู่อาศัย 31 องค์ประกอบสามารถพิจารณาได้จากแผนภูมิต่อไปนี้

แผนภูมิที่ 19 แสดงการเปรียบเทียบความพอใจระหว่างผู้อยู่อาศัยในแฟลตและ เรือนแถวใน
องค์ประกอบที่อยู่อาศัยทุกองค์ประกอบ

หมายเหตุ * ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

1.1 คะแนนความพอใจของผู้อยู่อาศัยในแฟลต

ตารางที่ 38 แสดงการสักร่วมค่าเฉลี่ยของคะแนนความพอใจของผู้อยู่อาศัยในแฟลตที่มีต่อองค์ประกอบต่าง ๆ ของที่อยู่อาศัยทั้งหมด

ค่าเฉลี่ยของคะแนน ความพอใจ	จำนวนองค์ประกอบ				
	หน่วยพักอาศัย	ชุมชน	การเดินทาง	การบริการ	รวม
$\bar{x} > 4$	1	1	4	1	7
$4 > \bar{x} > 3.5$	2	2	1	4	9
$3.5 > \bar{x} > 3.0$	2	3	-	2	7
$3.0 > \bar{x} > 2.5$	4	1	-	-	5
$2.5 > \bar{x} > 2.0$	2	-	-	-	2
$2.0 > \bar{x}$	-	-	-	-	-
รวม	11	7	5	7	30

จากตารางจะเห็นว่าผู้อยู่อาศัยในแฟลตมีความพอใจในองค์ประกอบที่อยู่อาศัยมากพอสมควร โดยมีองค์ประกอบที่ได้คะแนนความพอใจมากกว่า 3.0 อยู่ถึง 23 ใน 30 องค์ประกอบ โดยคะแนนความพอใจจะสูงมากในองค์ประกอบเรื่องการเดินทาง ส่วนในองค์ประกอบหน่วยพักอาศัยนั้น มีองค์ประกอบที่ได้คะแนนความพอใจต่ำกว่า 3.0 ถึง 7 ใน 13 องค์ประกอบ

1.2 คะแนนความพอใจของผู้อยู่อาศัยในเรือนแถว

ตารางที่ 39 แสดงการสักร่วมค่าเฉลี่ยคะแนนความพอใจของผู้อยู่อาศัยในเรือนแถวที่มีต่อองค์ประกอบที่อยู่อาศัยต่าง ๆ ของที่อยู่อาศัยทั้งหมด

ค่าเฉลี่ยของคะแนน ความพอใจ	จำนวนองค์ประกอบ				
	หน่วยพักอาศัย	ชุมชน	การเดินทาง	การบริการ	รวม
$\bar{x} > 4$	-	2	4	2	8
$4 > \bar{x} > 3.5$	-	1	1	1	3
$3.5 > \bar{x} > 3.0$	2	1	-	2	5
$3.0 > \bar{x} > 2.5$	3	2	-	2	7
$2.5 > \bar{x} > 2.0$	5	1	-	-	6
$2.0 > \bar{x}$	1	-	-	-	1
รวม	11	7	5	7	30

จากตารางจะเห็นว่า ผู้อยู่อาศัยใน เรือนแถวมีความพอใจในองค์ประกอบที่อยู่อาศัยไม่มากนักคือ มีองค์ประกอบที่ได้คะแนนความพอใจมากกว่า 3.0 เพียง 16 ใน 30 องค์ประกอบ ซึ่งองค์ประกอบที่ได้คะแนนสูงส่วนใหญ่อยู่ใน เรื่องการเดินทางและกลุ่มที่มีองค์ประกอบที่ได้คะแนนความพอใจต่ำจำนวนมากที่สุดคือ กลุ่มหน่วยพักอาศัย โดยมีองค์ประกอบที่ได้คะแนนต่ำกว่า 3.0 ถึง 10 ใน 13 องค์ประกอบ

1.3 การศึกษาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความพอใจของผู้อยู่อาศัยในแฟลตและ ใน เรือนแถว

จากแผนภูมิที่ 19 จะพบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความพอใจในองค์ประกอบต่าง ๆ ของที่อยู่อาศัยระหว่างผู้อยู่แฟลตและเรือนแถว มีความแตกต่างกันไม่มากนัก และจะเห็นว่าค่าเฉลี่ยคะแนนความพอใจของผู้อยู่อาศัยในแฟลตจะสูงกว่าของผู้อยู่อาศัยใน เรือนแถว เป็นส่วนใหญ่ ดังจะได้ศึกษารายละเอียดดังต่อไปนี้

1.3.1 การเปรียบเทียบจำนวนองค์ประกอบที่ได้ค่าเฉลี่ยคะแนนความพอใจ ของผู้อยู่แฟลตสูงกว่าผู้อยู่เรือนแถว และของผู้อยู่เรือนแถวสูงกว่า ผู้อยู่แฟลต

ตารางที่ 40 แสดงการเปรียบเทียบจำนวนองค์ประกอบที่มีค่าคะแนนความพอใจของผู้อยู่อาศัยในแฟลตสูงกว่าผู้อยู่เรือนแถวและผู้อยู่เรือนแถวสูงกว่าผู้อยู่แฟลต

กลุ่มองค์ประกอบของที่อยู่อาศัย	จำนวนองค์ประกอบที่มีค่า \bar{X} ของ ผู้อยู่แฟลตสูงกว่าผู้อยู่เรือนแถว	จำนวนองค์ประกอบที่มีค่า \bar{X} ของ ผู้อยู่เรือนแถวสูงกว่าผู้อยู่แฟลต
1. หน่วยพักอาศัย	8	2
2. ชุมชนบางบัว 2	6	1
3. การเดินทาง	5	-
4. การบริการ	4	3
รวม	23	6

จะเห็นว่าจำนวนองค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนความพอใจของผู้อยู่อาศัยในแฟลตสูงกว่าผู้อยู่อาศัยในเรือนแถวมีถึง 23 ใน 29 องค์ประกอบ และสูงกว่าในทุกกลุ่มองค์ประกอบ

1.3.2 การเปรียบเทียบจำนวนองค์ประกอบในแฟลตและ เรือนแถวแบ่งตาม
กลุ่มค่าเฉลี่ยคะแนนความพอใจ

ตารางที่ 41 แสดงการเปรียบเทียบจำนวนองค์ประกอบในแฟลตและ เรือนแถวแบ่งตามกลุ่มค่า
เฉลี่ยคะแนนความพอใจ

ค่าเฉลี่ยของคะแนน ความพอใจ	จำนวนองค์ประกอบ ในแฟลต	จำนวนองค์ประกอบ ในเรือนแถว
$\bar{x} > 4$	7	8
$4 > \bar{x} > 3.5$	9	3
$3.5 > \bar{x} > 3.0$	7	5
$3.0 > \bar{x} > 2.5$	5	7
$2.5 > \bar{x} > 2.0$	2	6
$2.0 > \bar{x}$	-	1
รวม	30	30

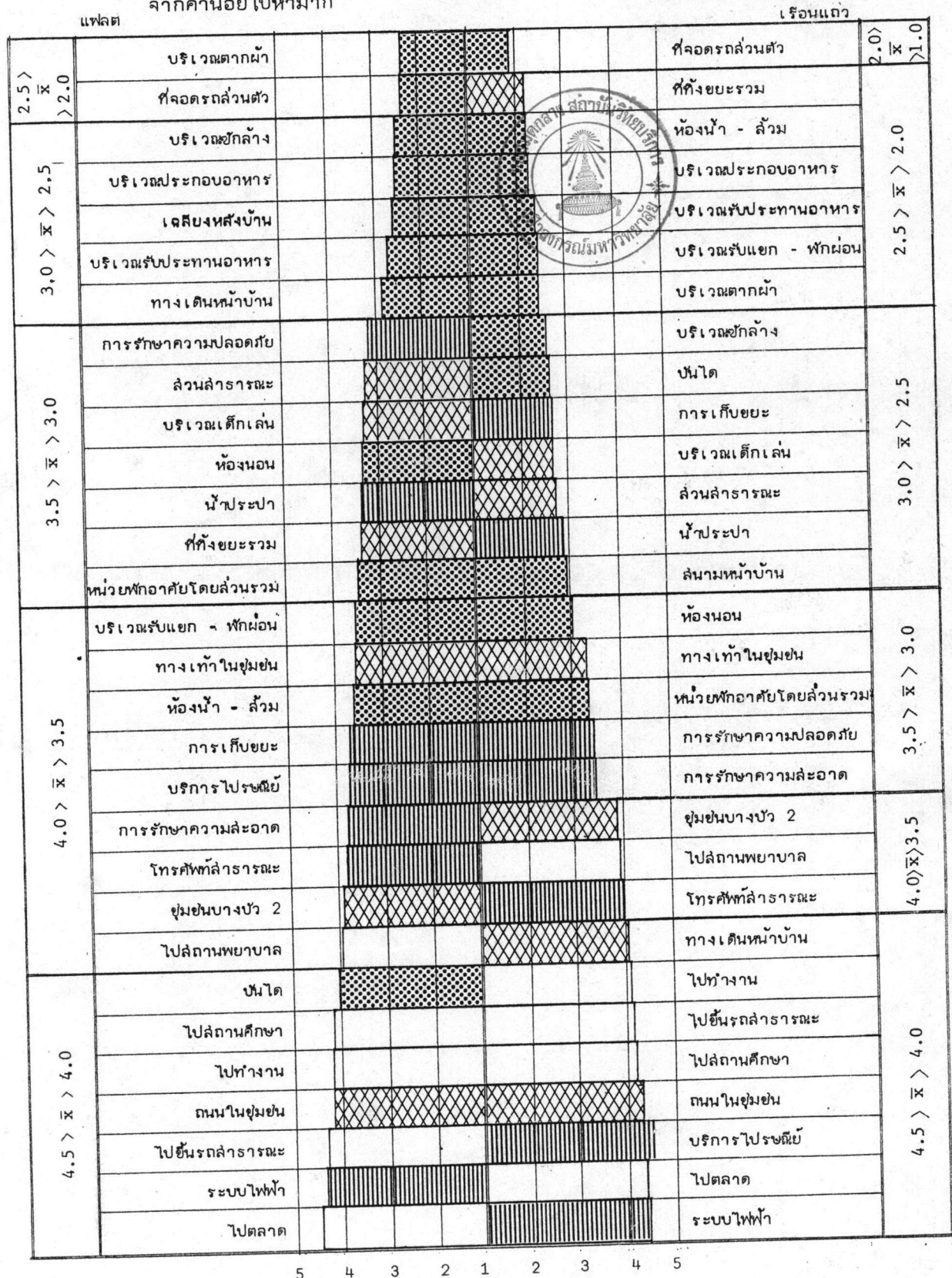
จากตารางที่ 41 จะพบว่าจำนวนองค์ประกอบในแฟลตที่ได้คะแนนความพอใจมากกว่า
3.0 มีอยู่ถึง 23 ใน 30 องค์ประกอบ ในขณะที่องค์ประกอบในเรือนแถวที่ได้คะแนนความพอใจ
มากกว่า 3.0 มีอยู่เพียง 16 ใน 30 องค์ประกอบ องค์ประกอบในแฟลตจะอยู่ในกลุ่มค่าเฉลี่ย
ระหว่าง 3.5 ถึง 4.0 มากที่สุด และองค์ประกอบของเรือนแถวจะอยู่ในกลุ่มสูงกว่า 4.0 มากที่สุด

1.3.3 การเปรียบเทียบการเรียงลำดับองค์ประกอบตามค่าเฉลี่ยคะแนน
ความพอใจของผู้อยู่แฟลต และ เรือนแถวจากน้อยไปหามาก

แผนภูมิที่ 20

แสดงการเปรียบเทียบการเรียงลำดับองค์ประกอบตาม
ค่าเฉลี่ยคะแนนความพอใจของผู้อยู่แฟลตและเรือนแถว
จากค่าน้อยไปหามาก

	องค์ประกอบหน่วยพักอาศัย
	องค์ประกอบชุมชน
	องค์ประกอบที่ตั้ง
	องค์ประกอบบริการ

ตารางที่ 42 แสดงการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคะแนนความพอใจของผู้อยู่อาศัย
ในแฟลตและเรือนแถว

องค์ประกอบที่อยู่อาศัย		แฟลต			เรือนแถว			ค่า t ที่ได้จาก การ คำนวณ
		\bar{X}	SD	n	\bar{X}	SD	n	
หน่วยพักอาศัย	บริเวณรับแขก - พักผ่อน	3.557	1.402	149	2.402	1.461	112	6.70*
	บริเวณรับประทานอาหาร	2.816	1.556	141	2.374	1.457	107	2.43*
	บริเวณประกอบอาหาร	2.536	1.491	140	2.241	1.496	112	1.63
	ห้องนอน	3.328	1.540	134	3.036	1.588	112	1.79
	ห้องน้ำ - ล้าง	3.607	1.418	140	2.204	1.471	108	7.26*
	บริเวณซักล้าง	2.527	1.615	146	2.587	1.600	109	-0.14
	บริเวณตากผ้า	2.370	1.594	138	2.402	1.557	112	-0.08
	ที่จอดรถส่วนตัว	2.939	1.595	28	1.897	2.398	29	1.25
	บันได	4.033	1.167	150	2.646	1.592	113	7.85*
		หน่วยพักอาศัยโดยส่วนรวม	3.496	1.350	141	3.321	1.533	109
ชุมชนบางบัว 2	ทางเดินหน้าหน่วยพักอาศัย	2.856	1.568	132	4.045	1.391	112	-6.37*
	ที่กึ่งขยะรวม	3.394	1.516	142	2.181	1.507	113	6.44*
	ถนนในชุมชน	4.193	1.168	150	4.228	1.163	118	-0.95
	ทางเท้าในชุมชน	3.564	1.447	156	3.308	1.623	120	1.14
	บริเวณสำหรับเด็กเล่น	3.303	1.566	89	2.686	1.668	86	2.58*
	ที่ว่างและส่วนสาธารณะ	3.261	1.515	138	2.884	1.656	109	1.93
		ชุมชนบางบัว 2 โดยส่วนรวม	3.909	1.198	143	3.886	1.246	114
ที่ตั้งและ การเดินทาง	ไปขึ้นรถสาธารณะ	4.309	1.099	162	4.107	1.277	121	1.26
	ไปสถานที่ทำงาน	4.109	1.207	153	4.082	1.283	122	1.03
	ไปสถานศึกษา	4.117	1.237	137	4.149	1.271	114	-0.05
	ไปตลาด	4.490	0.840	155	4.306	1.124	121	1.43
	ไปสถานพยาบาล	3.995	1.336	155	3.908	1.353	120	0.37
การบริการ สาธารณูปโภค สาธารณูปการ	น้ำประปา	3.354	1.554	164	2.887	1.786	124	2.46*
	ระบบไฟฟ้า	4.352	0.956	159	4.402	1.018	122	-0.41
	การเก็บขยะ	3.617	1.428	162	2.675	1.591	117	5.07*
	การรักษาความปลอดภัย	3.181	1.504	160	3.398	1.509	118	-1.27
	การรักษาความสะอาด	3.805	1.333	159	3.417	1.493	120	2.31*
	บริการไปรษณีย์	3.732	1.487	157	4.288	1.071	118	-3.63*
	บริการโทรศัพท์สาธารณะ	3.806	1.425	160	3.933	1.471	120	-0.90

หมายเหตุ * ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากแผนภูมิที่ 20 ถ้าพิจารณาโดยรวมแล้วค่าเฉลี่ยคะแนนความพอใจของผู้อยู่แฟลตจะสูงกว่าผู้อยู่เรือนแถว โดยเฉพาะในกลุ่มค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.0 ถึง 3.5 จะเห็นว่าผู้อยู่แฟลตมีความพอใจมากกว่าผู้อยู่เรือนแถวอย่างเห็นได้ชัด

กลุ่มองค์ประกอบที่มีคะแนนความพอใจต่ำทั้งในแฟลตและเรือนแถวคือ องค์ประกอบหน่วยที่อยู่อาศัย กลุ่มองค์ประกอบที่มีคะแนนความพอใจในเกณฑ์สูงทั้งในแฟลตและเรือนแถวคือ องค์ประกอบที่ตั้งความสะดวกในการเดินทาง

1.3.4 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคะแนนความพอใจในแต่ละองค์ประกอบของผู้อยู่อาศัยในแฟลตและเรือนแถว

แม้จะพบว่ามีความแตกต่างระหว่างคะแนนความพอใจของผู้อยู่อาศัยในแฟลตและเรือนแถวตามที่กล่าวมาแล้ว แต่การหาความแตกต่างในเชิงสถิตินี้จะสามารถชี้ให้เห็นอย่างเด่นชัดว่า องค์ประกอบใดมีค่าคะแนนความพอใจต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในเชิงสถิติ ดังที่พิจารณาได้จากตารางที่ 42

จากตารางดังกล่าวจะพบว่า องค์ประกอบที่มีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนความพอใจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างผู้อยู่อาศัยในแฟลตและเรือนแถวมี 11 องค์ประกอบ เป็นองค์ประกอบในหน่วยพักอาศัย 4 องค์ประกอบ องค์ประกอบในชุมชนบางบัว 3 องค์ประกอบ และองค์ประกอบในการสาธารณูปโภค สาธารณูปการ การบริการ 4 องค์ประกอบ ส่วนองค์ประกอบในเรื่องการเดินทางไม่มีองค์ประกอบใดเลยที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติสามารถแยกออกเป็น องค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนความพอใจของผู้อยู่เรือนแถวสูงกว่าแฟลต และของผู้อยู่แฟลตสูงกว่าเรือนแถว โดยเรียงตามลำดับค่าความแตกต่างมากไปหาน้อยได้ดังตารางที่ 43 ต่อไปนี้

ตารางที่ 43 แสดงองค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนความพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยแยกเป็นที่ได้คะแนนจากผู้อยู่แฟลตมากกว่า เรือนแถว และ เรือนแถวมากกว่า แฟลต เรียงตามลำดับค่าความแตกต่างมากไปหาน้อย

องค์ประกอบที่มีค่า \bar{X} ของ ผู้อยู่แฟลตสูงกว่าผู้อยู่ เรือนแถว	องค์ประกอบที่มีค่า \bar{X} ของ ผู้อยู่ เรือนแถวสูงกว่าผู้อยู่แฟลต
1. บันได (t = 7.85)	1. ทางเดินหน้าบ้าน (t = -6.37)
2. ห้องน้ำ - ล้วม (t = 7.26)	2. บริการไปรษณีย์ (t = -3.63)
3. บริเวณรับแขก - พักผ่อน (t = 6.70)	
4. ที่นั่งขยะรวม (t = 6.44)	
5. การเก็บขยะ (t = 5.07)	
6. บริเวณเด็กเล่น (t = 2.58)	
7. น้ำประปา (t = 2.46)	
8. บริเวณรับประทานอาหาร (t = 2.43)	
9. การรักษาความสะอาด (t = 2.31)	

องค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยของคะแนนความพอใจของผู้อยู่แฟลตสูงกว่าผู้อยู่ เรือนแถวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เป็นองค์ประกอบของหน่วยพักอาศัย 4 องค์ประกอบ เป็นองค์ประกอบของชุมชน 2 องค์ประกอบ และเป็นองค์ประกอบของการบริการ 3 องค์ประกอบ ในขณะที่องค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนความพอใจของผู้อยู่ เรือนแถวสูงกว่าแฟลตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติมีเพียง 2 องค์ประกอบ ซึ่งสรุปได้ว่า ผู้อยู่แฟลตมีความพอใจในองค์ประกอบที่อยู่อาศัยมากกว่าผู้อยู่ เรือนแถว

1.4 ผลที่ได้จากการศึกษาเปรียบเทียบความพอใจของผู้อยู่อาศัยในแฟลตและเรือนแถว ในองค์ประกอบที่อยู่อาศัยทุกองค์ประกอบ พอสรุปได้ดังนี้

1. ผู้อยู่อาศัยในแฟลตมีความพอใจในองค์ประกอบที่อยู่อาศัยมากกว่าผู้อยู่เรือนแถว
2. องค์ประกอบที่อยู่อยู่แฟลตมีความพอใจมากกว่าผู้อยู่เรือนแถวอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่

บันได

เนื่องจากบันไดแฟลตเป็นบันไดใช้ร่วมกัน มีความกว้างมาก วัสดุที่ใช้ในการก่อสร้างเป็น คสล. ในขณะที่บันไดของเรือนแถวแคบและทำด้วยไม้

ห้องน้ำ - ล้วม

เนื่องจากห้องน้ำ - ล้วม ของแฟลตมีพื้นที่มากกว่าของเรือนแถวและมีสัดส่วนของช่องเปิดมากกว่า

บริเวณรับแขก - พักผ่อน

เนื่องจากบริเวณนี้ในแฟลตมีพื้นที่มากกว่าของเรือนแถว

ที่กั้นขยะรวม

เนื่องจากที่กั้นขยะของแฟลตมีดัดและอยู่ไกลหน่วยพักอาศัยมากกว่า

การเก็บขยะ

เนื่องจากการเก็บขยะจากแฟลตไม่รบกวนผู้อยู่อาศัย และ การไม่มาเก็บขยะก่อให้เกิดความสกปรกแก่เรือนแถวมากกว่าแฟลต

บริเวณเด็กเล่น

เนื่องจากบริเวณแฟลตมีที่ให้เด็กเล่นที่ตกว่าบริเวณเรือนแถว ซึ่งเด็กมักเล่นในถนนหน้าบ้าน

น้ำประปา	เนื่องจากมีการสูบน้ำขึ้นไปเก็บไว้ในถังเก็บน้ำเหนือแพลตฟอร์ม น้ำในแพลตฟอร์มมีแรงดันมากกว่าน้ำในเรือนแถว
บริเวณรับประทานอาหาร	เนื่องจากบริเวณรับประทานอาหารของแพลตฟอร์มที่มากกว่า
การรักษาความสะอาด	ในบริเวณเรือนแถวเกิดความสกปรกจากที่ทิ้งขยะเปิดและ การมีสัตว์เลี้ยง เช่น สุนัขไปคุ้ย ทั้งที่มีการรักษาความสะอาดเท่ากัน ทำให้บริเวณเรือนแถวสกปรกมากกว่าแพลตฟอร์ม

3. องค์ประกอบที่ผู้อยู่อาศัยในเรือนแถวมีความพอใจมากกว่าผู้อยู่แพลตฟอร์มอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่

ทางเดินหน้าบ้าน	เนื่องจากทางเดินหน้าบ้านของเรือนแถวกว้างกว่าของแพลตฟอร์ม
บริการไปรษณีย์	เนื่องจากเดิมไปรษณีย์จะไม่ส่งถึงห้องพักอาศัยแพลตฟอร์ม

2. การศึกษาและเปรียบเทียบความพอใจ ความรู้สึกและทัศนคติในองค์ประกอบหน่วยพักอาศัย

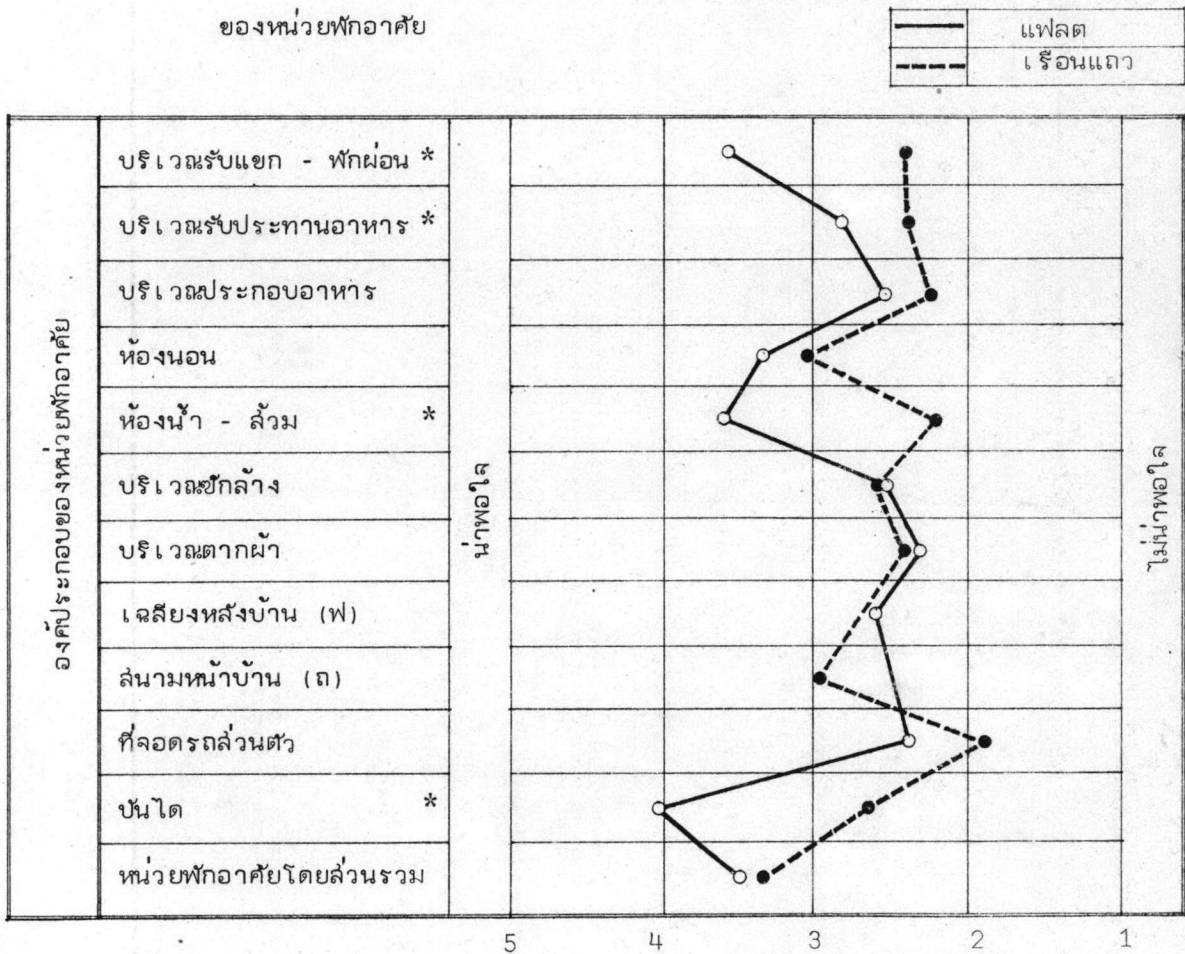
การศึกษาและเปรียบเทียบ จะแบ่งเป็น 3 ส่วน คือ

- 2.1 ศึกษาเปรียบเทียบความพอใจที่มีต่อหน่วยพักอาศัยโดยส่วนรวม และต่อองค์ประกอบย่อยในหน่วยพักอาศัย
- 2.2 ศึกษาเปรียบเทียบความพอใจ ความรู้สึกทัศนคติที่มีต่อองค์ประกอบย่อยในหน่วยพักอาศัย

2.3 ศึกษาเปรียบเทียบ ความพอใจ ความรู้สึกที่คั่นคดีที่มีต่อองค์ประกอบย่อยใน หน่วยพักอาศัย

2.1 ศึกษาเปรียบเทียบ ความพอใจที่มีต่อหน่วยพักอาศัยโดยส่วนรวม และต่อ องค์ประกอบย่อยในหน่วยพักอาศัย

แผนภูมิที่ 21 แสดงการเปรียบเทียบความพอใจ ที่มีต่อหน่วยพักอาศัยโดยส่วนรวม และองค์ประกอบ ของหน่วยพักอาศัย

หมายเหตุ * ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จะเห็นว่า องค์ประกอบของหน่วยที่อยู่อาศัยได้คะแนนความพอใจไม่มากนัก โดยคะแนน ความพอใจส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 2.0 - 3.0 และส่วนใหญ่คะแนนความพอใจของผู้อยู่แฟลตจะสูงกว่า คะแนนความพอใจของผู้อยู่เรือนแถว

ตารางที่ 44 แสดงการเปรียบเทียบจำนวนองค์ประกอบหน่วยพักอาศัยในแฟลต และ เรือนแถว แบ่งตามกลุ่มค่าเฉลี่ยคะแนนความพอใจ

ค่าเฉลี่ยของคะแนนความพอใจ	จำนวนองค์ประกอบหน่วยพักอาศัยในแฟลต	จำนวนองค์ประกอบหน่วยพักอาศัยในเรือนแถว
$\bar{x} > 4$	1	-
$4 > \bar{x} > 3.5$	2	-
$3.5 > \bar{x} > 3.0$	2	2
$3.0 > \bar{x} > 2.5$	4	3
$2.5 > \bar{x} > 2.0$	2	5
$2.0 > \bar{x}$	-	1
รวม	11	11

ในองค์ประกอบหน่วยพักอาศัยของแฟลต 11 องค์ประกอบมี 5 องค์ประกอบที่ได้คะแนนความพอใจมากกว่า 3.0 ส่วนในเรือนแถวมีเพียง 2 องค์ประกอบ และถ้าเปรียบเทียบกันแล้ว องค์ประกอบในแฟลตส่วนใหญ่จะมีคะแนนความพอใจสูงกว่าในเรือนแถว

ตารางที่ 45 แสดงองค์ประกอบของหน่วยพักอาศัยที่ได้คะแนนความพอใจในแฟลตสูงกว่าในเรือนแถว และ เรือนแถวสูงกว่าแฟลต เรียงตามลำดับค่าความแตกต่างทางสถิติ

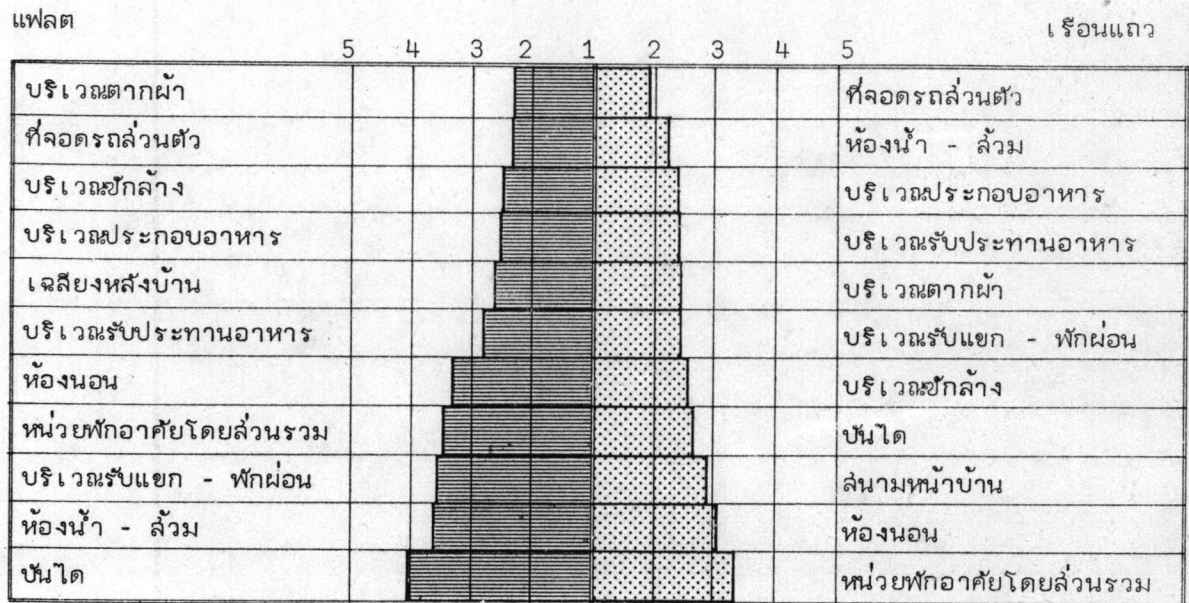
องค์ประกอบที่มีค่า \bar{x} ของผู้อยู่แฟลตสูงกว่าผู้อยู่เรือนแถว	องค์ประกอบที่มีค่า \bar{x} ของผู้อยู่เรือนแถวสูงกว่าผู้อยู่แฟลต
1. บันได ($t = 7.85$)*	1. บริเวณซักล้าง ($t = -0.14$)
2. ห้องน้ำ - ล้าง ($t = 7.26$)*	2. บริเวณตากผ้า ($t = -0.08$)
3. บริเวณรับแขก - พักผ่อน ($t = 6.70$)*	
4. บริเวณรับประทานอาหาร ($t = 2.43$)*	
5. ห้องนอน ($t = 1.79$)	
6. บริเวณประกอบอาหาร ($t = 1.63$)	
7. ที่จอดรถส่วนตัว ($t = 1.25$)	
8. หน่วยพักอาศัยโดยส่วนรวม ($t = 0.95$)	

หมายเหตุ * ค่าเฉลี่ยคะแนนความพอใจมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อเรียงลำดับองค์ประกอบที่ได้คะแนนความพอใจจากน้อยไปหามากแล้ว จะได้ตาม

แผนภูมิที่ 22 ดังนี้

แผนภูมิที่ 22 แสดงการเปรียบเทียบความพอใจ ในหน่วยพักอาศัยโดยส่วนรวมและองค์ประกอบ
ของหน่วยพักอาศัยแบบแฟลตและ เรือนแถว เรียงตามลำดับความถี่มีเลขคณิต

องค์ประกอบหน่วยพักอาศัยที่ได้คะแนนความพอใจต่ำที่สุดในแฟลต คือบริเวณตากผ้า ใน
เรือนแถวคือ ที่จอดรถส่วนตัว องค์ประกอบที่ได้คะแนนความพอใจในแฟลตมากที่สุดคือ บันได ใน
เรือนแถวคือ หน่วยพักอาศัยโดยส่วนรวม องค์ประกอบหน่วยพักอาศัยในแฟลตที่ได้คะแนนความพอใจ
มากกว่า 3.0 มี 5 องค์ประกอบ คือ

1. บันได
2. ห้องน้ำ - ล້วม
3. บริเวณรับแขก - พักผ่อน
4. หน่วยพักอาศัยโดยส่วนรวม
5. ห้องนอน

องค์ประกอบหน่วยพักอาศัยใน เรือนแถวที่ได้คะแนนความพอใจมากกว่า 3.0 มี

2 องค์ประกอบ คือ

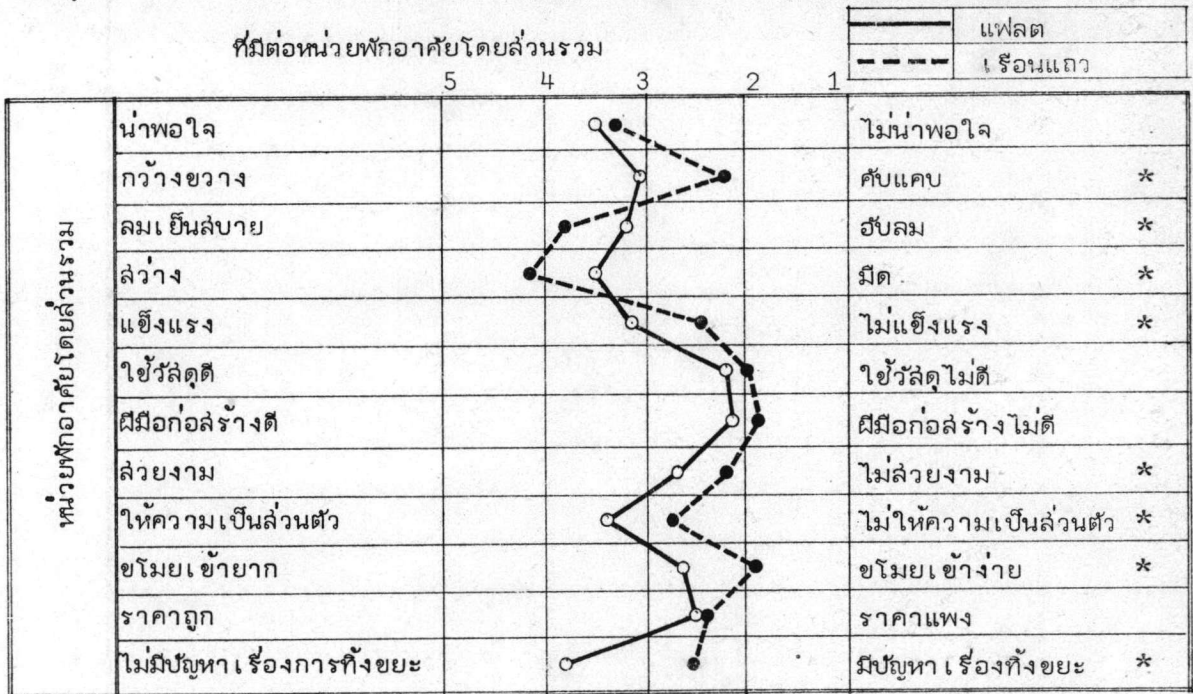
1. หน่วยพักอาศัยโดยส่วนรวม
2. ห้องนอน

ผลที่ได้จากการศึกษา เรื่องความพอใจต่อหน่วยพักอาศัยโดยส่วนรวม และองค์ประกอบย่อย
 ในหน่วยพักอาศัย พอสรุปได้ดังนี้

1. ผู้อยู่อาศัยในแฟลตมีความพอใจในองค์ประกอบหน่วยพักอาศัยมากกว่าผู้อยู่เรือนแถว 7 องค์ประกอบ ได้แก่ บันได, ห้องน้ำ - ล້วม, บริเวณรับแขก - พักผ่อน, บริเวณรับประทานอาหาร, บริเวณประกอบอาหาร, ห้องนอน และที่จอดรถส่วนตัว ส่วนผู้อยู่เรือนแถวมีความพอใจในบริเวณซีกกลาง และบริเวณตากผ้ามากกว่าผู้อยู่แฟลต
2. องค์ประกอบที่ผู้อยู่แฟลตพอใจมากได้แก่ บันได ส่วนองค์ประกอบที่ผู้อยู่เรือนแถวพอใจมากได้แก่ ห้องนอน
3. องค์ประกอบที่ผู้อยู่แฟลตพอใจน้อยได้แก่ บริเวณตากผ้า, ที่จอดรถส่วนตัว และบริเวณซีกกลาง ส่วนองค์ประกอบที่ผู้อยู่เรือนแถวพอใจน้อยได้แก่ ที่จอดรถส่วนตัว, ห้องน้ำ - ล້วม และบริเวณประกอบอาหาร

2.2 ศึกษาเปรียบเทียบความพอใจ ความรู้สึกทัศนคติ ที่มีต่อหน่วยพักอาศัยโดยส่วนรวม

แผนภูมิที่ 23 แสดงการเปรียบเทียบความรู้สึกและทัศนคติของผู้อยู่อาศัยในแฟลตและ เรือนแถว ที่มีต่อหน่วยพักอาศัยโดยส่วนรวม

หมายเหตุ * ค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้สึกทัศนคติที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

แสดงว่า ผู้อยู่อาศัยในแฟลตและเรือนแถวมีความพอใจในหน่วยพักอาศัยพอสมควร โดยไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติของค่าเฉลี่ยคะแนนความพอใจ แต่ผู้อยู่อาศัยส่วนใหญ่มีความรู้สึกและทัศนคติที่ไม่ดีนักต่อหน่วยพักอาศัย โดยผู้อยู่อาศัยในแฟลตมีความรู้สึกและทัศนคติต่อหน่วยพักอาศัยในทางที่ดีกว่าผู้อยู่อาศัยในเรือนแถว

ตารางที่ 46 แสดงการเปรียบเทียบจำนวนมาตราแบ่งตามกลุ่มค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้สึกทัศนคติของผู้อยู่แฟลตและเรือนแถว

ค่าเฉลี่ยของคะแนน	จำนวนมาตราในแฟลต	จำนวนมาตราในเรือนแถว
$\bar{x} > 4$	-	1
$4 > \bar{x} > 3.5$	2	1
$3.5 > \bar{x} > 3.0$	4	-
$3.0 > \bar{x} > 2.5$	2	2
$2.5 > \bar{x} > 2.0$	3	4
$2.0 > \bar{x}$	-	3
รวม	11	11

ในมาตราความรู้สึกทัศนคติต่อหน่วยพักอาศัย 11 มาตรา มี 6 มาตรา ที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้สึกทัศนคติในแฟลต สูงกว่า 3.0 ส่วนในเรือนแถวมีเพียง 2 มาตรา เท่านั้น และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคะแนนความพอใจ ความรู้สึกทัศนคติต่อหน่วยพักอาศัย โดยส่วนรวม จะได้ดังตารางที่ 47 นี้

ตารางที่ 47 แสดงการทดสอบความแตกต่างระหว่างผู้ดื่มแอลกอฮอล์ของคะแนนความพอใจ ความรู้สึก-ทัศนคติที่มีต่อหน่วยพักอาศัยโดยส่วนรวมของผู้อยู่อาศัยในแฟลตและ เรือนแถว

มาตรา	แฟลต			เรือนแถว			ค่า t ที่ได้จาก การ คำนวณ
	\bar{X}	SD.	n	\bar{X}	SD.	n	
น้ำพอใจ - ไม่น้ำพอใจ	3.496	1.350	141	3.321	1.533	109	0.95
กว้างขวาง - คับแคบ	3.067	1.457	134	2.193	1.337	109	4.95*
ลมเย็นสบาย - ฮับลม	3.207	1.501	140	3.806	1.336	108	-3.22*
สว่าง - มืด	3.519	1.344	131	4.154	1.077	104	-3.82*
แข็งแรง - ไม่แข็งแรง	3.155	1.481	129	2.439	1.487	107	3.44*
ใช้วัสดุดี - ใช้วัสดุไม่ดี	2.184	1.340	136	1.991	1.202	111	0.94
ฝีมือก่อสร้างดี - ฝีมือก่อสร้างไม่ดี	2.142	1.239	134	1.872	1.098	109	1.63
สวยงาม - ไม่สวยงาม	2.688	1.285	125	2.194	1.276	103	2.72*
ให้ความเป็นส่วนตัว - ไม่ให้ความเป็นส่วนตัว	3.403	1.452	134	2.725	1.490	102	3.55*
ขโมยเข้ายาก - ขโมยเข้าง่าย	2.634	1.437	131	1.907	1.194	107	4.26*
ราคาถูก - ราคาแพง	2.496	1.439	133	2.363	1.421	113	0.73
ไม่มีปัญหา เรื่องการทิ้งขยะ - มีปัญหา	3.807	1.406	135	2.509	1.507	114	6.54*

หมายเหตุ * มาตราที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้สึกทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จะเห็นได้ว่า มาตราความรู้สึกทัศนคติต่อหน่วยพักอาศัย 11 มาตรา มีถึง 9 มาตราที่มีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้สึกทัศนคติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยส่วนใหญ่ค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้สึกทัศนคติของผู้อยู่แฟลตสูงกว่าผู้อยู่เรือนแถว ดังตารางที่ 48 ต่อไปนี้

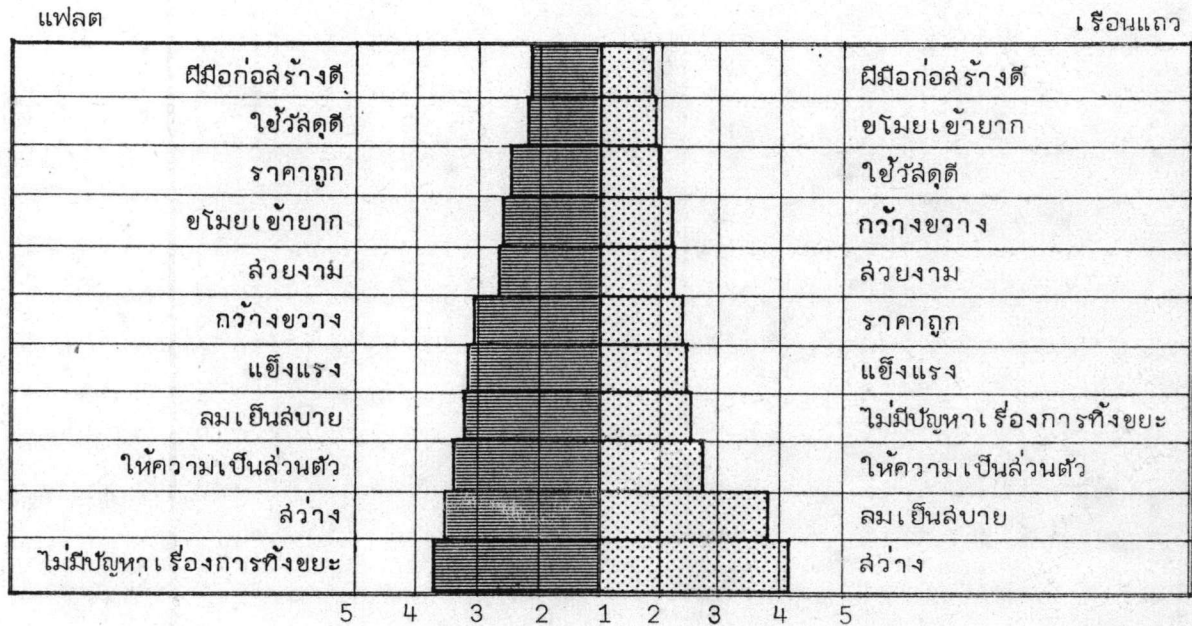
ตารางที่ 48 แสดงมาตราความรู้สึก-ทัศนคติต่อหน่วยพักอาศัยโดยแบ่งเป็นมาตราที่ผู้อยู่แฟลตให้คะแนนความรู้สึก-ทัศนคติมากกว่าผู้อยู่เรือนแถว และมาตราที่ผู้อยู่เรือนแถวให้คะแนนความรู้สึก-ทัศนคติมากกว่าผู้อยู่แฟลต เรียงตามลำดับค่าความแตกต่างทางสถิติ

มาตราที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนของผู้อยู่แฟลตสูงกว่าเรือนแถว	มาตราที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนของผู้อยู่เรือนแถวสูงกว่าแฟลต
1. ไม่มีปัญหาเรื่องการกึ่งขยะ - มีปัญหาเรื่องการกึ่งขยะ * (t = 6.54)	1. ล่ว่าง - มีด * (t = -3.82)
2. กว้างขวาง - คับแคบ* (t = 4.95)	2. ส้มเย็นสลาย - ฮับลม* (t = -3.22)
3. ขโมยเข้ายาก - ขโมยเข้าง่าย* (t = 4.26)	
4. แข็งแรง - ไม่แข็งแรง* (t = 3.44)	
5. ให้ความเป็นส่วนตัว - ไม่ให้ความเป็นส่วนตัว* (t = 3.55)	
6. ล่วยงาม - ไม่ล่วยงาม* (t = 2.72)	
7. ฝีมือก่อสร้างดี - ฝีมือก่อสร้างไม่ดี (t = 1.63)	
8. นำพอใจ - ไม่นำพอใจ (t = 0.95)	
9. ราคาถูก - ราคาแพง (t = 0.73)	

หมายเหตุ * มาตราที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางจะพบว่า ในมาตราความพอใจ ความรู้สึกทัศนคติต่อหน่วยพักอาศัย 12 มาตราผู้อยู่แฟลตให้คะแนนสูงกว่าผู้อยู่เรือนแถวถึง 10 มาตรา และมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 6 มาตรา และมีมาตราที่ผู้อยู่เรือนแถวให้คะแนนสูงกว่าผู้อยู่แฟลตอย่างมีความแตกต่างทางสถิติเพียง 2 มาตรา

แผนภูมิที่ 24 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้สึก-ทัศนคติต่อหน่วยพักอาศัยระหว่างผู้อยู่อาศัยในแฟลตและ เรือนแถว เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย

เมื่อเรียงลำดับมาตราที่ได้คะแนนความรู้สึกทัศนคติจากน้อยไปหามากแล้วจะพบว่า มาตราฝีมือก่อสร้างดี - ฝีมือก่อสร้างไม่ดี ได้คะแนนต่ำสุด ทั้งสำหรับผู้อยู่อาศัยในแฟลตและเรือนแถว ส่วนมาตราที่ได้คะแนนมากที่สุดแฟลตได้แก่ มาตราไม่มีปัญหาเรื่องการทิ้งขยะ - มีปัญหาเรื่องการทิ้งขยะ และมาตราที่ได้คะแนนมากที่สุดเรือนแถว ได้แก่ สว่าง - มืด

มาตราที่ได้คะแนนความรู้สึกทัศนคติ มากกว่า 3.0 ในแฟลตมี 6 ใน 11 มาตรา คือ

1. ไม่มีปัญหาเรื่องการทิ้งขยะ - มีปัญหาเรื่องการทิ้งขยะ
2. สว่าง - มืด
3. ให้ความเป็นส่วนตัว - ไม่ให้ความเป็นส่วนตัว
4. ลมเย็นสบาย - ฮับลม
5. แข็งแรง - ไม่แข็งแรง
6. กว้างขวาง - แคบ

มาตราที่ได้คะแนนความรู้สึก -ทัศนคติ มากกว่า 3.0 ในเรื่อนแถวมี 2 มาตราใน 11

มาตรา คือ

1. ล่ว่าง - มีด
2. ลมเป็นล่อยาย - ฮบลม

มาตราที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์กับมาตราน่าพอใจ - ไม่น่าพอใจ มากที่สุด ทั้งในเรื่อนแถว และแพลตฟอร์ม คือ มาตรากว้างขวาง - ศบแคบ (ดูภาคผนวก ค)

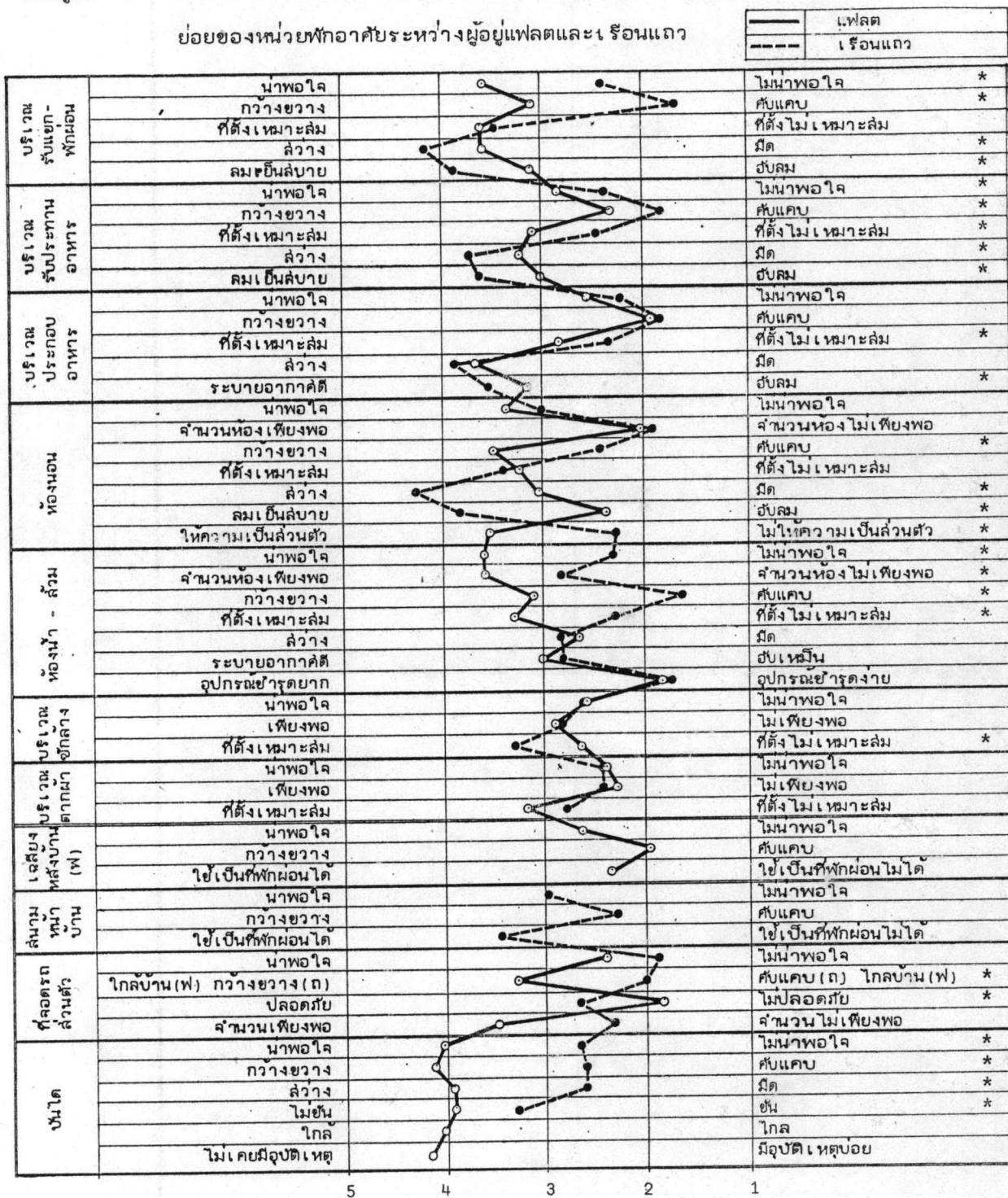
ผลสรุปที่ได้จากการศึกษาความพอใจ ความรู้สึก-ทัศนคติต่อหน่วยพักอาศัยโดยส่วนรวม พอสรุปได้ดังนี้

1. ผู้อยู่แพลตฟอร์มมีความรู้สึกทัศนคติต่อหน่วยพักอาศัยโดยส่วนรวมในทางที่ดีกว่าผู้อยู่ เรือนแถว
2. ความรู้สึกทัศนคติที่ผู้อยู่แพลตฟอร์มมีความรู้สึกในทางที่ดีกว่าเรือนแถว ได้แก่ เรื่องความกว้างขวาง, ความแข็งแรง, การใช้วัสดุ, ฝีมือก่อสร้าง, ความสวยงาม, ความเป็นส่วนตัว, การป้องกันขโมย และการทิ้งขยะ
3. ความรู้สึกทัศนคติที่ผู้อยู่ เรือนแถวมีความรู้สึกในทางที่ดีกว่าผู้อยู่แพลตฟอร์ม ได้แก่ เรื่อง การถ่ายเทอากาศ และ ความล่ว่าง
4. เรื่องที่ผู้อยู่อาศัยทั้งในแพลตฟอร์มและเรือนแถวมีความรู้สึกในทางที่ไม่ดีต่อหน่วยพักอาศัย โดยส่วนรวม คือ เรื่อง ฝีมือในการก่อสร้าง, วัสดุที่ใช้ก่อสร้าง, การป้องกันขโมย และความสวยงามของหน่วยพักอาศัย

2.3 ศึกษาเปรียบเทียบ ความพอใจ ความรู้สึกทัศนคติที่มีต่อองค์ประกอบย่อยในหน่วยพักอาศัย จากการนำค่าเฉลี่ยคะแนนความพอใจ ความรู้สึกทัศนคติที่มีต่อองค์ประกอบย่อย 11 องค์ประกอบในหน่วยพักอาศัยของผู้อยู่แพลตฟอร์มและเรือนแถว จะได้แผนภูมิที่ 25 ดังนี้

แผนภูมิที่ 25 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความพอใจ ความรู้สึกที่ค้นคิดต่อองค์ประกอบ

ย่อยของหน่วยพักอาศัยระหว่างผู้อยู่แฟลตและเรือนแถว

หมายเหตุ * ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 49

แสดงการทดสอบความแตกต่างระหว่างมัธยฐานเลขคณิตของคะแนนความพอใจ

ความรู้สึกที่คนคิดที่มีต่อองค์ประกอบย่อยในหน่วยพักอาศัยของผู้อยู่แฟลตและเรือนแถว

องค์ประกอบ หน่วยพักอาศัย	มาตรา	แฟลต			เรือนแถว			ค่า t ที่ได้จาก การ คำนวณ
		\bar{X}	SD	n'	\bar{X}	SD	n'	
บริเวณ รับแขก- พักผ่อน	น้ำพอล - ไม่น้ำพอล	3.593	1.402	149	2.394	1.461	112	6.70*
	กว้างขวาง - แคบ	3.097	1.475	142	1.686	1.168	120	8.62*
	ที่ตั้งเหมาะสม - ที่ตั้งไม่เหมาะสม	3.615	1.308	133	3.454	1.442	107	0.90
	สว่าง - มืด	3.579	1.331	136	4.167	1.109	107	-3.71*
	ลมเป็นสบาย - อับลม	3.103	1.567	149	3.873	1.343	109	-4.20*
บริเวณ รับประทานอาหาร	น้ำพอล - ไม่น้ำพอล	2.840	1.566	141	2.370	1.457	107	2.43*
	กว้างขวาง - แคบ	2.311	1.415	139	1.831	1.237	116	2.88*
	ที่ตั้งเหมาะสม - ที่ตั้งไม่เหมาะสม	3.080	1.514	128	2.448	1.493	104	3.17*
	สว่าง - มืด	3.221	1.377	125	3.720	1.375	99	-2.67*
	ลมเป็นสบาย - อับลม	3.000	1.501	127	3.635	1.425	104	-3.25*
บริเวณ ประกอบ อาหาร	น้ำพอล - ไม่น้ำพอล	2.533	1.491	140	2.223	1.496	112	1.63
	กว้างขวาง - แคบ	1.937	1.188	145	1.832	1.323	119	0.67
	ที่ตั้งเหมาะสม - ที่ตั้งไม่เหมาะสม	2.827	1.477	131	2.339	1.501	108	2.52*
	สว่าง - มืด	3.664	1.198	122	3.876	1.242	97	-1.26
	ระบายอากาศดี - อับลม	3.144	1.478	135	3.549	1.431	101	-2.11*
ห้องนอน	น้ำพอล - ไม่น้ำพอล	3.359	1.540	134	3.000	1.588	112	1.79
	จำนวนห้องเพียงพอ - จำนวนห้องไม่เพียงพอ	2.022	1.424	139	1.932	1.423	117	0.56
	กว้างขวาง - แคบ	3.496	1.373	132	2.400	1.481	110	5.95*
	ที่ตั้งเหมาะสม - ที่ตั้งไม่เหมาะสม	3.217	1.491	123	3.376	1.416	101	-0.81
	สว่าง - มืด	3.097	1.480	127	4.272	0.940	103	-7.14*
	ลมเป็นสบาย - อับลม	2.535	1.483	139	3.832	1.332	107	-8.07*
	ให้ความเป็นส่วนตัว - ไม่ให้ความเป็นส่วนตัว	3.527	1.521	133	2.277	1.653	117	6.20*
ห้องน้ำ - ล้าง	น้ำพอล - ไม่น้ำพอล	3.591	1.418	140	2.229	1.471	108	7.26*
	จำนวนห้องเพียงพอ - จำนวนห้องไม่เพียงพอ	3.582	1.450	125	2.804	1.641	101	3.72*
	กว้างขวาง - แคบ	3.081	1.401	130	1.629	1.055	115	9.17*
	ที่ตั้งเหมาะสม - ที่ตั้งไม่เหมาะสม	3.795	1.245	125	2.228	1.501	103	8.18*
	สว่าง - มืด	2.637	1.443	128	2.821	1.531	104	-0.93
	ระบายอากาศดี - อับลม	3.000	1.368	125	2.802	1.485	105	1.04
	อุปกรณ์ชำระล้าง - อุปกรณ์ชำระล้าง	1.831	1.231	140	1.739	1.188	113	0.60
บริเวณ ฮอลล์	น้ำพอล - ไม่น้ำพอล	2.552	1.615	148	2.582	1.600	109	-0.14
	เพียงพอ - ไม่เพียงพอ	2.896	1.527	128	2.805	1.678	117	0.44
	ที่ตั้งเหมาะสม - ที่ตั้งไม่เหมาะสม	2.613	1.596	146	3.295	1.556	104	-3.36*
บริเวณ บันได	น้ำพอล - ไม่น้ำพอล	2.382	1.594	138	2.398	1.557	112	-0.08
	เพียงพอ - ไม่เพียงพอ	2.227	1.481	145	2.428	1.624	119	-1.05
	ที่ตั้งเหมาะสม - ที่ตั้งไม่เหมาะสม	3.152	1.592	134	2.769	1.607	104	1.83
เฉลี่ย หลังบ้าน	น้ำพอล - ไม่น้ำพอล	2.617	1.561	141	-	-	-	-
	กว้างขวาง - แคบ	1.597	1.287	141	-	-	-	-
	ใช่เป็นที่พักผ่อนได้ - ใช่เป็นที่พักผ่อนไม่ได้	2.349	1.564	149	-	-	-	-
สนาม หญ้า	น้ำพอล - ไม่น้ำพอล	-	-	-	2.963	1.623	108	-
	กว้างขวาง - แคบ	-	-	-	2.276	1.448	116	-
	ใช่เป็นที่พักผ่อนได้ - ใช่เป็นที่พักผ่อนไม่ได้	-	-	-	3.445	1.571	110	-
ที่จอดรถ ส่วนตัว	น้ำพอล - ไม่น้ำพอล	2.393	1.595	28	1.897	1.398	29	1.25
	ใกล้บ้าน - ใกล้บ้าน (ฟ), กว้างขวาง - แคบ (ท)	3.276	1.623	29	2.000	1.414	29	3.19*
	ปลอดภัย - ไม่ปลอดภัย	1.844	1.247	32	2.621	1.803	30	-1.95
	จำนวนเพียงพอ - จำนวนไม่เพียงพอ	3.476	1.537	21	2.300	1.643	30	2.61
บันได	น้ำพอล - ไม่น้ำพอล	4.033	1.167	150	2.646	1.592	113	7.81*
	กว้างขวาง - แคบ	4.131	1.035	137	2.591	1.486	110	9.22*
	สว่าง - มืด	3.941	1.170	135	2.585	1.530	106	7.53*
	ไม้ - ไม้	3.938	1.065	128	3.260	1.552	104	9.27*
	ใกล้ - ใกล้	4.018	1.033	135	-	-	-	-
	ไม่เคยมีอุบัติเหตุ - มีอุบัติเหตุบ่อย	4.160	1.051	131	-	-	-	-

หมายเหตุ * ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากแผนภูมิที่ 25 จะเห็นได้ว่า มาตรการที่ได้คะแนนมากจากผู้อยู่แฟลตคือ กลุ่มมาตรการ ความรู้สึกที่คนคิดต่อบันได ทั้งหมด รองลงมาคือ มาตรการที่ตั้งของห้องน้ำ - ล้วม, มาตรการล้างใน บริเวณประกอบอาหารและบริเวณรับแขก - พักผ่อน กลุ่มมาตรการที่ได้คะแนนจากผู้อยู่แฟลตน้อย คือ มาตรการอุปกรณ์ชำระล้าง - ยาก ในห้องน้ำ - ล้วม, มาตรการจำนวนห้องเพียงพอ - ไม่เพียงพอใน ห้องนอน และมาตรการปลอดภัย - ไม่ปลอดภัยในบริเวณที่จอดรถส่วนตัว

มาตรการที่ได้คะแนนจากผู้อยู่เรือนแถวมากคือ มาตรการล้าง และมาตรการการระบายอากาศ ในห้องนอน, บริเวณรับแขก - พักผ่อน และบริเวณรับประทานอาหาร มาตรการที่ได้คะแนนจากผู้อยู่ เรือนแถวน้อยคือ มาตรการกว้างขวาง - คับแคบในห้องน้ำ - ล้วม, บริเวณรับแขก - พักผ่อน, บริเวณรับประทานอาหาร, บริเวณประกอบอาหาร และ มาตรการจำนวนห้องเพียงพอ - ไม่เพียงพอ ในห้องนอน

สิ่งพอสรุปได้ว่า ในเนื้อที่ใช้สอยหลัก 5 บริเวณ ได้แก่ บริเวณรับแขก - พักผ่อน, บริเวณ รับประทานอาหาร, บริเวณประกอบอาหาร, ห้องนอน, ห้องน้ำ - ล้วม นั้น ส่วนที่ผู้อยู่อาศัยมีความ รู้สึกที่คนคิดแตกต่างกันมากคือ ในความรู้สึกต่อห้องน้ำ - ล้วม โดยผู้อยู่อาศัยในแฟลตมีความรู้สึก - ที่คนคิดในทางที่ดีกว่าผู้อยู่เรือนแถว ส่วนในบริเวณอื่นมักมีความรู้สึกที่คนคิดคล้ายตามกันโดยผู้อยู่แฟลต มักมีความรู้สึกที่คนคิดในทางที่ดีกว่าในเรื่อง ความกว้างขวาง และเรื่องที่ตั้งเหมาะสม ส่วนผู้อยู่ เรือนแถวมักมีความรู้สึกที่คนคิดในทางที่ดีกว่าในเรื่อง ความสว่าง และการระบายอากาศ การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความพอใจ ความรู้สึกที่คนคิดต่อองค์ประกอบหน่วยพักอาศัยของ ผู้อยู่แฟลตและเรือนแถว จะดูได้จากตารางที่ 49

ความรู้สึกที่คนคิดต่อแต่ละองค์ประกอบย่อยของหน่วยพักอาศัย ศึกษาได้จากรายละเอียดต่อไป

2.3.1 บริเวณรับแขก - พักผ่อน ในมาตราน้ำพอใจ - ไม่น้ำพอใจ

ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยคะแนนความพอใจของผู้อยู่แฟลตสูงกว่าผู้อยู่เรือนแถว และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และในมาตราความรู้สึกที่คนคิด 4 มาตรา ปรากฏว่า 2 มาตรการที่ผู้อยู่แฟลตให้คะแนนสูงกว่าผู้อยู่เรือนแถว และอีก 2 มาตรการที่ผู้อยู่เรือนแถว ให้คะแนนสูงกว่าผู้อยู่แฟลต

มาตราที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนของ ผู้อยู่แพลตฟอร์มสูงกว่าผู้อยู่เรือนแถว	มาตราที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนของ ผู้อยู่เรือนแถวสูงกว่าผู้อยู่แพลตฟอร์ม
1. กว้างขวาง - คับแคบ *	1. ลมเย็นสบาย - อับลม *
2. ที่ตั้งเหมาะสม - ที่ตั้งไม่เหมาะสม	2. ล่ว่าง - มีด *

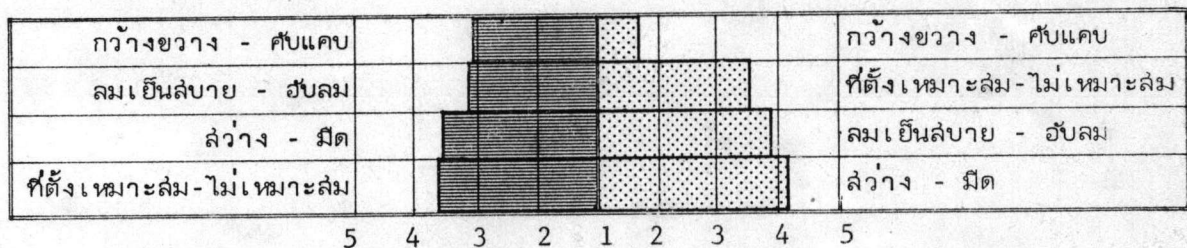
หมายเหตุ * มาตราที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยคะแนนความพอใจ ความรู้สึกที่คิดต่อบริเวณรับแขก - พักผ่อน
ของผู้อยู่แพลตฟอร์ม และเรือนแถว จะได้ดังนี้

แผนภูมิที่ 26 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนน ความรู้สึกที่คิดต่อบริเวณรับแขก - พักผ่อน
ระหว่างผู้อยู่แพลตฟอร์มและเรือนแถว เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย

แพลตฟอร์ม

เรือนแถว

จะเห็นว่ามาตราที่ได้คะแนนต่ำที่สุด ทั้งในแพลตฟอร์มและเรือนแถวคือ มาตรากว้างขวาง -
คับแคบ มาตราที่มีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับ มาตราหน้าพอใจ - ไม่น่าพอใจ มากที่สุดคือ มาตรา
กว้างขวาง - คับแคบ (ดูภาคผนวก ค)

2.3.2 บริเวณรับประทานอาหาร ในมาตราหน้าพอใจ - ไม่น่าพอใจ

ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยคะแนนความพอใจของผู้อยู่แพลตฟอร์มสูงกว่าผู้อยู่เรือนแถว โดยมีความ
แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และในมาตราความรู้สึก-ที่คิด 4 มาตรา
ปรากฏว่ามี 2 มาตราที่ผู้อยู่แพลตฟอร์มให้คะแนนสูงกว่าผู้อยู่เรือนแถว และ 2 มาตราที่
ผู้อยู่เรือนแถวให้คะแนนสูงกว่าผู้อยู่แพลตฟอร์ม

มาตราที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนของ ผู้อยู่แฟลตสูงกว่าผู้อยู่เรือนแถว	มาตราที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนของ ผู้อยู่เรือนแถวสูงกว่าผู้อยู่แฟลต
1. ที่ตั้งเหมาะสม - ที่ตั้งไม่เหมาะสม *	1. ลมเย็นสบาย - ฮับลม *
2. กว้างขวาง - แคบ *	2. ลั่วาง - มีด *

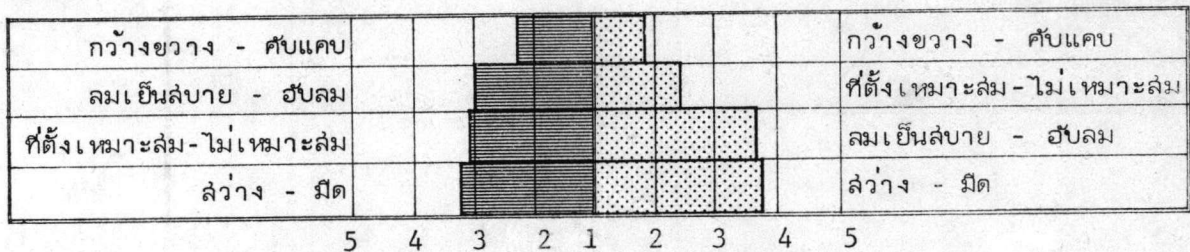
หมายเหตุ * มาตราที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้สึก-ทัศนคติต่อบริเวณรับประทานอาหารของผู้อยู่แฟลตและเรือนแถว จะได้ดังนี้

แผนภูมิที่ 27 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้สึก-ทัศนคติต่อบริเวณรับประทานอาหารระหว่างผู้อยู่แฟลตและเรือนแถว เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย

แฟลต

เรือนแถว

จะเห็นว่า มาตราที่ได้คะแนนต่ำสุด ทั้งในแฟลตและเรือนแถวคือ มาตรากว้างขวาง - แคบ และมาตราที่ได้คะแนนสูงสุด ทั้งในแฟลตและเรือนแถวคือ มาตราลั่วาง - มีด

มาตราที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับมาตราน้ำพอใจ - ไม่น้ำพอใจ ในบริเวณรับประทานอาหารมากที่สุด ในแฟลตได้แก่ มาตราที่ตั้งเหมาะสม - ไม่เหมาะสม ในเรือนแถวได้แก่ มาตรา กว้างขวาง - แคบ (ดูภาคผนวก ค)

2.3.3 บริเวณประกอบอาหาร ในมาตราน้ำพอใจ - ไม่น้ำพอใจ ปรากฏ

ว่าค่าเฉลี่ยคะแนนความพอใจของผู้อยู่แฟลตสูงกว่าผู้อยู่เรือนแถว แต่ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และในมาตราความรู้สึก-ทัศนคติ 4 มาตรา

ปรากฏว่ามี 2 มาตรการ ที่ผู้อยู่แพลตฟอร์มให้คะแนนมากกว่าผู้อยู่เรือนแถว และอีก 2 มาตรการที่ผู้อยู่เรือนแถวให้คะแนนมากกว่าผู้อยู่แพลตฟอร์ม

มาตรการที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนของผู้อยู่แพลตฟอร์มสูงกว่าผู้อยู่เรือนแถว	มาตรการที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนของผู้อยู่เรือนแถวสูงกว่าผู้อยู่แพลตฟอร์ม
1. ที่ตั้งเหมาะสม - ที่ตั้งไม่เหมาะสม *	1. ระบายอากาศดี - อับลม *
2. กว้างขวาง - แคบ	2. ลั่วาง - มีด

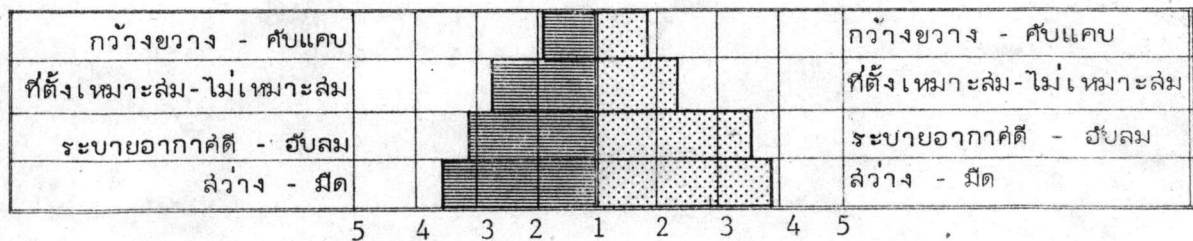
หมายเหตุ * มาตรการที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้สึก-ทัศนคติต่อบริเวณประกอบอาหารของผู้อยู่แพลตฟอร์ม และเรือนแถว จะได้ดังนี้

แผนภูมิที่ 28 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้สึก-ทัศนคติต่อบริเวณประกอบอาหารระหว่างผู้อยู่แพลตฟอร์มและเรือนแถว เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย

แพลตฟอร์ม

เรือนแถว

จะเห็นว่า มาตรการที่ได้คะแนนต่ำสุด ทั้งในแพลตฟอร์มและเรือนแถวคือ มาตรการกว้างขวาง - แคบ และมาตรการที่ได้คะแนนสูงสุด ทั้งในแพลตฟอร์มและเรือนแถวคือ มาตรการลั่วาง - มีด

มาตรการที่มีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับมาตราน้ำพอใจ - ไม่น้ำพอใจ ในบริเวณประกอบอาหารมากที่สุด ทั้งในแพลตฟอร์มและเรือนแถว ได้แก่ มาตรการกว้างขวาง - แคบ (ดูภาคผนวก ค)

2.3.4 ห้องนอน ในมาตราหน้าพอใจ - ไม่น่าพอใจ ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความพอใจของผู้อยู่แฟลตสูงกว่าผู้อยู่เรือนแถวเล็กน้อย ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และในมาตราความรู้สึก-ทัศนคติ 6 มาตรา มี 3 มาตราที่ผู้อยู่อาศัยในแฟลตให้คะแนนสูงกว่าผู้อยู่เรือนแถว และ อีก 3 มาตราที่ผู้อยู่เรือนแถวให้คะแนนสูงกว่าผู้อยู่แฟลต

มาตราที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนของผู้อยู่แฟลตสูงกว่าผู้อยู่เรือนแถว	มาตราที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนของผู้อยู่เรือนแถวสูงกว่าผู้อยู่แฟลต
1. เป็นส่วนตัว - ไม่เป็นส่วนตัว *	1. ลมเป็นสบาย - อับลม *
2. กว้างขวาง - แคบ *	2. สว่าง - มืด *
3. จำนวนห้องเพียงพอ-จำนวนห้องน้อยเกินไป	3. ที่ตั้งเหมาะสม - ที่ตั้งไม่เหมาะสม

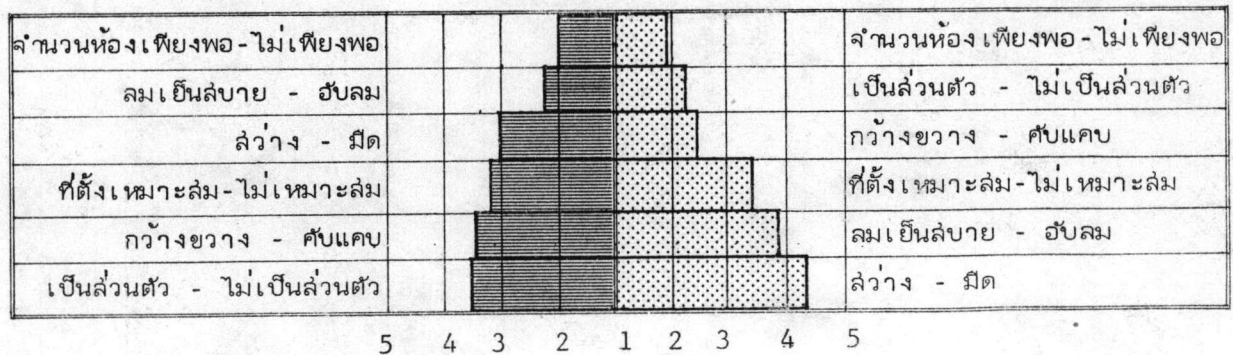
หมายเหตุ * มาตราที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยความรู้สึก-ทัศนคติต่อห้องนอนของผู้อยู่แฟลตและเรือนแถว จะได้ดังนี้

แผนภูมิที่ 29 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้สึก-ทัศนคติต่อห้องนอน ระหว่างผู้อยู่แฟลตและเรือนแถว เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย

แฟลต

เรือนแถว

จะเห็นว่า มาตรการที่ได้คะแนนต่ำสุด ทั้งในแพลตฟอร์มและเรื่อนแถวคือ มาตรการจำนวนห้องเพียงพอ - จำนวนห้องน้อยเกินไป มาตรการที่ได้คะแนนสูงสุดในแพลตฟอร์มคือ มาตรการเป็นส่วนตัว - ไม่เป็นส่วนตัว มาตรการที่ได้คะแนนสูงสุดในเรื่อนแถวคือ มาตรการสว่าง - มีด

มาตรการที่มีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ กับมาตรการน่าพอใจ - ไม่น่าพอใจในห้องนอนมากที่สุด ทั้งในแพลตฟอร์มและเรื่อนแถวคือ มาตรการที่ตั้งเหมาะสม - ที่ตั้งไม่เหมาะสม (ดูภาคผนวก ค)

2.3.5 ห้องน้ำ - ล้วม ในมาตรการน่าพอใจ - ไม่น่าพอใจ ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยคะแนนความพอใจของผู้อยู่แพลตฟอร์มสูงกว่าผู้อยู่เรื่อนแถว โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และในมาตรการความรู้สึกที่คนคิด 6 มาตรการ มีถึง 5 มาตรการที่ผู้อยู่แพลตฟอร์มให้คะแนนมากกว่าผู้อยู่เรื่อนแถว และเพียง 1 มาตรการที่ผู้อยู่เรื่อนแถวให้คะแนนมากกว่าผู้อยู่แพลตฟอร์ม

มาตรการที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนของผู้อยู่แพลตฟอร์มสูงกว่าผู้อยู่เรื่อนแถว	มาตรการที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนของผู้อยู่เรื่อนแถวสูงกว่าผู้อยู่แพลตฟอร์ม
1. กว้างขวาง - คับแคบ *	1. สว่าง - มีด
2. ที่ตั้งเหมาะสม - ที่ตั้งไม่เหมาะสม *	
3. จำนวนห้องเพียงพอ - จำนวนห้องไม่เพียงพอ*	
4. ระบายอากาศดี - อับเหม็น	
5. อุปกรณ์ชำระตยาก - อุปกรณ์ชำระตง่าย	

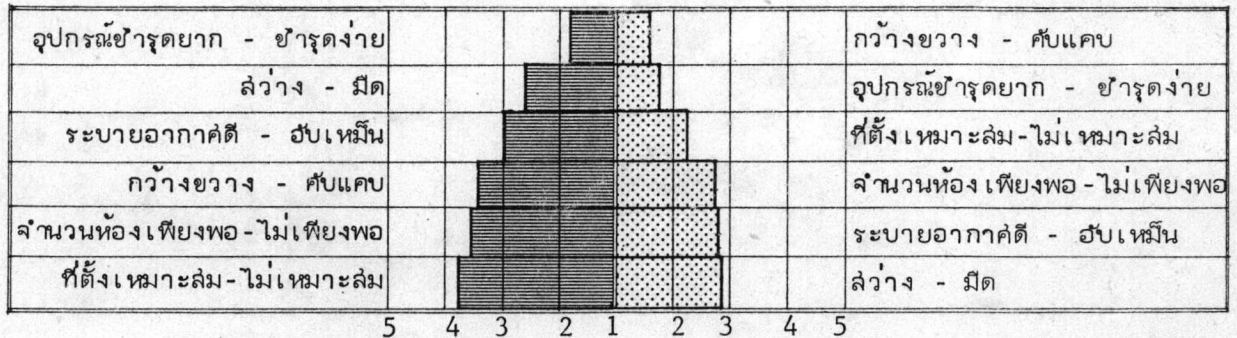
หมายเหตุ * มาตรการที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้สึก-ทัศนคติต่อห้องน้ำ - ล້วม ของผู้อยู่แฟลตและ เรือนแถว จะได้ดังนี้

แผนภูมิที่ 30 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้สึก-ทัศนคติต่อห้องน้ำ - ล້วมระหว่าง ผู้อยู่แฟลตและเรือนแถว เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย

แฟลต

เรือนแถว

จะเห็นว่า มาตรการที่ได้คะแนนต่ำสุดในแฟลตคือ มาตรการอุปกรณ์ชำระดยาก - อุปกรณ์ชำระง่าย มาตรการที่ได้คะแนนต่ำสุดในเรือนแถวคือ มาตรการกว้างขวาง - คับแคบ และมาตรการที่ได้คะแนนสูงสุดในแฟลตคือ มาตรการที่ดั่งเหมาะสม - ที่ดั่งไม่เหมาะสม ในเรือนแถวคือ มาตรการล้ว่าง - มีด

มาตรการที่มีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับ มาตรการนำพอใจ - ไม่นำพอใจในห้องน้ำ - ล้วม มากที่สุด ในแฟลตคือ มาตรการกว้างขวาง - คับแคบ ในเรือนแถวคือ มาตรการอุปกรณ์ชำระดยาก - อุปกรณ์ชำระง่าย (ดูภาคผนวก ค)

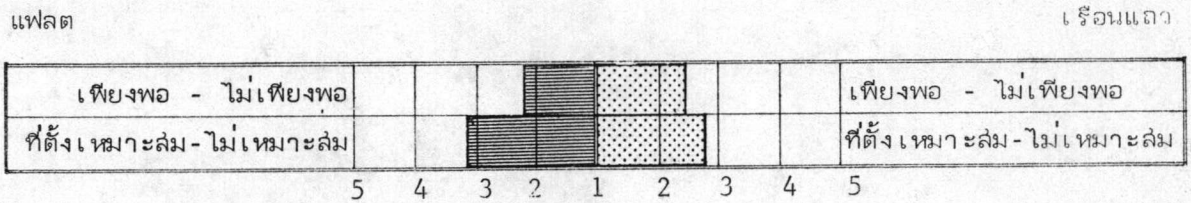
2.3.6 บริเวณช้กลาง ในมาตรการนำพอใจ - ไม่นำพอใจ ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยคะแนนความพอใจของผู้อยู่ เรือนแถวสูงกว่าผู้อยู่แฟลต และในมาตรการความรู้สึก ทัศนคติ 2 มาตรการ ปรากฏ ดังนี้

มาตรการที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนของผู้อยู่แฟลตสูงกว่าผู้อยู่ เรือนแถว	มาตรการที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนของผู้อยู่ เรือนแถวสูงกว่าผู้อยู่แฟลต
1. เพียงพอ - ไม่เพียงพอ	1. ที่ดั่งเหมาะสม - ที่ดั่งไม่เหมาะสม *

หมายเหตุ * มาตรการที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อเรียงตามลำดับมาตราค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้สึก-ทัศนคติ ต่อบริเวณตากผ้า ของ
ผู้อยู่แฟลตและเรือนแถว จะได้ ดังนี้

แผนภูมิที่ 32 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้สึก-ทัศนคติ ต่อบริเวณตากผ้าระหว่าง
ผู้อยู่แฟลตและเรือนแถว

จะเห็นว่า มาตราเพียงพอ - ไม่เพียงพอ ได้คะแนนต่ำกว่ามาตราที่ตั้งเหมาะสม - ที่ตั้ง
ไม่เหมาะสม ทั้งในแฟลตและในเรือนแถว

มาตราที่มีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ กับมาตราน้ำพอใจ - ไม่น้ำพอใจ ในบริเวณตากผ้าสูงที่สุดใน
แฟลตคือ มาตราเพียงพอ - ไม่เพียงพอ ในเรือนแถวคือมาตราที่ตั้งเหมาะสม - ที่ตั้งไม่เหมาะสม
(ดูภาคผนวก ค)

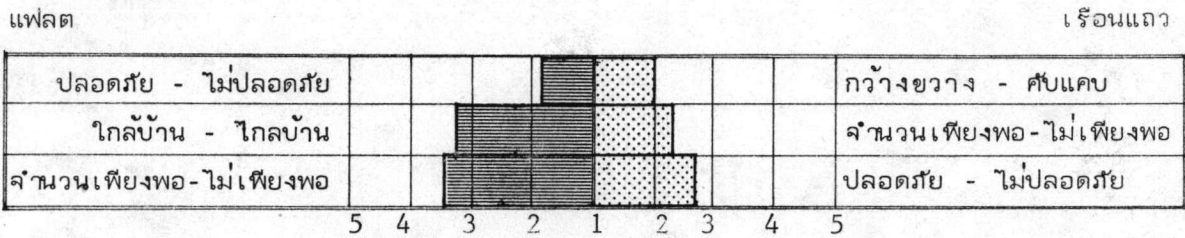
2.3.8 บริเวณที่จอดรถส่วนตัว ในมาตราน้ำพอใจ - ไม่น้ำพอใจ ปรากฏ
ว่าคะแนนความพอใจ ทั้งของผู้อยู่แฟลตและเรือนแถวอยู่ในระดับต่ำ โดยคะแนนใน
แฟลตสูงกว่าคะแนนในเรือนแถวอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนในมาตราความรู้สึก
ทัศนคติที่เปรียบเทียบกันได้ 2 มาตรา ปรากฏดังนี้

มาตราที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนของ ผู้อยู่แฟลตสูงกว่าผู้อยู่เรือนแถว	มาตราที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนของ ผู้อยู่เรือนแถวสูงกว่าผู้อยู่แฟลต
1. จำนวนเพียงพอ - จำนวนไม่เพียงพอ *	1. ปลอดภัย - ไม่ปลอดภัย *

หมายเหตุ * มาตราที่มีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อเรียงลำดับมาตราตามค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้สึก-ทัศนคติ ต่อบริเวณที่จัดรถจักรยานยนต์ ของผู้อยู่แฟลตและเรือนแถว จะได้ดังนี้

แผนภูมิที่ 33 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้สึก-ทัศนคติ ต่อบริเวณที่จัดรถจักรยานยนต์ระหว่างผู้อยู่แฟลตและเรือนแถว

จะเห็นว่า มาตราที่ได้คะแนนต่ำสุดในแฟลตคือ มาตราปลอดภัย - ไม่ปลอดภัย และในเรือนแถวคือ มาตรากว้างขวาง - คับแคบ ส่วนมาตราที่ได้คะแนนสูงสุดในแฟลตคือ มาตราจำนวนเพียงพอ - ไม่เพียงพอ ในเรือนแถวคือ มาตราปลอดภัย - ไม่ปลอดภัย

มาตราที่มีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ กับมาตรานำพอใจ - ไม่นำพอใจ ในบริเวณที่จัดรถจักรยานยนต์สูงที่สุดในแฟลตคือ มาตราใกล้ตัวบ้าน - ไกลตัวบ้าน ส่วนในเรือนแถวคือ มาตรากว้างขวาง - คับแคบ (ดูภาคผนวก ค)

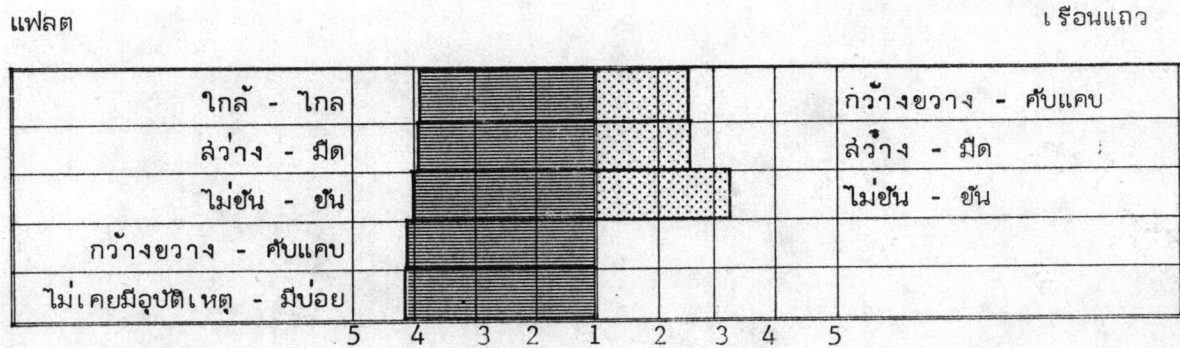
2.3.9 บันทึก ในมาตรานำพอใจ - ไม่นำพอใจ ปรากฏว่าคะแนนความพอใจของผู้อยู่แฟลตอยู่ในเกณฑ์สูง ส่วนของผู้อยู่เรือนแถวอยู่ในเกณฑ์ต่ำ โดยมี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในมาตราความรู้สึกที่ทัศนคติที่เปรียบเทียบกันได้ 3 มาตรา ปรากฏดังนี้

มาตราที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนของผู้อยู่แฟลตสูงกว่าผู้อยู่เรือนแถว	มาตราที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนของผู้อยู่เรือนแถวสูงกว่าผู้อยู่แฟลต
1. กว้างขวาง - คับแคบ *	
2. ล่ว่าง - มีด *	
3. ชื้น - ไม่ชื้น *	

หมายเหตุ * มาตราที่มีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อเรียงมาตราตามลำดับค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้สึก-ทัศนคติต่อบันได ของผู้อยู่แฟลตและ เรือนแถว จะได้ดังนี้

แผนภูมิที่ 34 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้สึก-ทัศนคติต่อบันได ระหว่างผู้อยู่ แฟลตและ เรือนแถว

จะเห็นว่า มาตราที่ได้คะแนนต่ำที่สุดในแฟลตคือ มาตราไกล - ไกล ในเรือนแถวคือ มาตราสว่าง - มืด ส่วนมาตราที่ได้คะแนนสูงที่สุดในแฟลตคือ มาตราไม่เคยมีอุบัติเหตุ - มีอุบัติเหตุ - บ่อย ในเรือนแถวคือ มาตราไม่เย็น - เย็น

มาตราที่มีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับมาตราน้ำพอใจ - ไม่น้ำพอใจ ในบันไดสูงที่สุด ทั้งใน แฟลตและ เรือนแถวคือ มาตรากว้างขวาง - คับแคบ (ดูภาคผนวก ค)

ผลที่ได้จากการศึกษาเปรียบเทียบความพอใจ ความรู้สึกที่ทัศนคติต่อองค์ประกอบย่อยของ หน่วยพักอาศัย พอจะสรุปได้ดังนี้

1. บริเวณรับแขก - พักผ่อน พบว่าผู้อยู่อาศัยทั้งในแฟลตและ เรือนแถวมีความรู้สึกใน ทางลบ เกี่ยวกับความกว้างของบริเวณ ดังนั้น พื้นที่ของบริเวณนี้ของแฟลต 12.25 ตร.ม. และของ เรือนแถว 8.06 ตร.ม. ซึ่งไม่เพียงพอตามความรู้สึกของผู้อยู่ อาศัย ผู้อยู่อาศัยในแฟลตมีความรู้สึกที่ดีในเรื่องที่ตั้ง แต่ผู้อยู่แฟลตมีความรู้สึกที่ไม่ดี หนัก เนื่องจากถ้าพิจารณาจากแบบจะเห็นว่ามีบันไดขึ้นขึ้นบนอยู่ทางด้านหน้าบริเวณ ดังกล่าว และผู้อยู่แฟลตมีความรู้สึกที่ดีต่อความสว่างของบริเวณมากกว่าการถ่ายเท อากาศในขณะที่ผู้อยู่ เรือนแถวมีความรู้สึกที่ดีต่อการถ่ายเทอากาศมากกว่าความสว่าง -

- ดังนั้น สัดส่วนช่องเปิด 1 : 3.6 ในแฟลต และ 1 : 2.19 ของ เรือนแถว จึงค่อนข้างเพียงพอ
2. บริเวณรับประทานอาหาร พบว่าผู้อยู่อาศัยทั้งในแฟลตและเรือนแถวมีความรู้สึกในทางลบเกี่ยวกับความกว้างของบริเวณ ซึ่งเท่ากับ 8.75 ตร.ม. ในแฟลต และ 8.06 ตร.ม. ในเรือนแถว ดังนั้นขนาดพื้นที่ดังกล่าวจึงไม่เพียงพอตามความรู้สึกของผู้อยู่อาศัย และผู้อยู่เรือนแถวยังมีความรู้สึกในทางลบในเรื่องที่ตั้งด้วย เนื่องจากบริเวณดังกล่าวของเรือนแถวต่างจากแฟลต โดยมีทางเข้าห้องเก็บของและทางเข้าห้องน้ำ- ล้วม อยู่ในบริเวณดังกล่าวแต่ในแฟลตไม่มี ส่วนความรู้สึกในทางที่ดีนั้น ทั้งผู้อยู่แฟลต และเรือนแถวรู้สึกที่ดีต่อความสว่างของบริเวณ ดังนั้น สัดส่วนของช่องเปิด 1 : 2.49 ในแฟลต และ 1 : 3.21 ในเรือนแถว จึงเพียงพอ
3. บริเวณประกอบอาหาร พบว่าผู้อยู่อาศัยทั้งในแฟลตและเรือนแถวมีความรู้สึกในทางลบเกี่ยวกับความกว้างขวางของบริเวณ ดังนั้นพื้นที่ 5.72 ตร.ม. ของแฟลต และพื้นที่ที่รวมอยู่กับบริเวณรับประทานอาหารของเรือนแถว จึงไม่เพียงพอตามความรู้สึกของผู้อยู่อาศัย ความรู้สึกในทางลบอีกประการหนึ่งคือ เรื่องที่ตั้ง เนื่องจากบริเวณนี้ของแฟลตและเรือนแถวมีประตูเข้าห้องน้ำ - ล้วมอยู่ และบริเวณนี้ยังรวมเป็นส่วนหนึ่งของบริเวณรับแขก - พักผ่อน และรับประทานอาหาร โดยไม่มีฉากกั้นด้วย ส่วนความรู้สึกในทางบวกคือ เรื่องแสงสว่าง ดังนั้นสัดส่วนของช่องเปิด 1 : 2.49 ในแฟลต และ 1 : 3.21 ในเรือนแถวจึงเพียงพอ
4. ห้องนอน พบว่าผู้อยู่อาศัยทั้งในแฟลตและเรือนแถวมีความรู้สึกในทางลบในเรื่องจำนวนห้อง ดังนั้นที่อยู่อาศัยแบบ 1 ห้องนอนจึงไม่เพียงพอตามที่คំหนดของผู้อยู่อาศัยที่มีขนาดครอบครัวเฉลี่ย 4 คน/ครอบครัว นอกจากนี้ผู้อยู่แฟลตมีความรู้สึกในทางลบเกี่ยวกับการถ่ายเทอากาศ และในทางบวกเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว ในขณะที่ผู้อยู่เรือนแถวมีความรู้สึกในทางลบเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว และมีความรู้สึกในทางบวกเกี่ยวกับแสงสว่าง และการถ่ายเทอากาศ ดังนั้นสัดส่วนช่องเปิดในแฟลต 1 : 10.57 จึงไม่อำนวยในการถ่ายเทอากาศแต่อำนวยในเรื่องความเป็นส่วนตัว

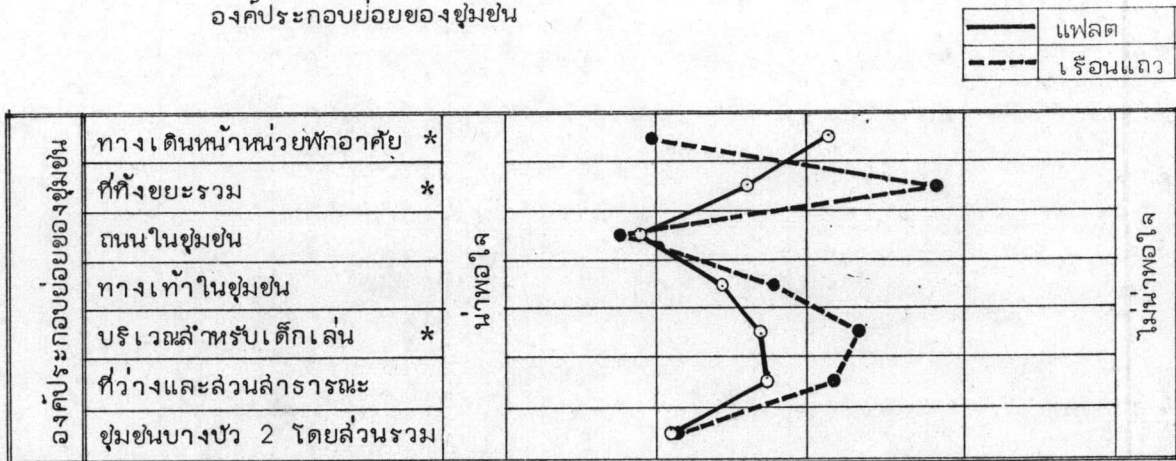
ในขณะที่สัดส่วนช่องเปิด 1 : 3.53 ของ เรือนแถว เอื้ออำนวยต่อแสงสว่างและการระบายอากาศที่ดี แต่ทำให้ขาดความเป็นส่วนตัว อื่นๆ ความกว้างของห้องนอนที่มีพื้นที่ 15.05 ตร.ม. ของแฟลตทำให้เกิดความรู้สึกทางบวกแก่ผู้อยู่อาศัย แต่พื้นที่ 18.68 ตร.ม. ของห้องนอน เรือนแถวกลับทำให้เกิดความรู้สึกในทางลบแก่ผู้อยู่อาศัย อันอาจเนื่องจากผู้อยู่แฟลตมีขนาดครอบครัวเฉลี่ยน้อยกว่าผู้อยู่ เรือนแถว (3.99 คน/ครอบครัว และ 4.47 คน/ครอบครัว)

5. ห้องน้ำ - ล้วม พบว่าผู้อยู่อาศัยทั้งในแฟลตและเรือนแถว มีความรู้สึกในทางลบ ในเรื่องการชำระตัวของอุปกรณ์ และผู้อยู่ เรือนแถวยังมีความรู้สึกในทางลบในเรื่องความกว้างของห้อง ในขณะที่ผู้อยู่แฟลตมีความรู้สึกที่ดีกว่า ดังนั้นพื้นที่ 3.12 ตร.ม. ของห้องน้ำในแฟลตจึงเหมาะสมลวกกว่า ผู้อยู่แฟลตมีความรู้สึกในทางบวก เรื่องที่ตั้ง ในขณะที่ผู้อยู่ เรือนแถวมีความรู้สึกทางลบ เนื่องจาก ห้องน้ำในแฟลตเข้าจากบริเวณครัว ส่วนของ เรือนแถว เข้าจากบริเวณที่ใกล้กับบริเวณรับประทานอาหารมากกว่า ผู้อยู่แฟลต และเรือนแถวมีความรู้สึกไม่ค่อยดีนักในเรื่องแสงสว่าง และการระบายอากาศ ดังนั้น สัดส่วนช่องเปิด 1 : 6.5 ในแฟลต และ 1 : 7.23 ในเรือนแถวจึงค่อนข้างไม่เพียงพอ
6. บริเวณชักล้าง พบว่าผู้อยู่แฟลตมีความรู้สึกในทางบวกเรื่องความเพียงพอ และในทางลบเรื่องที่ตั้ง ส่วนผู้อยู่ เรือนแถวกลับมีความรู้สึกในทางบวก เรื่องที่ตั้งแต่รู้สึกในทางลบเรื่องความเพียงพอ เนื่องจากในแฟลตมีการติดตั้งชักล้างให้แต่อยู่ร่วมกับบริเวณครัว ส่วนใน เรือนแถวติดตั้งแยกอยู่บริเวณด้านหลังของอาคาร
7. บริเวณตากผ้า พบว่าทั้งผู้อยู่แฟลตและเรือนแถว มีความรู้สึกในทางลบในเรื่องความเพียงพอ ดังนั้นจึงควรเพิ่มอุปกรณ์ในการตากผ้าที่เพิ่มเนื้อที่ในการตากผ้า ซึ่งในปัจจุบันไม่มี
8. บริเวณที่จอดรถส่วนตัว พบว่าผู้อยู่แฟลตมีความรู้สึกในทางบวกเรื่องจำนวนที่จอดรถและความใกล้บ้าน มีความรู้สึกในทางลบเรื่องความปลอดภัย ส่วนผู้อยู่ เรือนแถวมีความรู้สึกในทางลบเรื่องความกว้างและมีความรู้สึกที่ดีกว่าในเรื่องความปลอดภัย

เนื่องจาก สำหรับแพลตฟอร์มการวัดที่จอดรถให้ถึง 146 คัน ในขณะที่ผู้ใช้รถส่วนตัว 10.35 % ของประชากรคือประมาณ 70 คันเท่านั้น และลานจอดรถถึง 3 แห่ง ผู้อยู่อาศัยจึงไม่ต้องเดินไกล ส่วนผู้อยู่เรือนแถวจอดรถบริเวณสนามหน้าบ้านซึ่งมีความกว้างเพียง 3.75 ตร.ม. จึงค่อนข้างคับแคบในท่ารถจอด แต่ปลอดภัยจากการโจรกรรม

9. พบว่าผู้อยู่แพลตฟอร์มความรู้สึกในทางที่ดีต่อบันไดทุกเรื่อง ดังนั้นระยะไกลที่สุดจากหน่วยพักอาศัย ประมาณ 30 ม. ซึ่งไม่ไกลเกินไป ส่วนผู้อยู่เรือนแถวมีความรู้สึกในทางลบในเรื่องความสว่าง ดังนั้นสัดส่วนของเปิด 1 : 7.86 ซึ่งไม่เพียงพอ และความกว้างดังนั้นความกว้าง 0.95 ม. ซึ่งไม่เพียงพอ แต่เรื่องความชัน ผู้อยู่เรือนแถวมีความรู้สึกในทางบวก ดังนั้นความลาดเอียงของบันไดที่สูงชันละ 0.178 ม. จึงเป็นความเอียงลาดที่เหมาะสม
10. มาตรฐานที่มีค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์กับมาตรฐานความพอใจสูงในหลายองค์ประกอบย่อยคือมาตรฐานกว้างขวาง - คับแคบ ดังนั้นความพอใจจึงแปรตามขนาดของพื้นที่ใช้สอยเป็นสำคัญ
3. การศึกษาเปรียบเทียบความพอใจ ความรู้สึกที่คันคืดที่มีต่อชุมชนบางบัว 2
การศึกษาเปรียบเทียบจะแบ่งเป็น 3 ส่วน
 - 3.1 ศึกษาเปรียบเทียบความพอใจที่มีต่อชุมชนโดยส่วนรวม และต่อองค์ประกอบย่อยในชุมชน
 - 3.2 ศึกษาเปรียบเทียบความพอใจ ความรู้สึกที่คันคืดต่อชุมชนโดยส่วนรวม
 - 3.3 ศึกษาเปรียบเทียบความพอใจ ความรู้สึกที่คันคืดต่อองค์ประกอบย่อยในชุมชน
- 3.1 ศึกษาเปรียบเทียบความพอใจที่มีต่อชุมชนโดยส่วนรวมและต่อองค์ประกอบย่อยในชุมชน

แผนภูมิที่ 35 แสดงการเปรียบเทียบความพอใจที่มีต่อชุมชนบางบัว 2 โดยส่วนรวม และ องค์ประกอบย่อยของชุมชน

หมายเหตุ * องค์ประกอบที่มีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความพอใจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จะเห็นว่า ชุมชนและองค์ประกอบของชุมชนมีระดับคะแนนความพอใจอยู่ในเกณฑ์ดี โดยส่วนใหญ่อยู่ในระดับคะแนน 3.0 ถึง 4.0 และในองค์ประกอบชุมชน 7 องค์ประกอบ มี 5 องค์ประกอบที่คะแนนความพอใจของผู้แฟลตสูงกว่าผู้อยู่เรือนแถว และมีเพียง 2 องค์ประกอบที่คะแนนความพอใจของผู้อยู่เรือนแถวสูงกว่าผู้อยู่แฟลต โดยจะศึกษาโดยละเอียดได้จากตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 50 แสดงการเปรียบเทียบ การแบ่งจำนวนองค์ประกอบชุมชนตามกลุ่มค่าเฉลี่ยคะแนนความพอใจที่ได้จากผู้อยู่แฟลตและ เรือนแถว

ค่าเฉลี่ยคะแนนความพอใจ	จำนวนองค์ประกอบที่ได้คะแนนจากผู้อยู่แฟลต	จำนวนองค์ประกอบที่ได้คะแนนจากผู้อยู่เรือนแถว
$\bar{x} > 4$	1	2
$4 > \bar{x} > 3.5$	2	1
$3.5 > \bar{x} > 3.0$	3	1
$3.0 > \bar{x} > 2.5$	1	2
$2.5 > \bar{x} > 2.0$	-	1
$2.0 > \bar{x}$	-	-
รวม	7	7

จะเห็นว่า องค์ประกอบชุมชน 7 องค์ประกอบนั้น มี 6 องค์ประกอบได้คะแนนความพอใจจากผู้อยู่แฟลตมากกว่า 3.0 มีเพียงองค์ประกอบเดียวที่มีคะแนนต่ำกว่า 3.0 ส่วนผู้อยู่เรือนแถวให้คะแนนมากกว่า 3.0 เพียง 4 องค์ประกอบ และต่ำกว่า 3.0 จำนวน 3 องค์ประกอบ

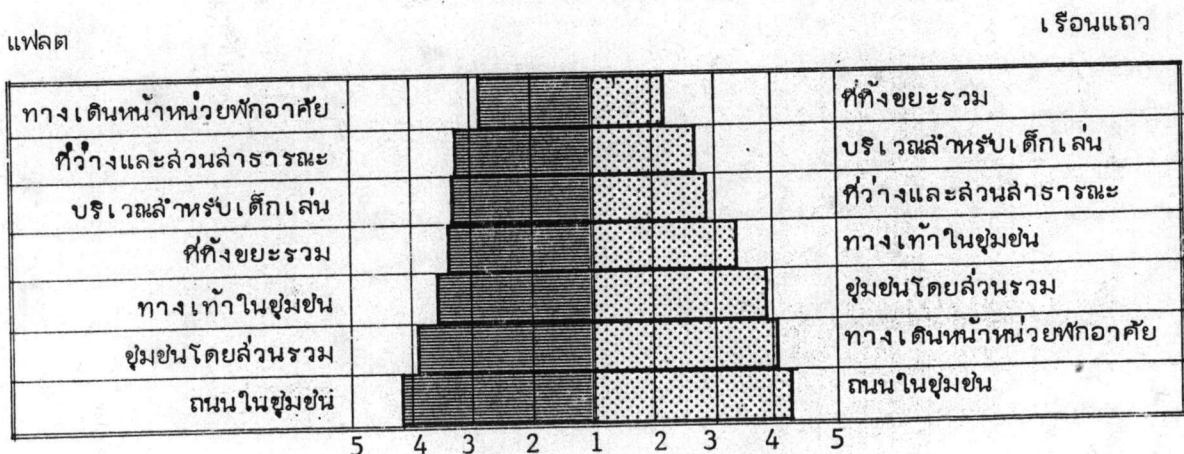
ตารางที่ 51 แสดงการแบ่งองค์ประกอบชุมชนเป็นองค์ประกอบที่ผู้อยู่แฟลตให้คะแนนความพอใจมากกว่าผู้อยู่เรือนแถว และองค์ประกอบที่ผู้อยู่เรือนแถวให้คะแนนความพอใจมากกว่าผู้อยู่แฟลต เรียงตามลำดับค่าความแตกต่างทางสถิติ

องค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนความพอใจของผู้อยู่แฟลตสูงกว่าผู้อยู่เรือนแถว	องค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนความพอใจของผู้อยู่เรือนแถวสูงกว่าผู้อยู่แฟลต
1. ที่กิ่งขยะรวม * (t = 6.44)	1. ทางเดินหน้าหน่วยพักอาศัย* (t = -6.37)
2. บริเวณสำหรับเด็กเล่น* (t = 2.58)	2. ถนนในชุมชน (t = -0.95)
3. ที่ว่างและส่วนล่าธารณะในชุมชน 2.58 (t = 1.93)	
4. ทางเท้าในชุมชน (t = 1.14)	
5. ชุมชนโดยส่วนรวม (t = 0.14)	

หมายเหตุ * องค์ประกอบที่มีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความพอใจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อเรียงลำดับองค์ประกอบที่ได้คะแนนความพอใจจากน้อยไปหามากแล้วจะได้ ดังนี้

แผนภูมิที่ 36 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความพอใจต่อองค์ประกอบชุมชนระหว่างผู้อยู่แฟลตและเรือนแถว เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย

จะเห็นว่า องค์ประกอบที่ได้คะแนนต่ำที่สุดจากผู้อยู่แฟลตคือ ทางเดินหน้าหน่วยพักอาศัย จากผู้อยู่ เรือนแถวคือ ที่กึ่งขยะรวม ส่วนองค์ประกอบที่ได้คะแนนมากที่สุดทั้งจากผู้อยู่แฟลต และ เรือนแถวคือ ถนนในชุมชน และมีองค์ประกอบ 3 องค์ประกอบได้แก่ บริเวณสำหรับเด็กเล่น, ที่ว่าง และส่วนล่าธารณะ และที่กึ่งขยะรวม ที่ได้คะแนนจากผู้อยู่ เรือนแถวต่ำกว่า 3.0 ส่วนในแฟลตมี องค์ประกอบเดียวคือ ทางเดินหน้าหน่วยพักอาศัย

ผลที่ได้จากการศึกษา เรื่องความพอใจต่อชุมชนที่อยู่อาศัยโดยส่วนรวม และองค์ประกอบย่อยในชุมชน พอสรุปได้ดังนี้

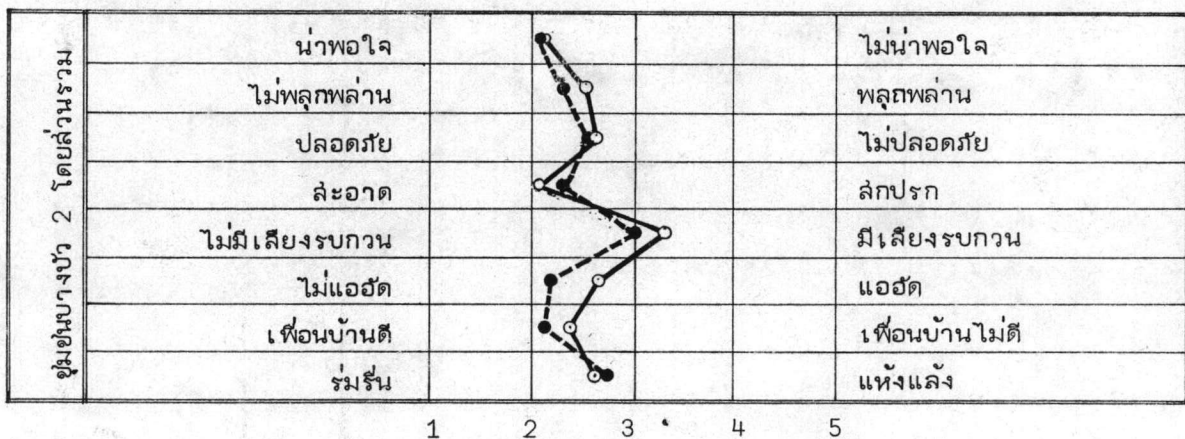
1. ผู้อยู่อาศัยในแฟลตมีความพอใจในองค์ประกอบชุมชนมากกว่าผู้อยู่ เรือนแถว 5 องค์ประกอบได้แก่ ที่กึ่งขยะรวม, ทางเท้า, บริเวณเด็กเล่น, ที่ว่างและส่วนล่าธารณะ และชุมชนโดยส่วนรวม
2. องค์ประกอบของชุมชนที่ทั้งผู้อยู่แฟลตและ เรือนแถวพอใจมากคือ ถนนในชุมชน
3. องค์ประกอบชุมชนที่ผู้อยู่แฟลตพอใจน้อยที่สุดคือ ทางเดินหน้าหน่วยพักอาศัย ส่วนผู้อยู่ เรือนแถวพอใจน้อยที่สุดในที่กึ่งขยะรวม

3.2 ศึกษาเปรียบเทียบความพอใจ ความรู้สึก-ทัศนคติที่มีต่อชุมชนบางบัว 2 โดยส่วนรวม

จากการนำค่าเฉลี่ยคะแนนความพอใจ และคะแนนความรู้สึกทัศนคติในมาตราต่าง ๆ มาศึกษาได้แผนภูมิ ดังนี้

แผนภูมิที่ 37 แสดงการเปรียบเทียบความพอใจ ความรู้สึก-ทัศนคติที่มีต่อชุมชนโดยส่วนรวม ระหว่างผู้อยู่แฟลตและ เรือนแถว

————	แฟลต
-----	เรือนแถว

จากแผนภูมิที่ 37 แสดงว่าผู้อยู่อาศัยทั้งในแฟลตและ เรือนแถวมีความพอใจ และมีความรู้สึกที่คั่นคิดที่ต่อชุมชนบางบัว 2 โดยไม่มีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความพอใจ, ความรู้สึกที่คั่นคิดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเลย โดยผู้อยู่อาศัยใน เรือนแถวมีความรู้สึกที่คั่นคิดต่อชุมชนในทางที่ดีกว่าผู้อยู่แฟลต เมื่อจัดกลุ่มค่าเฉลี่ยคะแนนความพอใจ, ความรู้สึก-ที่คั่นคิด จะได้ดังนี้

ตารางที่ 52 แสดงการเปรียบเทียบจำนวนมาตราแบ่งตามกลุ่มค่าเฉลี่ยคะแนนความพอใจ ความรู้สึกที่คั่นคิดของผู้อยู่แฟลตและผู้อยู่ เรือนแถว

ค่าเฉลี่ยของคะแนน	จำนวนมาตราของ ผู้อยู่แฟลต	จำนวนมาตราของ ผู้อยู่ เรือนแถว
$\bar{x} > 4$	-	-
$4 > \bar{x} > 3.5$	4	5
$3.5 > \bar{x} > 3.0$	3	3
$3.0 > \bar{x} > 2.5$	1	-
$2.5 > \bar{x} > 2.0$	-	-
$2.0 > \bar{x}$	-	-
รวม	8	8

ในมาตราพอใจ - ไม่พอใจ และมาตราความรู้สึกที่คั่นคิด 8 มาตรา ผู้อยู่แฟลตให้คะแนนมากกว่า 3.0 จำนวน 7 มาตรา และผู้เรือนแถวให้คะแนนมากกว่า 3.0 ทั้ง 8 มาตรา และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความพอใจ, ความรู้สึกที่คั่นคิดต่อชุมชนรวม ของผู้อยู่แฟลต และเรือนแถว จะได้ดังนี้

ตารางที่ 53 แสดงการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคะแนนความพอใจ ความรู้สึกที่คั่นคดี ที่มีต่อชุมชนบางบัว 2 ของผู้อยู่แฟลตและเรือนแถว

มาตรา	แฟลต			เรือนแถว			ค่า t ที่ได้จากการ การ คำนวณ
	\bar{X}	SD	n	\bar{X}	SD	n	
น้ำพอใจ - ไม่น้ำพอใจ	3.886	1.198	143	3.896	1.246	114	-0.06
ไม่พลุกลาน - พลุกลาน	3.456	1.364	139	3.723	1.373	112	-1.53
ปลอดภัย - ไม่ปลอดภัย	3.385	1.359	133	3.443	1.438	112	-0.32
สะอาด - สกปรก	3.907	1.063	133	3.743	1.295	111	1.06
ไม่มีเสียงรบกวน - มีเสียงรบกวน	2.662	1.476	134	3.103	1.651	115	-2.24*
ไม่แออัด - แออัด	3.699	1.247	136	3.862	1.306	115	-1.00
เพื่อนบ้านดี - เพื่อนบ้านไม่ดี	3.648	1.157	131	3.884	1.214	111	-1.54
ร่มรื่น - แห้งแล้ง	3.317	1.422	126	3.312	1.548	108	0.03

หมายเหตุ * ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จะเห็นว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความพอใจ ความรู้สึกที่คั่นคดีต่อชุมชนของผู้อยู่แฟลต และ เรือนแถวไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเลย และเมื่อเปรียบเทียบจำนวนมาตราที่ ผู้อยู่แฟลตให้คะแนนสูงกว่าผู้อยู่ เรือนแถว และผู้อยู่เรือนแถวให้คะแนนสูงกว่าผู้อยู่แฟลต จะได้ดังนี้

ตารางที่ 54 แสดงการเปรียบเทียบจำนวนมาตราความพอใจ ความรู้สึกที่คั่นคดีต่อชุมชนโดย ส่วนรวม ที่ผู้อยู่แฟลตให้คะแนนสูงกว่าผู้อยู่เรือนแถว และที่ผู้อยู่เรือนแถวให้คะแนน สูงกว่าผู้อยู่แฟลต เรียงตามลำดับค่าความแตกต่างทางสถิติ

มาตราที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนของ ผู้อยู่แฟลตสูงกว่าผู้อยู่ เรือนแถว	มาตราที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนของ ผู้อยู่ เรือนแถวสูงกว่าผู้อยู่แฟลต
1. สะอาด - สกปรก	1. ไม่มีเสียงรบกวน - มีเสียงรบกวน
2. ร่มรื่น - แห้งแล้ง	2. เพื่อนบ้านดี - เพื่อนบ้านไม่ดี
3. น้ำพอใจ - ไม่น้ำพอใจ	3. ไม่พลุกลาน - พลุกลาน
	4. ไม่แออัด - แออัด
	5. ปลอดภัย - ไม่ปลอดภัย

มาตราที่มีสัมประสิทธิ์สัมพันธ์กับมาตราน้ำพอใจ - ไม่น้ำพอใจ ในชุมชนโดยส่วนรวมมากที่สุดทั้งในแฟลตและเรือนแถวคือ มาตราพลูกพล่าน - ไม่พลูกพล่าน (ดูภาคผนวก ค)

ผลที่ได้จากการศึกษาการเปรียบเทียบความรู้สึกที่คัดค้านต่อชุมชนโดยส่วนรวม พอสรุปได้ดังนี้

1. ผู้อยู่อาศัยทั้งในแฟลตและ เรือนแถว ต่างมีความรู้สึกที่ดีต่อชุมชนบางบัว 2
2. ผู้อยู่อาศัยมีความรู้สึกในทางที่ดีมาก ในเรื่อง เพื่อนบ้านดี, ความสะอาด และความไม่พลูกพล่าน
3. ผู้อยู่อาศัยมีความรู้สึกในทางที่ไม่ดีนัก ในเรื่อง การมีเสียงรบกวน, ความไม่ร่มรื่น และความไม่ปลอดภัย

3.3 ศึกษาเปรียบเทียบความพอใจ ความรู้สึกที่คัดค้านที่มีต่อองค์ประกอบชุมชน

จากการนำค่าเฉลี่ยคะแนนความพอใจ ความรู้สึกที่คัดค้านในมาตราต่าง ๆ ต่่องค์ประกอบชุมชน 6 องค์ประกอบ มาศึกษาตามแผนภูมิที่ 39 แสดงว่าผู้อยู่อาศัยมีความพอใจ ความรู้สึกที่คัดค้านต่อองค์ประกอบต่าง ๆ ในชุมชนดีพอสมควร โดยผู้อยู่เรือนแถวมีที่คัดค้านที่ดีต่อถนน และทางเท้ามากกว่าผู้อยู่แฟลต และผู้อยู่แฟลตมีที่คัดค้านที่ดีต่อบริเวณเด็กเล่น และส่วนสาธารณะ, ที่ว่างชุมชน มากกว่าผู้อยู่เรือนแถว

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความพอใจ ความรู้สึกที่คัดค้านต่อองค์ประกอบชุมชนของผู้อยู่แฟลตและเรือนแถวในตารางที่ 55 ซึ่งจะเห็นว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนในองค์ประกอบถนนและทางเท้ามีความแตกต่างกันน้อยอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนในองค์ประกอบทางเดินหน้าหน่วยพักอาศัย, ที่กึ่งชยะ, บริเวณเด็กเล่น, ส่วนสาธารณะ /ที่ว่างในชุมชน มีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหลายมาตรา

แผนภูมิที่ 39 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความพอใจ ความรู้สึกที่ค้นคิดต่อ

องค์ประกอบชุมชนระหว่างผู้อยู่แฟลตและ เรือนแถว

	แฟลต
	เรือนแถว

ทางเดินหน้า หน่วยพักอาศัย	น้ำพอใจ		ไม่น้ำพอใจ	*
	กว้างขวาง		คับแคบ	*
	ไม่พลุกพล่าน		พลุกพล่าน	*
	ใช้พบเพื่อนบ้านได้ดี		ใช้พบเพื่อนบ้านไม่ได้	*
	ปลอดภัย		ไม่ปลอดภัย	*
ที่ตั้งโดยรวม	น้ำพอใจ		ไม่น้ำพอใจ	*
	เพียงพอ		ไม่เพียงพอ	*
	ไม่ล้งกลืนรบกวน		ล้งกลืนรบกวน	
	ไกล		ไกล	*
	สะอาด		สกปรก	
ถนนในชุมชน	น้ำพอใจ		ไม่น้ำพอใจ	
	กว้างขวาง		คับแคบ	
	เกิดอุบัติเหตุยาก		เกิดอุบัติเหตุง่าย	
	ร่มรื่น		แห้งแล้ง	
ทางเท้า ในชุมชน	น้ำพอใจ		ไม่น้ำพอใจ	
	กว้างขวาง		คับแคบ	
	ร่มรื่น		แห้งแล้ง	
บริเวณสำหรับเด็กเล่น	น้ำพอใจ		ไม่น้ำพอใจ	*
	มีบริเวณเพียงพอ		มีบริเวณไม่เพียงพอ	*
	ใกล้บ้าน		ไกลบ้าน	
	ปลอดภัย		ไม่ปลอดภัย	*
	ร่มรื่น		แห้งแล้ง	
	มีเครื่องเล่นครบครัน		ขาดแคลนเครื่องเล่น	
ส่วนสาธารณะและ กว้างในชุมชน	น้ำพอใจ		ไม่น้ำพอใจ	
	เพียงพอ		ไม่เพียงพอ	
	ร่มรื่น		แห้งแล้ง	
	ใช้เป็นที่พักผ่อนได้		ใช้เป็นที่พักผ่อนไม่ได้	*
	เงียบสงบ		พลุกพล่าน	
	ปลอดภัย		ไม่ปลอดภัย	*

หมายเหตุ * ค่าเฉลี่ยของคะแนนความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 55 แสดงการทดสอบความแตกต่างระหว่างมัธยฐานเลขคณิตของคะแนนความพอใจ

ความรู้สึกที่คนคิดที่มีต่อองค์ประกอบย่อยในชุมชนของผู้อยู่แฟลตและ เรือนแถว

มาตรา		แฟลต			เรือนแถว			ค่า t ที่ได้จาก การ คำนวณ
		\bar{X}	SD	n	\bar{X}	SD	n	
ทางเดินหน้า หน่วยพักอาศัย	น้ำพอใจ - ไม่น้ำพอใจ	2.846	1.568	132	4.053	1.391	112	-6.37*
	กว้างขวาง - คับแคบ	2.293	1.427	143	3.679	1.506	104	-7.29*
	ไม่พลุกพล่าน - พลุกพล่าน	3.067	1.560	136	3.950	1.408	100	-4.62*
	ใช่เป็นที่พบปะเพื่อนบ้านได้ดี-ไม่	2.683	1.462	122	3.874	1.410	103	-6.25*
	ปลอดภัย - ไม่ปลอดภัย	3.349	1.375	125	3.641	1.471	103	-1.55
ที่ตั้งขยะระ	น้ำพอใจ - ไม่น้ำพอใจ	3.394	1.516	142	2.181	1.507	116	6.41*
	เพียงพอ - ไม่เพียงพอ	3.603	1.449	141	2.401	1.521	101	6.71*
	ไม่ส่งกลิ่นรบกวน - ส่งกลิ่นรบกวน	2.585	1.554	142	2.683	1.593	100	-0.47
	ใกล้ ใกล้	3.993	1.121	134	2.640	1.618	102	-7.16*
	สะอาด - สกปรก	2.559	1.468	137	2.471	1.514	97	0.65
ถนนในชุมชน	น้ำพอใจ - ไม่น้ำพอใจ	4.177	1.168	150	4.314	1.163	118	-0.95
	กว้างขวาง - คับแคบ	4.213	1.088	140	4.265	1.098	116	-0.38
	เกิดอุบัติเหตุยาก-เกิดอุบัติเหตุง่าย	3.485	1.353	134	3.532	1.482	110	-0.25
	ร่มรื่น - แห้งแล้ง	3.261	1.519	137	3.345	1.526	110	-0.43
ทางเท้า ในชุมชน	น้ำพอใจ - ไม่น้ำพอใจ	3.549	1.447	156	3.333	1.623	120	1.14
	กว้างขวาง - คับแคบ	3.441	1.470	140	3.409	1.584	114	0.17
	ร่มรื่น - แห้งแล้ง	2.928	1.468	128	3.131	1.554	107	1.02
บริเวณสำหรับเด็กเล่น	น้ำพอใจ - ไม่น้ำพอใจ	3.296	1.577	88	2.659	1.668	86	2.58*
	มีบริเวณเพียงพอ-มีบริเวณไม่เพียงพอ	3.349	1.575	87	2.693	1.661	89	2.66*
	ใกล้บ้าน - ใกล้บ้าน	3.700	1.477	81	3.691	1.549	82	0.04
	ปลอดภัย - ไม่ปลอดภัย	3.629	1.385	82	3.073	1.669	82	2.31*
	ร่มรื่น - แห้งแล้ง	3.282	1.530	79	2.900	1.703	80	1.48
	มีเครื่องเล่นครบครัน-ขาดแคลน	1.286	0.714	86	1.304	0.826	91	-0.16
ส่วนสาธารณะและ ที่ว่างในชุมชน	น้ำพอใจ - ไม่น้ำพอใจ	3.259	1.515	138	2.864	1.656	109	1.93
	เพียงพอ - ไม่เพียงพอ	3.079	1.478	130	2.682	1.623	109	1.95
	ร่มรื่น - แห้งแล้ง	3.129	1.509	127	2.740	1.605	103	1.87
	ใช่เป็นที่พักผ่อนได้ - ใช่-ไม่	3.569	1.425	140	2.754	1.729	117	4.05*
	เงียบสงบ - พลุกพล่าน	2.685	1.445	134	2.913	1.595	101	1.13
	ปลอดภัย - ไม่ปลอดภัย	3.295	1.335	125	2.864	1.572	114	2.18*

หมายเหตุ * ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความรู้สึกที่ค้นคิดต่อแต่ละองค์ประกอบของชุมชน ศึกษาได้จากรายละเอียด ต่อไปนี้

3.3.1 ทางเดินหน้าหน่วยพักอาศัย ในมาตราน้ำพอใจ - ไม่น้ำพอใจ

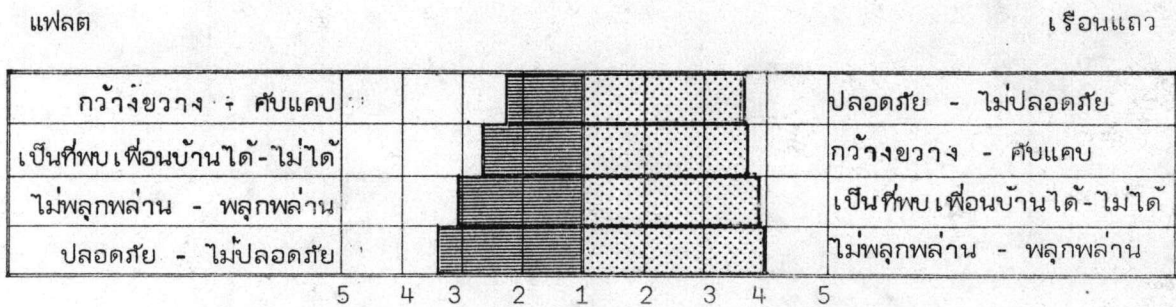
ปรากฏว่าคะแนนความพอใจของผู้อยู่เรือนแถวสูง และคะแนนของผู้อยู่แฟลตต่ำ โดยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และในมาตราความรู้สึก-ทัศนคติ 4 มาตรา ปรากฏว่าคะแนนของผู้อยู่เรือนแถวสูงกว่าผู้อยู่แฟลตทั้ง 4 มาตรา ได้แก่

1. กว้างขวาง - คับแคบ *
2. ไม่พลุกพล่าน - พลุกพล่าน *
3. ไข่เป็นที่พบปะเพื่อนบ้านได้ดี - ไข่เป็นที่พบปะเพื่อนบ้านไม่ได้ *
4. ปลอดภัย - ไม่ปลอดภัย

หมายเหตุ * มาตราที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อเรียงลำดับมาตราตามค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้สึก-ทัศนคติต่อทางเดินหน้าหน่วยพักอาศัย จะได้ดังนี้

แผนภูมิที่ 40 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้สึก-ทัศนคติต่อทางเดินหน้าหน่วยพักอาศัย ระหว่างผู้อยู่แฟลตและเรือนแถว

จะเห็นว่ามาตราที่ได้คะแนนต่ำที่สุดในแฟลตคือ มาตรากว้างขวาง - คับแคบ ในเรือนแถวคือมาตราปลอดภัย - ไม่ปลอดภัย ส่วนมาตราที่ได้คะแนนสูงที่สุดในแฟลตคือ มาตราปลอดภัย - ไม่ปลอดภัย ในเรือนแถวคือมาตราไม่พลุกพล่าน - พลุกพล่าน

มาตราที่มีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับมาตราน้ำพอใจ - ไม่น้ำพอใจ ในทางเดินหน้าหน่วยพักอาศัย สูงที่สุดทั้งในแฟลตและเรือนแถว คือมาตรากว้างขวาง - คับแคบ (ดูภาคผนวก ค)

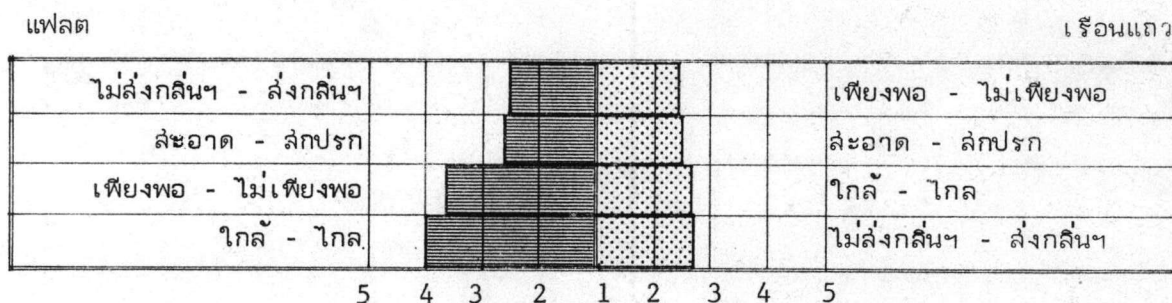
3.3.2 ที่กึ่งขยะรวม ในมาตราน้ำพอใจ - ไม่น้ำพอใจ ปรากฏว่า คะแนนความพอใจของผู้อยู่แฟลตสูงกว่าผู้อยู่เรือนแถวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และในมาตราความรู้สึกที่คั่นคต 4 มาตรา ปรากฏดังนี้

มาตราที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนของผู้อยู่แฟลตสูงกว่าผู้อยู่เรือนแถว	มาตราที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนของผู้อยู่เรือนแถวสูงกว่าผู้อยู่แฟลต
1. ไกล - ไกล * (t = 7.16)	1. ไม่ล่งกลื่นรบกวน - ล่งกลื่นรบกวน (t = 0.47)
2. เพียงพอ - ไม่เพียงพอ* (t = 6.71)	
3. สะอาด - ลักปรก (t = 0.65)	

หมายเหตุ * ค่าเฉลี่ยความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้สึก-ที่คั่นคตต่อที่กึ่งขยะรวม ของผู้อยู่แฟลตและเรือนแถว จะได้ดังนี้

แผนภูมิที่ 41 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความรู้สึกที่คั่นคตต่อที่กึ่งขยะรวมในชุมชนของผู้อยู่แฟลตและเรือนแถว เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย

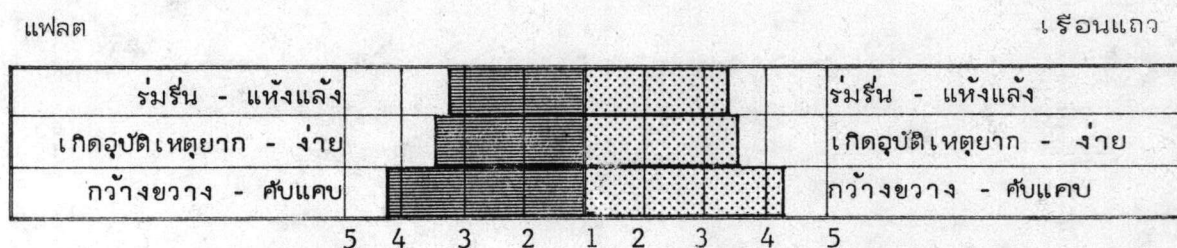

จะเห็นว่า มีมาตรา 2 มาตราคือ มาตราไม่ล่งกลื่นรบกวน - ล่งกลื่นรบกวน และมาตรา สะอาด - ลักปรก ที่ได้คะแนนจากผู้อยู่แฟลตต่ำกว่า 3.0 ส่วนมาตราเพียงพอ - ไม่เพียงพอ และ ไกล - ไกล มีคะแนนมากกว่า 3.0 แต่สำหรับผู้อยู่เรือนแถวให้คะแนนความรู้สึกที่คั่นคตต่ำกว่า 3.0 ทั้ง 4 มาตรา

มาตราที่มีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับมาตราน้ำพอใจ - ไม่น้ำพอใจ มากที่สุดทั้งในแฟลตและ
เรือนแถว คือ มาตรา เพียงพอ - ไม่เพียงพอ (ดูภาคผนวก ค)

3.3.3 ถนนในชุมชน ในมาตราน้ำพอใจ - ไม่น้ำพอใจ ปรากฏว่าค่าเฉลี่ย
คะแนนทั้งของผู้อยู่แฟลตและเรือนแถวสูงมาก และมีความแตกต่างกันน้อย และใน
มาตราความรู้สึก-ทัศนคติ 3 มาตรา ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยคะแนนของผู้อยู่เรือนแถวสูง
กว่าผู้อยู่แฟลตเล็กน้อยทั้ง 3 มาตราคือ มาตรากว้างขวาง - คับแคบ, มาตราเกิด
อุบัติเหตุยาก - เกิดอุบัติเหตุง่าย และมาตราร่มรื่น - แห้งแล้ง และเมื่อเรียงลำดับ
ค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้สึก-ทัศนคติต่อถนนในชุมชนของผู้อยู่แฟลตและเรือนแถว จะได้
ดังนี้

แผนภูมิที่ 42 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้สึก-ทัศนคติต่อถนนในชุมชนของผู้อยู่
แฟลตและเรือนแถว เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย

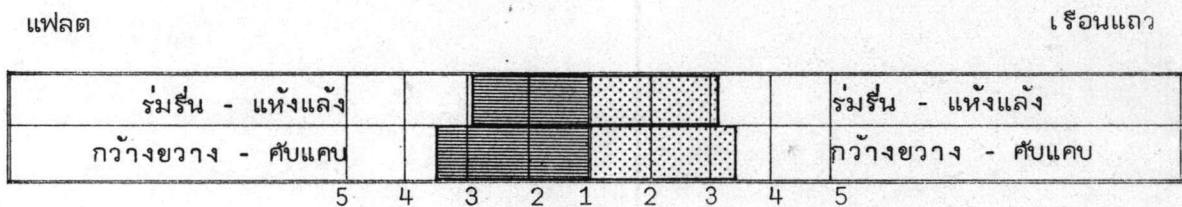
จะเห็นว่า มาตราทั้ง 3 มีค่าเฉลี่ยคะแนนทั้งของผู้อยู่แฟลตและเรือนแถวสูงกว่า 3.0
มาตราที่ได้คะแนนต่ำที่สุดคือ มาตราร่มรื่น - แห้งแล้ง และมาตราที่ได้คะแนนสูงที่สุดคือ มาตรา
กว้างขวาง - คับแคบ

มาตราที่มีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ กับมาตราน้ำพอใจ - ไม่น้ำพอใจ ในถนนภายในชุมชน
มากที่สุด ทั้งในแฟลตและเรือนแถวคือ มาตรากว้างขวาง - คับแคบ (ดูภาคผนวก ค)

3.3.4 ทางเท้าในชุมชน ในมาตราน้ำพอใจ - ไม่น้ำพอใจ ปรากฏว่ามีค่าเฉลี่ยคะแนนอยู่ในระดับสูงทั้งในแฟลตและเรือนแถว โดยค่าเฉลี่ยคะแนนของผู้อยู่แฟลตสูงกว่าผู้อยู่เรือนแถว อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนในมาตราความรู้สึก-ทัศนคติ 2 มาตรา ปรากฏว่าในมาตรากว้างขวาง - คับแคบ ค่าเฉลี่ยคะแนนของผู้อยู่แฟลตสูงกว่าผู้อยู่เรือนแถว และมาตราร่มรื่น - แห้งแล้งค่าเฉลี่ยคะแนนของผู้อยู่เรือนแถวสูงกว่าผู้อยู่แฟลต โดยค่าเฉลี่ยไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้สึก-ทัศนคติต่อทางเท้าในชุมชน ของผู้อยู่แฟลตและเรือนแถว จะได้ดังนี้

แผนภูมิที่ 43 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้สึก-ทัศนคติ ต่อทางเท้าในชุมชนของผู้อยู่แฟลตและเรือนแถว เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย

จะเห็นว่า มาตราทั้ง 2 มีค่าเฉลี่ยคะแนนที่ใกล้เคียง 3.0 และมาตราที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนต่ำทั้งของผู้อยู่แฟลตและเรือนแถวคือ มาตรา ร่มรื่น - แห้งแล้ง และมาตราที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนสูงคือ มาตรา กว้างขวาง - คับแคบ

มาตราที่มีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับมาตราน้ำพอใจ - ไม่น้ำพอใจ ในทางเท้าภายในชุมชนมากที่สุดทั้งในแฟลตและเรือนแถวคือ มาตรา กว้างขวาง - คับแคบ (ดูภาคผนวก ค)

3.3.5 บริเวณสำหรับเด็กเล่น ในมาตราความพอใจ ค่าเฉลี่ยคะแนนของผู้อยู่อาศัยในแฟลตสูงกว่าผู้อยู่เรือนแถวโดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และในมาตราความรู้สึก-ทัศนคติอีก 5 มาตรา ปรากฏว่ามี 4 มาตราที่ค่าเฉลี่ยคะแนนของผู้อยู่แฟลตสูงกว่าผู้อยู่เรือนแถว และมีเพียงมาตราเดียวที่ค่าเฉลี่ยของ

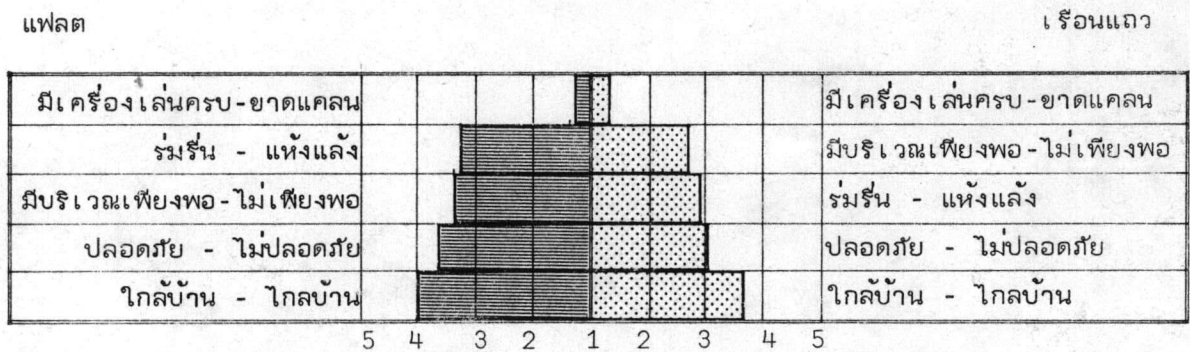
ผู้อยู่เรือนแถวสูงกว่าผู้อยู่แฟลต ดังรายละเอียดดังนี้

มาตราที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนของผู้อยู่แฟลตสูงกว่าผู้อยู่เรือนแถว	มาตราที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนของผู้อยู่เรือนแถวสูงกว่าผู้อยู่แฟลต
1. มีบริเวณเพียงพอ - มีบริเวณไม่เพียงพอ*	1. มีเครื่องเล่นครบครัน - ขาดแคลนเครื่องเล่น
2. ปลอดภัย - ไม่ปลอดภัย *	
3. ร่มรื่น - แห้งแล้ง	
4. ใกล้เคียงบ้าน - ใกล้เคียงบ้าน	

หมายเหตุ * มาตราที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้จัก-ทัศนคติต่อบริเวณเด็กเล่น ของผู้อยู่แฟลต และเรือนแถว จะได้ดังนี้

แผนภูมิที่ 44 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้จัก-ทัศนคติต่อบริเวณเด็กเล่น ของผู้อยู่แฟลตและเรือนแถว เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย

จะเห็นว่ามาตราเครื่องเล่นครบครัน - ขาดแคลนเครื่องเล่น มีค่าเฉลี่ยคะแนนต่ำที่สุด ทั้งของผู้อยู่แฟลตและเรือนแถว และคะแนนต่ำมากในระดับต่ำกว่า 2.0 ส่วนมาตราที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนสูงที่สุด ทั้งของผู้อยู่แฟลตและเรือนแถวได้แก่ มาตราใกล้เคียงบ้าน - ใกล้เคียงบ้าน

มาตราที่มีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับมาตราน้ำพอใจ - ไม่น้ำพอใจ ในบริเวณสำหรับเด็กเล่นมากที่สุด ทั้งในแฟลตและเรือนแถวคือ มาตราบริเวณเพียงพอ - มีบริเวณไม่เพียงพอ (ดูภาคผนวก ค)

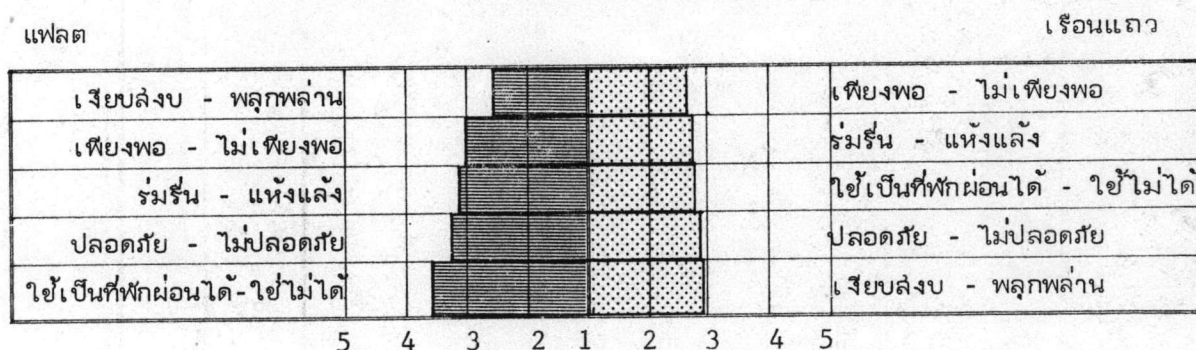
3.3.6 ส่วนลำธารณะและที่ว่างในชุมชน ในมาตราความพอใจ ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนของผู้อยู่แฟลตสูงกว่าผู้อยู่เรือนแถว โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนในมาตราความรู้สึก-ทัศนคติ 5 มาตรา มี 4 มาตราที่ค่าเฉลี่ยคะแนนของผู้อยู่แฟลตสูงกว่าผู้อยู่เรือนแถว โดยแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และมีเพียงมาตราเดียวที่ค่าเฉลี่ยคะแนนของผู้อยู่เรือนแถวสูงกว่าผู้อยู่แฟลต ตามรายละเอียดดังนี้

มาตราที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนของผู้อยู่แฟลตสูงกว่าผู้อยู่เรือนแถว	มาตราที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนของผู้อยู่เรือนแถวสูงกว่าผู้อยู่แฟลต
1. ไข่เป็นที่พักผ่อนได้ - ไข่เป็นที่พักผ่อนไม่ได้* 2. ปลอดภัย - ไม่ปลอดภัย * 3. เพียงพอ - ไม่เพียงพอ 4. ร่มรื่น - แห้งแล้ง	1. เจียบสงบ - พลุกพล่าน

หมายเหตุ * มาตราที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้สึก-ทัศนคติต่อส่วนลำธารณะและที่ว่างในชุมชนของผู้อยู่แฟลตและเรือนแถว จะได้ดังนี้

แผนภูมิที่ 45 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้สึก-ทัศนคติต่อส่วนลำธารณะและที่ว่างในชุมชนของผู้อยู่แฟลตและเรือนแถว เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย

จากแผนภูมิที่ 45 จะเห็นว่า คะแนนความรู้สึกที่คัดค้านต่อส่วนล่าธารณะและที่ว่างในชุมชนของผู้อยู่เรือนแถวมีค่าต่ำกว่า 3.0 ทุกมาตรา และมาตราที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนต่ำสุดของผู้อยู่แฟลตคือ มาตราเจียบสงบ - พลุกพล่าน ของผู้อยู่เรือนแถวคือมาตราเพียงพอ - ไม่เพียงพอ ส่วนมาตราที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนสูงที่สุดของผู้อยู่แฟลตคือ มาตราที่ใช้เป็นที่พักผ่อนได้ - ใช้เป็นที่พักผ่อนไม่ได้ ของผู้อยู่เรือนแถวคือ มาตราเจียบสงบ - พลุกพล่าน

มาตราที่มีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับมาตราน้ำพอใจ - ไม่น้ำพอใจ ในส่วนล่าธารณะและที่ว่างในชุมชนมากที่สุด ทั้งในแฟลตและเรือนแถวคือ มาตราเพียงพอ - ไม่เพียงพอ (ดูภาคผนวก ค)

ผลที่ได้จากการศึกษาเปรียบเทียบความพอใจ ความรู้สึก-ที่คัดค้านต่อองค์ประกอบย่อยในชุมชน สรุปได้ดังนี้

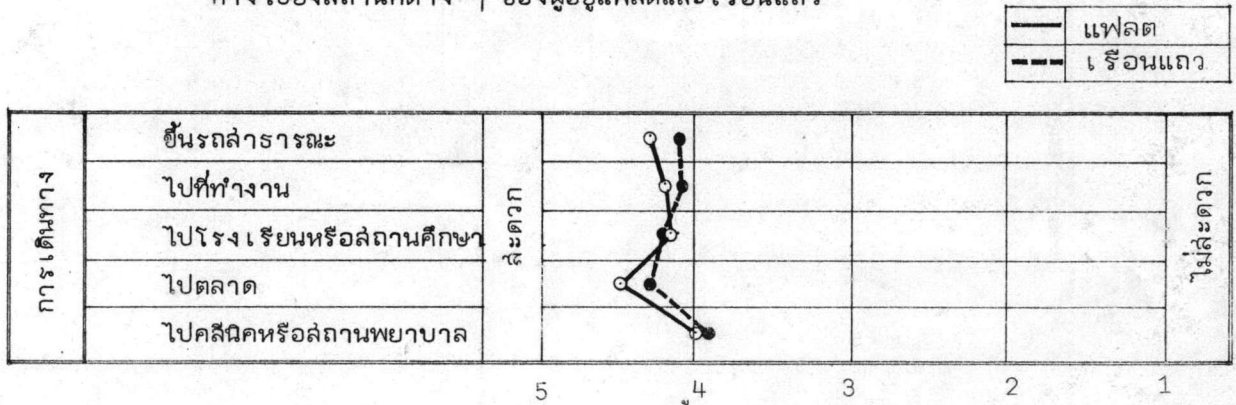
1. ทางเดินหน้าหน่วยพักอาศัย พบว่าแฟลตและเรือนแถว มีความรู้สึกที่คัดค้านในทางลบในเรื่องความกว้าง ดังนั้นความกว้างของทางเดินหน้าหน่วยพักอาศัย 1.45 เมตรในแฟลตและ 1.50 เมตรในเรือนแถวไม่เพียงพอ
2. ที่ทิ้งขยะรวม พบว่าผู้อยู่อาศัยในแฟลตมีความรู้สึกที่คัดค้านในทางลบในเรื่อง การส่งกลิ่นรบกวน และมีความรู้สึกในทางบวกเรื่อง ความใกล้ แสดงว่าระยะทางที่ไกลที่สุดที่ผู้อยู่อาศัยต้องเดินมาทิ้งขยะ 30 เมตรนั้นไม่ไกลเกินไป แต่ควรมีวิธีป้องกันการส่งกลิ่น ส่วนผู้อยู่เรือนแถวมีความรู้สึกที่คัดค้านในทางลบในเรื่องความเพียงพอ ดังนั้นที่ทิ้งขยะรวมเพียง 3 จุดนั้นย่อมไม่เพียงพอ และมีความรู้สึกที่ดีในเรื่องการไม่ส่งกลิ่นรบกวน ซึ่งเนื่องมาจากที่ทิ้งขยะรวมอยู่ไกลนั่นเอง
3. ถนนในชุมชน พบว่าผู้อยู่อาศัยทั้งในแฟลตและเรือนแถวมีความรู้สึกในทางลบในเรื่อง ความร่มรื่น ดังนั้น การปลูกต้นไม้ใหญ่ในชุมชนปัจจุบันยังน้อยเกินไป และผู้อยู่อาศัยทั้งในแฟลตและเรือนแถวมีความพอใจในทางบวกในเรื่อง ความกว้างของถนน ดังนั้นความกว้างของถนนประธาน 9.00 เมตร และถนนรอง 6.00 เมตร จึงเพียงพอ
4. ทางเท้าในชุมชน พบว่า ผู้อยู่ทั้งในแฟลตและเรือนแถวมีความรู้สึกในทางที่ดีเกี่ยวกับความกว้างของทางเท้าข้างละ 1.50 เมตรในชุมชน

5. บริเวณสำหรับเด็กเล่น พบว่า ทั้งผู้อยู่แฟลตและเรือนแถวมีความรู้สึกในทางลบ เรื่องเครื่องเล่นของเด็ก ซึ่งไม่ได้จัดไว้ให้ในชุมชน และมีความรู้สึกในทางบวก เรื่องความใกล้ ในมาตราบริเวณเพียงพอ - ไม่เพียงพอ ปรากฏว่าผู้อยู่แฟลต มีความรู้สึกในทางที่ดีกว่าผู้อยู่เรือนแถว เนื่องจากเด็กในแฟลตมักเล่นใต้ถุนแฟลต ซึ่งมีบริเวณกว้าง แต่บริเวณถนนและทางเท้าหน้า เรือนแถวที่เด็กจากเรือนแถวเล่น นั้นมีบริเวณแคบกว่า
6. ที่ว่างและส่วนสาธารณะในชุมชน พบว่าผู้อยู่แฟลตมีความรู้สึกในทางลบเรื่องความเงียบสงบ ในขณะที่ผู้อยู่เรือนแถวมีความรู้สึกในทางที่ดี เรื่องความเงียบสงบ แต่ทั้งผู้อยู่ใน เรือนแถวและแฟลต มีความรู้สึกว่า บริเวณดังกล่าวในชุมชน (25.39 % ของการใช้ที่ดิน) ยังไม่เพียงพอ

4. การศึกษาเปรียบเทียบความรู้สึกสะตวก - ไม่สะตวกในการเดินทางไปยังสถานที่ที่จำเป็นต่าง ๆ

จากการนำค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้สึกสะตวก - ไม่สะตวก ในการเดินทางไปยังสถานที่ที่จำเป็นต่าง ๆ 4 ประเภท มารวบรวมได้ดังนี้

แผนภูมิที่ 46 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้สึกสะตวก - ไม่สะตวก ในการเดินทางไปยังสถานที่ต่าง ๆ ของผู้อยู่แฟลตและเรือนแถว

จากแผนภูมิที่ 46 แสดงว่า ผู้อยู่อาศัยทั้งในแฟลตและเรือนแถวมีความรู้สึกสะดวกในการเดินทางไปยังที่ต่าง ๆ มาก และมีความรู้สึกสะดวกน้อยที่สุดในการเดินทางไปยังคลินิก หรือโรงพยาบาล ค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้สึกสะดวก - ไม่สะดวก ของผู้อยู่แฟลตและเรือนแถวใกล้เคียงกันมาก โดยมีค่าเฉลี่ยคะแนนของผู้อยู่แฟลตสูงกว่าผู้อยู่เรือนแถวอยู่ 4 ใน 5 สถานที่ มีสถานที่ประเภทเดียวที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนของผู้อยู่เรือนแถวสูงกว่าผู้อยู่แฟลต ดังจะพิจารณาได้จากการศึกษารายละเอียด ดังนี้

4.1 การศึกษาความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้สึกสะดวก - ไม่สะดวกของผู้อยู่แฟลตและเรือนแถว

ตารางที่ 56 การทดสอบความแตกต่างระหว่างมัธยฐานเลขคณิตคะแนนความสะดวกในการเดินทางของผู้อยู่แฟลตและเรือนแถว

องค์ประกอบ	แฟลต			เรือนแถว			ค่า t ที่ได้จาก การ คำนวณ
	\bar{X}	SD	n	\bar{X}	SD	n	
ไปขึ้นรถสาธารณะ	4.309	1.099	162	4.107	1.277	121	1.26
ไปสถานที่ทำงาน	4.109	1.207	153	4.082	1.283	122	1.03
ไปสถานศึกษา	4.117	1.237	137	4.419	1.271	114	-0.05
ไปตลาด	4.490	0.840	155	4.306	1.124	121	1.43
ไปสถานพยาบาล	3.995	1.336	155	3.908	1.335	120	0.37

แสดงว่า ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความสะดวกในการเดินทางระหว่างผู้อยู่แฟลตและเรือนแถวมีน้อยมาก อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

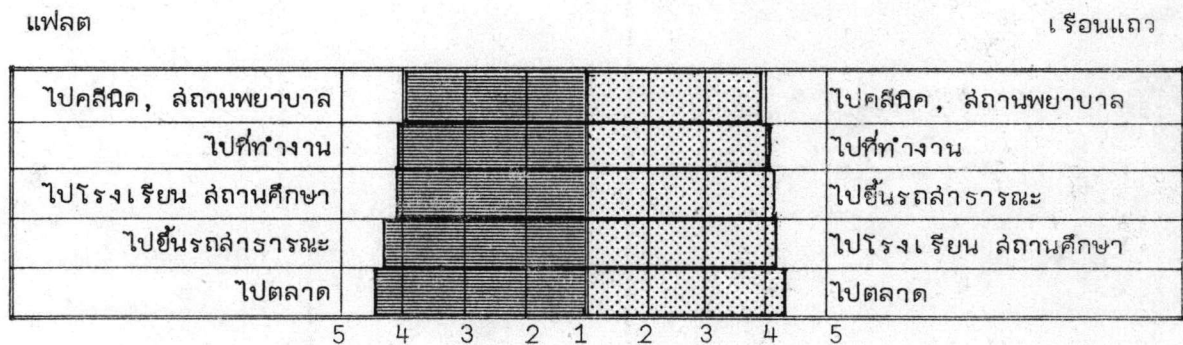
4.2 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้สึกสะดวกในการเดินทางระหว่างผู้อยู่แฟลตกับผู้อยู่เรือนแถว ว่าค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้สึกสะดวกในการเดินทางไปยังสถานที่ใดบ้างที่ค่าเฉลี่ยของผู้อยู่แฟลตสูงกว่าผู้อยู่เรือนแถว และที่ค่าเฉลี่ยของผู้อยู่เรือนแถวสูงกว่าผู้อยู่แฟลต ผลปรากฏดังนี้

สถานที่ที่ได้ค่าเฉลี่ยคะแนนความสะตวก ของผู้อยู่แฟลตสูงกว่าผู้อยู่เรือนแถว	สถานที่ที่ได้ค่าเฉลี่ยคะแนนความสะตวก ของผู้อยู่เรือนแถวสูงกว่าผู้อยู่แฟลต
<ol style="list-style-type: none"> 1. ไปตลาด 2. ไปขึ้นรถสาธารณะ 3. ไปที่ทำงาน 4. ไปคลินิกหรือสถานพยาบาล 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ไปโรงเรียนหรือสถานศึกษา

สถานที่ที่มีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความสะตวกมากที่สุดได้แก่ ไปตลาด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยคะแนนของผู้อยู่แฟลตสูงกว่าผู้อยู่เรือนแถว

4.3 การเรียงลำดับค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้สึกสะตวกในการเดินทาง เปรียบเทียบ
กันระหว่างผู้อยู่แฟลตและเรือนแถว ได้ผลดังนี้

แผนภูมิที่ 47 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้สึกสะตวกในการเดินทางของผู้อยู่
แฟลตและเรือนแถว เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยน้อยไปหามาก

จะเห็นว่า สถานที่ที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้สึกต่ำที่สุดทั้งสำหรับผู้อยู่แฟลตและผู้อยู่เรือนแถว
คือ คลินิกหรือสถานพยาบาล และสถานที่ที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้สึกสะตวกสูงที่สุดทั้งสำหรับผู้อยู่
แฟลตและเรือนแถวคือ ตลาด โดยที่ระดับคะแนนของทุกสถานที่ไม่แตกต่างกันมากนักคือ อยู่ระหว่าง
3.9 ถึง 4.5 ทั้งสิ้น

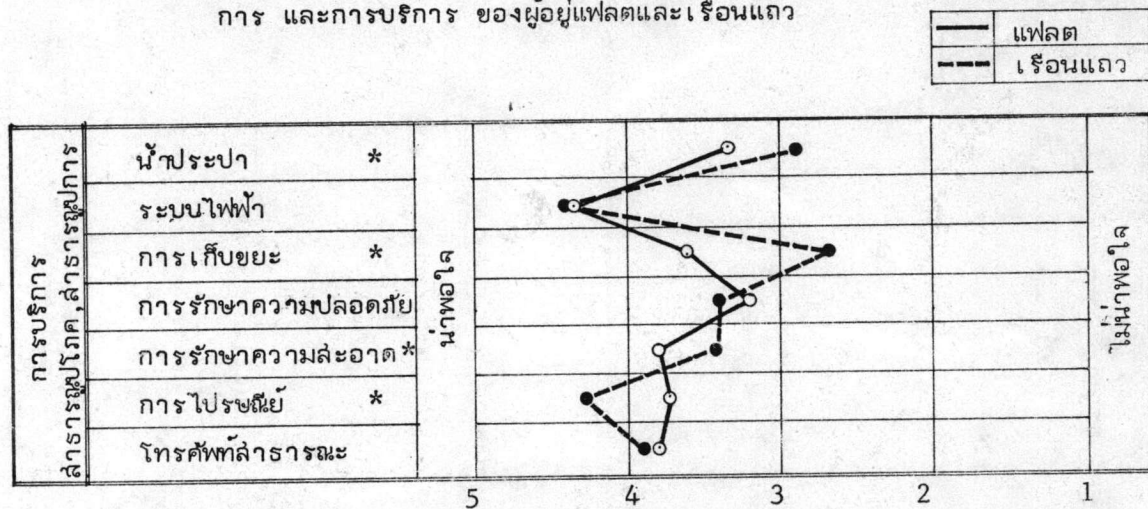
ผลที่ได้จากการศึกษาความรู้สึกสะดวก - ไม่สะดวก ในการเดินทางสรุปได้ดังนี้

ผู้อยู่อาศัยทั้งในแฟลตและเรือนแถว มีความสะดวกในการเดินทางมาก แต่ผู้อยู่เรือนแถวมีความรู้สึกสะดวกน้อยกว่าผู้อยู่แฟลต เนื่องจากระยะทางจากหน่วยพักอาศัยไปยังทางเข้า - ออก ชุมชนด้านถนนพหลโยธินนั้นผู้อยู่เรือนแถวต้องเดินไกลกว่า

5. การศึกษาเปรียบเทียบความพอใจในการสำราญรูปโฉม, สำราญรูปการ และการบริการในโครงการเคหะชุมชนบางบัว 2

จากการนำค่าเฉลี่ยคะแนนความพอใจในการสำราญรูปโฉม, สำราญรูปการ และการบริการที่ค่าเป็น 7 ระบบ มาวิเคราะห์ดังนี้

แผนภูมิที่ 48 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความพอใจในการสำราญรูปโฉม, สำราญรูปการ และการบริการ ของผู้อยู่แฟลตและเรือนแถว

หมายเหตุ * ค่าเฉลี่ยคะแนนความพอใจมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

แสดงว่า ผู้อยู่อาศัยทั้งในแฟลตและเรือนแถว มีความพอใจในการสำราญรูปโฉม, สำราญรูปการ และการบริการมากเป็นส่วนใหญ่ และมีการสำราญรูปโฉม, สำราญรูปการ และการบริการบางประเภทที่ได้ค่าเฉลี่ยคะแนนความพอใจต่ำ และในการสำราญรูปโฉม, สำราญรูปการ การบริการ 7 ประเภท มี 3 ประเภทที่ได้ค่าเฉลี่ยคะแนนของผู้อยู่แฟลตสูงกว่าผู้อยู่เรือนแถว และอีก 4 ประเภทที่ค่าเฉลี่ยคะแนนของผู้อยู่เรือนแถวสูงกว่าผู้อยู่แฟลต

5.1 การศึกษาความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคะแนนความพอใจในการสำรวจ-
โรค, สำราญการ และการบริการ ของผู้ผู้แพลตฟอร์มและเรือนแถว

ตารางที่ 57 แสดงการทดสอบมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนความพอใจ ในการสำรวจโรค
สำราญการ และการบริการของผู้ผู้แพลตฟอร์มและเรือนแถว

ประเภทของการสำรวจโรค สำราญการ, การบริการ	แพลตฟอร์ม			เรือนแถว			ค่า t ที่ได้จาก การ คำนวณ
	\bar{X}	SD	n	\bar{X}	SD	n	
น้ำประปา	3.354	1.554	164	2.887	1.786	124	2.46*
ระบบไฟฟ้า	4.352	0.956	159	4.402	1.108	122	-0.41
การเก็บขยะ	3.617	1.428	162	2.675	1.591	117	5.07*
การรักษาความปลอดภัย	3.181	1.504	160	3.398	1.509	118	-1.27
การรักษาความสะอาด	3.805	1.333	159	3.417	1.493	120	2.31*
ไปรษณีย์	3.732	1.487	157	4.288	1.071	118	-3.63*
โทรศัพท์สาธารณะ	3.806	1.425	160	3.933	1.471	120	-0.90

หมายเหตุ * ค่าเฉลี่ยคะแนนความพอใจมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

แสดงว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนความพอใจของผู้ผู้แพลตฟอร์มและเรือนแถวที่มีต่อการสำรวจโรค
สำราญการ และการบริการ มีความแตกต่างกันมาก โดยในการสำรวจโรค สำราญการ
และการบริการ 7 ประเภท มีถึง 4 ประเภทที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนความพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัย
สำคัญทางสถิติ ได้แก่ น้ำประปา, การเก็บขยะ, การรักษาความสะอาด และ ไปรษณีย์,

5.2 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความพอใจในการสำรวจโรค สำราญ-
การ และการบริการ ระหว่างผู้ผู้แพลตฟอร์มและผู้ผู้เรือนแถว โดยเปรียบเทียบ
กันว่าค่าเฉลี่ยคะแนนความพอใจในการสำรวจโรค สำราญการและ
การบริการ ประเภทใดบ้างที่ค่าเฉลี่ยของผู้ผู้แพลตฟอร์มสูงกว่าผู้ผู้เรือนแถว
และผู้ผู้เรือนแถวสูงกว่าผู้ผู้แพลตฟอร์ม ผลปรากฏดังนี้

ประเภทที่ได้ค่าเฉลี่ยคะแนนความพอใจของผู้อยู่แฟลตสูงกว่าผู้อยู่เรือนแถว	ประเภทที่ได้ค่าเฉลี่ยคะแนนความพอใจของผู้อยู่เรือนแถวสูงกว่าผู้อยู่แฟลต
1. การเก็บขยะ *	1. ไปรษณีย์ *
2. น้ำประปา *	2. การรักษาความปลอดภัย
3. การรักษาความสะอาด *	3. โทรศัพท์สาธารณะ
	4. ระบบไฟฟ้า

หมายเหตุ * ค่าเฉลี่ยคะแนนความพอใจ มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

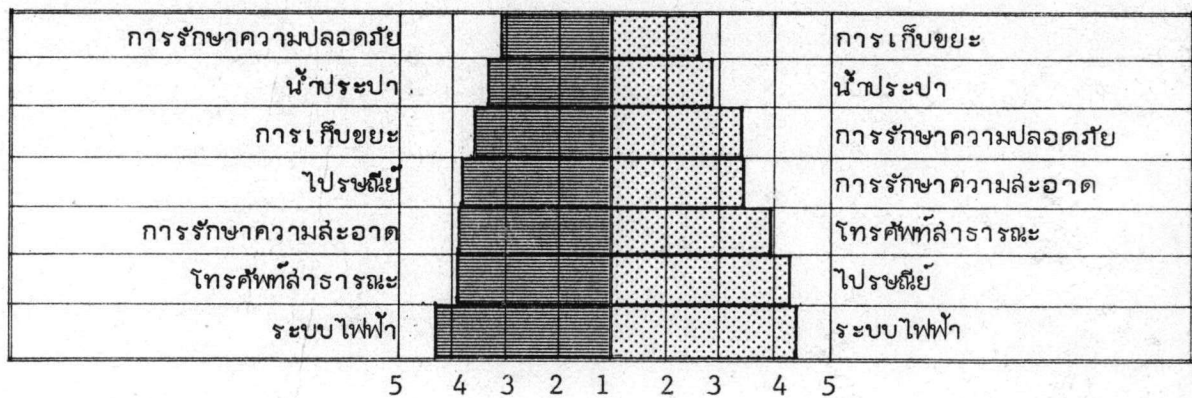
ประเภทของการบริการที่มีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความพอใจมากที่สุดคือ การเก็บขยะ (t = 5.090) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยคะแนนของผู้อยู่แฟลตสูงกว่าผู้อยู่เรือนแถว

5.3 การเรียงลำดับค่าเฉลี่ยคะแนนความพอใจในการสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และการบริการ ได้ผลดังนี้

แผนภูมิที่ 49 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความพอใจในการสาธารณูปโภค, สาธารณูปการ และการบริการ ของผู้อยู่แฟลตและเรือนแถว เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยน้อยไปหามาก

แฟลต

เรือนแถว

จากแผนภูมิที่ 49 จะเห็นว่าประเภทการสำรวจอุปโภค สาธารณูปการ และการบริการ ที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนความพอใจต่ำที่สุดของผู้อยู่แฟลตคือ การรักษาความปลอดภัย ของผู้อยู่เรือนแถวคือ การเก็บขยะ ประเภทที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนความพอใจสูงที่สุดทั้งผู้อยู่แฟลตและเรือนแถวคือ ระบบไฟฟ้า ส่วน น้ำประปานั้นมีค่าเฉลี่ยคะแนนความพอใจต่ำเป็นอันดับที่สองทั้งสำหรับผู้อยู่แฟลตและ เรือนแถว นอกจากนั้นมีการสำรวจอุปโภค สาธารณูปการ และการบริการ 3 ประเภท ที่อยู่ในอันดับ ต่ำเหมือนกันทั้งของผู้อยู่แฟลตและเรือนแถวคือ น้ำประปา, การรักษาความปลอดภัย และการเก็บขยะ ผลที่ได้จากการศึกษาความพอใจต่อการบริการสำรวจอุปโภค สาธารณูปการในชุมชนพอสรุป ได้ดังนี้

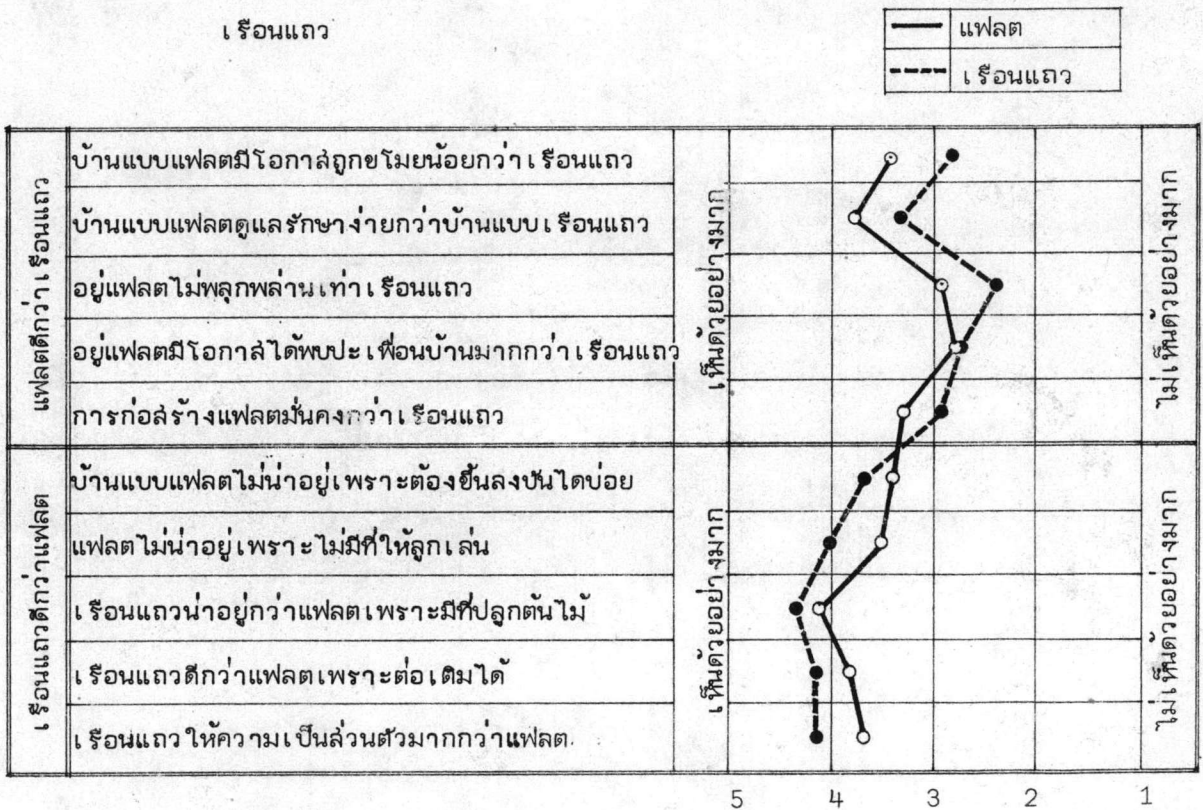
1. น้ำประปา พบว่า ผู้อยู่อาศัยทั้งหมดมีความพอใจไม่มากนัก และผู้อยู่แฟลตพอใจมากกว่าผู้อยู่เรือนแถว เนื่องจากน้ำประปาที่ใช่เป็นน้ำบาดาลซึ่งลุ่มขึ้นไปเก็บไว้บริเวณ เหนือแฟลต ดังนั้นน้ำในแฟลตจึงมีแรงดันมากกว่าในเรือนแถว
2. ระบบไฟฟ้า พบว่า ผู้อยู่อาศัยมีความพอใจอย่างมาก แสดงว่า มาตรฐานของการ ไฟฟ้านครหลวงดี
3. การเก็บขยะ พบว่า ผู้อยู่เรือนแถวพอใจน้อยกว่าผู้อยู่แฟลต เนื่องจาก กรุงเทพมหานครจะมาเก็บขยะ 3 - 4 วันครั้ง ในทั้ง 2 บริเวณ แต่ที่กิ่งขยะรวมในแฟลต มิดชิด และมีขนาดใหญ่กว่าของบริเวณเรือนแถว
4. การรักษาความปลอดภัย พบว่า ผู้อยู่อาศัยมีความพอใจพอสมควร ดังนั้นการศึกษายาม ในปัจจุบัน (8 คน) เป็นการเพียงพอ
5. การรักษาความสะอาด พบว่า เนื่องจากผู้อยู่เรือนแถวมีความพอใจน้อยกว่าผู้แฟลต ดังนั้นควรเพิ่มการรักษาความสะอาดบริเวณ เรือนแถวเป็นพิเศษ เนื่องจาก บริเวณ เรือนแถวมีที่กิ่งขยะรวมที่ไม่มิดชิด
6. บริการไปรษณีย์ พบว่า ผู้อยู่เรือนแถวมีความพอใจมากกว่าผู้อยู่แฟลตมาก เนื่องจาก ไปรษณีย์เพิ่ง เริ่มการส่งไปรษณีย์ถึงห้องพักแฟลต เมื่อปลายปี 2525
7. บริการโทรศัพท์สาธารณะ พบว่า ผู้อยู่อาศัยมีความพอใจใกล้เคียงกัน ดังนั้นการติดตั้ง โทรศัพท์สาธารณะในปัจจุบัน จึงเพียงพอ

การศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติในการอยู่แฟลตและเรือนแถวระหว่างผู้อยู่แฟลตและ เรือนแถว

นอกจากการศึกษาความพอใจ ความรู้สึกทัศนคติที่มีต่อที่อยู่อาศัยปัจจุบันของผู้อยู่อาศัยแล้ว การศึกษาทัศนคติทั่ว ๆ ไปของการอยู่อาศัยในแฟลตและเรือนแถว โดยไม่เกี่ยวกับที่อยู่อาศัยในปัจจุบัน จะช่วยแสดงเหตุผลของความพอใจ ได้บางส่วน

การศึกษานี้ใช้วิธีการตั้งมาตราแบบไลเคิร์ต (Likert Scale) โดยสร้างข้อกระทงเป็น 2 แบบคือ แบบที่ชี้แนะว่าแฟลตดีกว่าเรือนแถว 5 ข้อ และ แบบที่ชี้แนะว่าเรือนแถวดีกว่าแฟลต 5 ข้อ เรียงสลับกันในแบบสลับถาม โดยมีชั้นการประเมินทัศนคติ 5 ชั้นเช่นกัน ข้อกระทงดังกล่าวได้มาจาก การสัมภาษณ์แบบเปิดกว้างจากผู้อยู่อาศัย ผลจากการศึกษาปรากฏ ดังนี้

แผนภูมิที่ 50 แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติการอยู่แฟลตและเรือนแถวของผู้อยู่อาศัยในแฟลตและ เรือนแถว

จากแผนภูมิที่ 50 จะสรุปผลจากการศึกษาได้ดังนี้

1. ในข้อกระทงที่แฟลตดีกว่าเรือนแถว ผู้อยู่แฟลตในปัจจุบันมีความเห็นด้วยมากกว่าผู้อยู่เรือนแถวในปัจจุบัน ส่วนในข้อกระทงที่เรือนแถวดีกว่าแฟลต ผู้อยู่เรือนแถวใน

ปัจจุบันก็มีความเห็นด้วยมากกว่าผู้อยู่แฟลต ดังนั้นสรุปได้ว่า ผู้อยู่อาศัยมีความเห็นว่า
ที่อยู่อาศัยในแบบที่ตนอยู่ในปัจจุบันดีกว่าอีกแบบหนึ่ง

2. ในข้อกระทงที่แฟลตดีกว่า เรือนแถว ทั้งผู้อยู่แฟลตและเรือนแถว เห็นด้วยมากที่สุด ใน
เรื่องที่ว่า แฟลตดูแลรักษาง่ายกว่า เรือนแถว และทั้งผู้อยู่แฟลตและเรือนแถวไม่ค่อย
เห็นด้วยในข้อที่ว่า แฟลตไม่พลุกพล่านเท่า เรือนแถว
3. ในข้อกระทงที่ เรือนแถวดีกว่าแฟลต ทั้งผู้อยู่แฟลตและเรือนแถว เห็นด้วยมากที่สุด ใน
ข้อที่ว่า เรือนแถวน่าอยู่กว่าแฟลตเพราะมีที่ปลูกต้นไม้ และทั้งผู้อยู่แฟลตและเรือนแถว
ไม่ค่อยเห็นด้วย ในข้อที่ว่า บ้านแบบแฟลตไม่น่าอยู่เพราะต้องขึ้นลงบันไดบ่อย ดังนั้น
การขึ้นลงบันได 5 ชั้นของแฟลตไม่มีผลต่อความน่าอยู่หรือไม่น่าอยู่ ตามที่คําคติของผู้
อยู่อาศัย
4. เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม แม้ว่าในข้อกระทงที่ว่า แฟลตดีกว่า เรือนแถว ผู้อยู่แฟลตจะ
เห็นด้วยมากกว่าผู้อยู่เรือนแถว แต่ในข้อกระทงที่ว่า เรือนแถวดีกว่าแฟลตนั้นผู้อยู่
แฟลตก็มีความเห็นด้วยมากกว่า กระทงที่แฟลตดีกว่า เรือนแถวอีก ในขณะที่ผู้อยู่เรือน
แถวมีความเห็นด้วยในข้อกระทงที่ว่า แฟลตดีกว่า เรือนแถวน้อยกว่า กระทงที่ว่า เรือน
แถวดีกว่าแฟลต จึงแสดงว่า ผู้อยู่แฟลตในปัจจุบันมีทัศนคติที่ดีต่อการอยู่เรือนแถวมาก
กว่าการอยู่แฟลต ส่วนผู้อยู่เรือนแถวในปัจจุบันมีทัศนคติที่ดีต่อการอยู่เรือนแถวมากกว่า
การอยู่แฟลต